

Marshall pedalen
Klassieke drivesounds

PRS SE NF 53
Werkgitaar voor elke stijl

Mark Bogert
Terug naar de versterker

HÉT BLAD

• GITARISTEN

NOVEMBER 2025

Nº 416

Gitarist

Professional
Broadcaster LX

Gretsch
voor
deze tijd

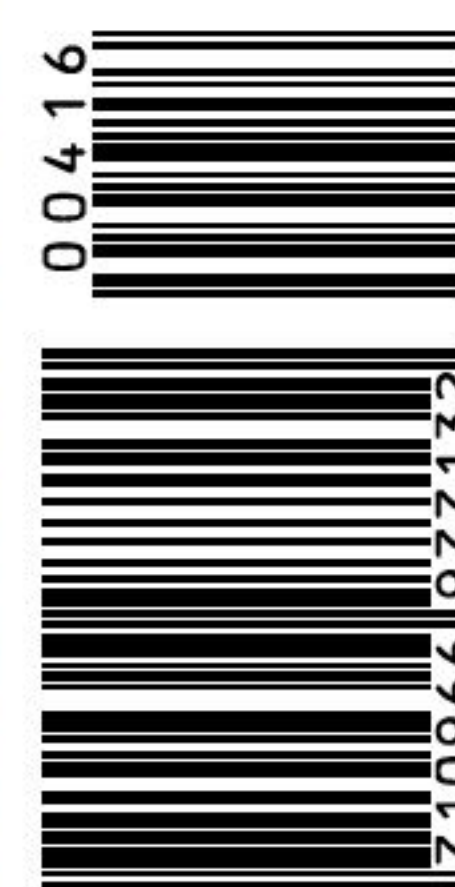
Casper Starreveld & Jason Dowd
KENSINGTON
Gitaren in de hoofdrol

TESTS Vox AC30X Hand-Wired & AC15X Hand-Wired | Duke A-PF SOLID - Air
Fame Koa Standard & Rosewood Deluxe | Boss RT-2 Rotary Ensemble
Palmer Supreme Soaker | EarthQuaker Devices Easy Listening
Centralab 550K Audio Taper Potentiometer

INTERVIEWS Walter Trout | Eric Gales | Coroner | Wolfgang Van Halen

adviesprijs € 8,50
november 2025 | www.gitarist.nl

BP 8171096619771321

GUITARS & BASSES

FAME Guitars

*En als je denkt dat dit
alles is...*

FOUT!

*Er is nog veel, veel meer
dan wat je hier ziet!*

FAME

Forum IV Modern

20th Anniversary Edition met burl populier
top, Seymour Duncan pick-ups en piezo-
systeem, ebbenhouten toets, coil split via
mini-switch. Made in Europe!!

€ 1444,-

MUSIC STORE
professional

Bezoek Europa's grootste muziekwinkel!

Order here

Istanbulstr. 22-26 | 51103 Keulen | Tel. +49 221-8884-1660 | export-nl@musicstore.com | musicstore.de

VINTAGE SPIRIT TIMELESS TONE

SE NF 53

The PRS SE NF 53 is a powerful, modern guitar inspired by classic tones and design. Built on the foundation of a swamp ash body and 22-fret, 25.5" scale length bolt-on maple neck and fretboard, the PRS SE NF 53 delivers articulate low-end with the snarl and twang you'd expect – all without the hum. This guitar is ready to work. Find out more at an Authorized Dealer near you or at www.prsguitars.com

PRS PAUL
REED
SMITH
GUITARS®

SE®

Gitarist

35e jaargang nr. 416 – november 2025

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl

ABN Amro: 55.87.32.720

Hoofredactieteam: Erk Willemsen (algemeen),

Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests),

Kevin Pasman, Chris Dekker

Eindredactie: Co Koenen

Gitarist.nl: Klaas Jan Stol

Verder werkten mee aan dit nummer: Joe Bonamassa,

Dave Burrluck, Hein van Dongen, Chris Gill,

Matt McCracken, Jack Pisters, Michiel Roelse,

Martin Smith, Andy Timmons, Stu Williams

Vormgeving: Marcel Willemsen, Sofie Bernhagen

Uitgever: Erk Willemsen

Sales & Marketing: Ronald Willemsen

Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland

Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen,

Ollie Schmitz, Erk Willemsen

Keijser 18 Mediaproducties,

tel. 020-6755308, ads@k18.nl

Boekhouding: Mirjam Berendse,

gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Meppel

Distributie voor Nederland: Betapress, Gilze

Distributie voor België: AMP, Brussel

Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden vervaelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2025 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar

Neem een abonnement: muziekmagazines.nl/gitarist,

of abo@gitarist.nl, of bel +31 (0)20 6755308

Graag bij alle correspondentie naam, adres,

en mailadres vermelden

- Losse edities € 8,50

- Proefabonnement (2 edities) € 12,90

- Jaarabonnement (12 edities) € 79,90
incl. introkorting € 69,90

- Tweejaarabonnement (24 edities) € 146,90
incl. introkorting € 123,50

NB: extra verzendkosten buiten Benelux los nummer € 2,-, en jaarabonnement € 24,-

Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen en speciale aanbiedingen: muziekmagazines.nl/gitarist

- Digitale editie via Readly.com

Abonnementenadministratie:

Mirjam Berendse

abo@gitarist.nl, 020 675 5308

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Phil Barker

G EXTRA ONLINE

GITARIST.NL

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.

- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer. Dat kan via de tijdschrift-app Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones, en via de webbrowser op je pc of Mac. Hiervoor moet je een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden.

In aanloop naar **Amsterdam Guitar Heaven**, dat dit jaar als thema **shred** heeft, kijken we naar de geschiedenis en de **belangrijkste gitaristen** van het genre. Met **Casper Starreveld** en nieuwe Amerikaanse frontman **Jason Dowd** bespreken we de gitaargerichte aanpak van het nieuwe **Kensington**-album terwijl **Mark Bogert** achtergrond geeft bij zijn eerste **soloalbum** in negen jaar, een eerbetoon is aan de gitaarmuziek van de **jaren tachtig**. En **Walter Trout** onthult dat zijn bluesrock het best uit de verf komt met een **deathmetal**-instelling op zijn Mesa. In de testsectie o.a. een allround **Gretsch** semi-hollow, een SE-versie van **PRS** T-type, vernieuwde **Vox** Hand-Wired amps, twee mooie ogende en klinkende **Fame** grand auditoriums, een 12-frets steelstring van **Duke**, rotaryspeakersimulatie in een **Boss** compact pedal, klas-sieke versterkersounds in vijf analoge **Marshall** overdrivepedalen en een analoge attenuator/speakersimulator van **Palmer**.

24

Features

46 Shred

Interviews

38 Kensington
42 Walter Trout
44 Mark Bogert

Tests

18 Gretsch Professional Broadcaster LX
20 PRS SE NF 53
22 Vox AC30X Hand-Wired & AC15X Hand-Wired
24 Fame Koa Standard & Rosewood Deluxe
26 Duke A-PF SOLID – Air
28 Boss RT-2 Rotary Ensemble
30 Marshall drivepedalen
32 Palmer Supreme Soaker
34 EarthQuaker Devices Easy Listening

34 Centralab 550K Audio Taper Potentiometer

Workshops

54 Melodie als muze
55 Joe's blueswereld
56 Jack Pisters' Guitarmatrix

Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken
o.a. Gibson Marcus King ES-345, Source Audio Encounter, Lâg HyVibe H2, PRS S2 Mira 594, Eric Gales, Coroner, Wolfgang Van Halen
52 Gear-iconen: 1967-heden Guild F-412 & F-512 12-string jumbo's
58 Winkelportret: The Guitarshop
65 Mijn gitaarwereld: Greg Mackintosh

Servicedesk

60 Events

Is shredden muzikaal?

Net terug van de Guitar Summit in Mannheim kijken we in deze Gitarist alvast vooruit naar 'onze eigen' beurs en workshop-dag: Amsterdam Guitar Heaven, met dit keer het thema Shred's not Dead. Just Different.

Op 22 november hoor je in workshops van veel verschillende gitaristen en bas-sisten hoe zij de invloed van shred hebben verwerkt in hun spel. Over het ontstaan van shred en de ontwikkeling vanaf de jaren tachtig lees je in de feature van Michiel Roelse dat voor shredders speeltechniek een doel op zichzelf leek te worden. Was dat nog wel muzikaal, kun je je afvragen.

Maar hoe bepaal je nu of iets muzikaal is of niet? Dat heeft te maken met de zeven elementen van muziek (melodie, ritme, dynamiek, klankkleur, harmonie, textuur en vorm), waar je nog samenspel aan toe kan voegen. Is er geen sterke melodie, ritmische variatie, interessante harmonie (akkoorden) en wordt aan dynamiek en interactie geen aandacht besteed, dan kan je nog zo snel over de hals vliegen maar gaat het snel vervelen. Voorbeelden van technisch virtuoos spel in een muzikale context vind je van klas-sieke muziek (Paganini, Rachmaninoff), tot jazz (de sheets of sound van John Coltrane) en gelukkig ook rock en metal.

Wil je inspiratie opdoen voor muzikale solo's, kijk dan vooral ook naar de workshoppagina's van Andy Timmons (melodisch soleren), Joe Bonamassa en Jack Pisters (alle mogelijkheden van de pentatonische toonladder). Shred ze!

Steven Faber
steven@gitarist.nl

Gary Miller/Filmagic

ES met soul

Marcus Kings eerste Gibson ES-345 signature kwam in 2021 uit de Custom Shop, die zijn ietwat eigenzinnige met Sideways Vibrola uitgeruste ES-345 uit 1962 tot in de kleinste details had nagebouwd. Deze keer komt de gitaar uit in de Nashville-lijn, compleet met verschillende ontwerpaanpassingen.

Een opvallende update is de overstap van stereobedrading naar een eenvoudigere mono set-up. Het Varitone-circuit is ook verwijderd en hoewel het op het eerste gezicht lijkt alsof de gitaar is uitgerust met de Sideways Vibrola, is het in werkelijkheid een verborgen vast staartstuk.

Het model behoudt wel zijn vrij traditionele constructie. Door vast te houden aan het beproefde recept van een drielaags esdoorn/populier/esdoorn body, massief esdoorn middenblok en kwartiers gezaagde adirondack sparren bracing heeft deze gitaar een rijke resonantie, precies zoals een goede ES hoort te hebben.

Sommigen zullen beweren dat met zoveel ontbrekende ES-345-kenmerken dit nieuwe Marcus King-model meer lijkt op een luxe versie van de ES-335, maar wij vinden dat niet echt belangrijk want dit is een fantastische semi-hollow.

[gibson.com](https://www.gibson.com)

■ Elementen

Met als doel de PAF-klank te herscheppen zijn Gibsons Custom-buckers de favoriete pickups geworden voor de Historic Reissue-modellen (en ook voor veel nieuwe Epiphones) en werden ze zelfs gebruikt in het duurdere Custom Shop King-model.

■ Staartstuk

Sideways Vibrola's zijn nooit ontworpen voor ES-gitaren. Bij gebruik zou de arm krassen maken op de originele afwerking van King en de stemming instabiel maken, wat verklaart waarom hij uiteindelijk werd verwijderd.

■ Naamplaat

De gitaar heeft een Marcus King-plaatje achter de brug, maar je kunt dit vervangen door de 'Custom Made'-variant die in de koffer zit, als je dat liever hebt.

Encounter in space

Met de Encounter heeft Source Audio een nieuw combinatiepedaal gemaakt met delay en reverb. We kenden de Collider al, met meer gebruikelijke vormen van deze ruimtelijke effecten, maar de Encounter gaat verder met onder andere de hypersphere, shimmers, trem verb, lo-fi reverbs en delays die luisteren naar namen als noise tape, resonant, drum echo, kaleidoscope en helix.

Het pedaal is volledig stereo en je kan tot 128 presets oproepen via midi (acht vanaf het pedaal zelf). Afhankelijk van je set-up kan je kiezen voor true of gebufferde bypass. En natuurlijk is dit pedaal compatible met de Neuro 3 software van Source Audio voor deep editing en het delen en opslaan van instellingen. voerman.nl

G LES PAUL CUSTOM 70S

Van de 214 Les Paul-modellen in het assortiment van Gibson USA is er geen een Les Paul Custom. Maar daar komt verandering in met de Les Paul Custom 70s, gebaseerd op de gitaren die Gibson in Nashville begon te maken nadat het bedrijf uit Kalamazoo was verhuisd. Getrouw aan die tijd heeft het model een drielaags esdoorn bovenblad, esdoorn hals en een seventies halsprofiel inclusief een voluut. De pickups zijn T-Types en de gitaar is verkrijgbaar in ebony, wine red, buttercream top en tobacco burst. gibson.com

G PICO SWELLO

Electro-Harmonix heeft het swell-effect uit de POG gehaald en in een minipedaal gestopt zodat je deze gewilde sound makkelijk op je pedalboard kwijt kan. De Pico Swello, zoals dit nieuwe pedaal in de NYC DSP-serie heet, heeft regelaars voor volume, attack (snelheid van de volume-swell), frequency en mod. Deze laatste twee hebben te maken met het low-passfilter dat je kan inschakelen en selecteren (er zijn twee standen) met de drukknop. Met mod bepaal je of het envelope-filter omhoog of omlaag zwiept. ehx.com

G GUILD LEFTIES

Als je linkshandig gitaar speelt, heb je veel minder keus als je op zoek bent naar een gitaar. Om dan die ene bijzondere gitaar te vinden die bij jou heerlijk in de hand ligt en klinkt zoals je wilt kan lastig zijn. Gelukkig zijn er merken die dit onderkennen en Guild heeft zich daaronder geschaard met de release van drie populaire modellen in linkshandige uitvoering: de Polara LH Blue Steel asymmetrische doublecut, de Starfire I DC LH Cherry Red semiholle gitaar en de F-2512E Maple LH 12-string. guildguitars.com

Vintage & Road Worn

Fender gebruikt de term Road Worn voor gitaren die er nieuw uit de koffer al bespeeld uitzien. Binnen de Vintera II-serie van instrumenten met specificaties uit belangrijke periodes uit Fenders geschiedenis komen er nu drie gitaren en een basgitaar uit in een Road Worn-versie. We hebben het over de '60s Stratocaster en Telecaster, '50s Jazzmaster en '60s Precision Bass.

Het grootste verschil is dat deze gitaren niet in hoogglans polyester zijn afgewerkt, maar in nitrocellulose die al mooi verouderd is met barstjes in de lak. De gitaren zijn dus niet zwaar gerelect, maar hebben wel een ingespeelde feel en uiterlijk. Elke gitaar is in twee kleuren beschikbaar en bij de Strat en Tele kan je bovendien kiezen uit een palissander of esdoorn toets. [fender.com](https://www.fender.com)

Lâg HyVibe H2

De Lâg HyVibe smartgitaar is een combinatie van traditioneel vakmanschap en moderne technologie. Uitgerust met de nieuwe H2 preamp presteert de gitaar nu nog beter als versterker, effectprocessor en bluetoothspeaker (met het bovenblad als conus). En je kunt nog steeds met ingebouwde effecten spelen, loops maken of muziek streamen zonder dat je externe apparatuur nodig hebt.

Na enkele jaren R&D heeft HyVibe zijn technologie verder ontwikkeld en een nieuwe preamp geïntroduceerd. Uitgerust met een krachtigere processor en gebaseerd op een nieuw algoritme tilt het H2 systeem de geluidskwaliteit naar een ongekend niveau. De

verbeterde interface is nu intuïtiever en biedt nauwkeurige bediening en snellere toegang tot alle functies. En een nieuwe kleurenscherm biedt een betere zichtbaarheid en verbeterde graphics.

De H2 preamp is toegepast in Lâgs 10-, 30- en 50-serie met een bovenblad van ceder (10), of engelmänn bearclaw sparren (30 en 50). In de 10-serie is ook een basgitaar. Zo zijn de smartfuncties beschikbaar in een breed assortiment aan modellen van verschillende prijsklassen. [algambenelux.be](https://www.algambenelux.be)

Win

een Blackstar Polar Go pocket-interface

Ga naar gitarist.nl/giveaway en win!

Blackstar-distributeur Face en Gitarist geven een Blackstar Polar Go pocket-interface t.w.v. € 99,- weg. Ga naar gitarist.nl/giveaway en maak kans! Deze compacte audio-interface voor iOS, Android, Mac OS en Windows heeft ingebouwde stereomicrofoons en een combo-xlr/jackingang (fantomvoeding inbegrepen), wordt geleverd met oplaadbare batterij en kan worden gevoed via usb-c. Hij kan worden gekoppeld aan de gratis Polar Go-app, die ook video-opname en synchronisatie biedt. gitarist.nl/giveaway

Mira's comeback

PRS brengt het Mira-model terug in de S2-serie. Deze serie wordt in Amerika gemaakt maar heeft meer een indie-vibe en zit qua prijsstelling tussen de Amerikaanse Core-serie en de Aziatische SE-serie in. De S2 Mira 594 heeft een mensuur van 624,7 mm of 24,594 inch (vandaar de modelnaam), 22 frets en is beschikbaar in zijdeglans en hoogglans afwerking met de keuze uit diverse kleuren. De body is volledig uit mahonie opgetrokken en heeft naast de gecompenseerde wraparoundbrug twee vintage klinkende PRS 58/15 LT humbuckers voor een klank met nadruk op de middentonen. Elk element heeft een eigen minischakelaar voor een coil tap. prsguitars.com

G ENGL-COLLECTIE

IK Multimedia brengt een collectie uit van digitale modellen van Engl versterkers voor het Tonex platform (software op Mac/PC en iOS en de Tonex pedalen). Onder de naam Engl Anthology Vol 1 krijg je maar liefst 72 'tone models' waaronder versterkers, versterker-kabinetcombinaties en 'complex rig' tone models die een hele keten bevatten voor in de studio of live. Onder de versterkers vind je rock- en metalklassiekers als de Fireball 60, Powerball MK1, Invader 100, Savage 120 MK1 & 60 MK1 en de Straight. promediaconnect.nl

G STINGRAY VOOR FLUFF

Ryan 'Fluff' Bruce, bekend van zijn YouTube-kanaal Riffs, Beards & Gear, heeft een StingRay signaturegitaar gekregen in de Artist Series van Sterling by Music Man. De klassieke offset doublecut is uitgerust met krachtige Seymour Duncan JB humbuckers en is superstabiel. Of je nu van chugging, riffs of cleane klanken houdt, deze gitaar kan het allemaal leveren.

Fluff wilde een eenvoudige maar krachtige gitaar. Er is een vaste brug voor maximale sustain en stemstabiliteit en de gitaar wordt geleverd met Ernie Ball Beefy Slinky snaren gestemd in drop C#.

algambenelux.be

handcrafted with care
trd mrk

Koch Amps

ORIGINAL TUBE AMPS

• Westland • Holland •

distributie: www.tma-benelux.com

Eric Gales eert zijn broer Little Jimmy King

Eric Gales' nieuwe album 'Tribute To LJK' is een bijzonder eerbetoon aan zijn oudere broer Manuel, beter bekend als bluesgitarist Little Jimmy King, die in 2002 op slechts 37-jarige leeftijd overleed.

"Manuel heeft me voor een belangrijk deel gemaakt wie ik ben. Ik wil dat de wereld zijn muziek ontdekt. Hij was een fantastische linkshandige gitarist die ondersteboven gitaarspeelde en altijd zijn eigen ding deed.

"Alles ging bij hem om kracht. Dat had hij van Albert King. Er zat iets nauwkeurigs en intens achter wat Albert deed. Alles was intentioneel. Achter iedere opdruk zat een bepaalde pijn of emotie. Dat is iets wat ik van Manuel en Albert geleerd heb. Bepaalde riffs en licks die ik speel zijn heel doelgericht. Als ik ergens voor ga, ga ik er ook helemaal voor. Over zes noten opdrukken is niet iets wat je zonder overtuiging kunt doen.

"Manuel deed niet veel met effecten. Hij draaide het volume op zijn versterker

omhoog, misschien een beetje Cry Baby en dat was het. Ik heb hier en daar een paar apparaten, maar als je door omstandigheden alleen een gitaar en een versterker hebt, moet je kunnen inpluggen en ervoor kunnen gaan.

"Little Jimmy King was een tourmachine die alles op de lastige manier heeft moeten leren. Als hij niet op tour was, speelde hij elk weekend in de huisband van B.B. King's Blues Club op Beale Street. Vergelijken met hem heb ik het makkelijk gehad, met een platencontract en een tourbus op mijn vijftiende. Hij heeft me laten zien hoe moeilijk het voor anderen kan zijn.

"Ik heb goed nagedacht over wie meedeed aan het album. Buddy Guy heeft veel samengespeeld met mijn broer, Christone 'Kingfish' Ingram vertelde me dat mijn

broer een grote inspiratiebron voor hem was, Joe Bonamassa kende hem natuurlijk. En Josh Smith is groot fan; we hebben het constant over Manuel en nummers als *Soldier For The Blues*, *Baby, Baby* en *Shouldn't Have Left Me*. Die gesprekken hebben zeker invloed gehad op de nummers die ik uitgekozen heb.

"Ik heb mijn Magneto signaturegitaren gebruikt. Voor een of twee solo's heb ik een Les Paul die Joe in de ruimte had laten staan gebruikt. We hebben DV Mark versterkers gebruikt en die hier en daar met een klein beetje Dumble gemengd. Voor *Somebody* heb ik een PRS parlorgitaar gebruikt. Die klinkt echt fantastisch; als Robert Johnson op een kleine Gibson. Ze zijn klein, maar ze klinken lekker vol en dik." (Amit Sharma)

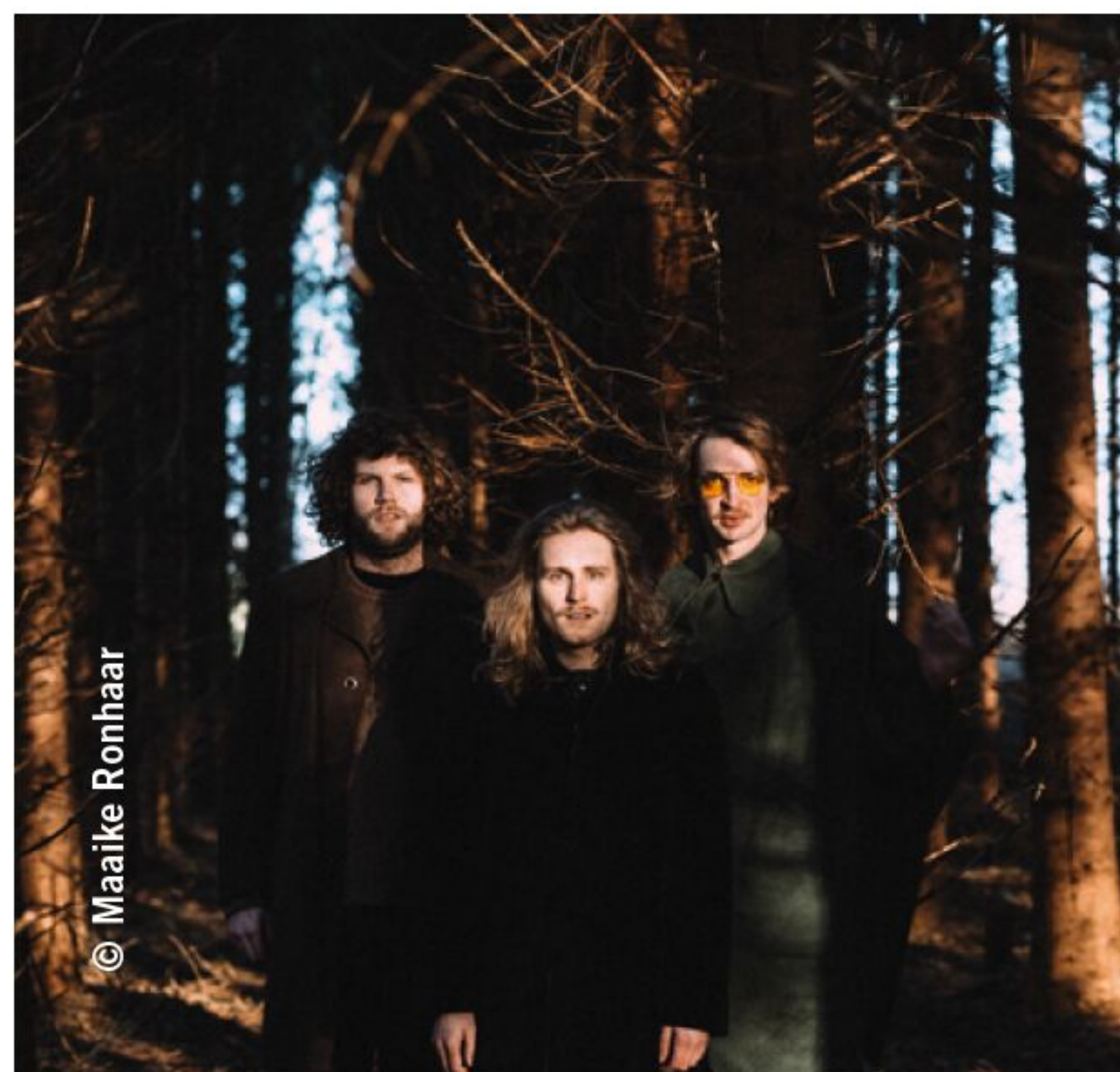
Michael Schenker terug op de voorgrond

De carrière van Michael Schenker is er een van vallen en opstaan geweest. 'Don't Sell Your Soul' is een duidelijk geval van opstaan. Waar de inmiddels 70-jarig gitarist op zijn recente albums nog wel eens dermate in dienst stond van de zangers waarmee hij werkte dat je je kon afvragen waarom zijn naam nog op de albumhoezen stond, drukt zijn gitaarwerk een nadrukkelijk stempel op zijn nieuwe album. Dat zit niet eens zozeer in de gitaarsolo's, want die zijn vrij kort en bondig op 'Don't Sell Your Soul', al valt wel op dat ze overwegend richting de bluesy, intuïtieve kant van Schenkers spel leunen. De kracht van de nummers zit echter vooral in de prachtige theatrale harmonieën en akkoorden. Alleen Schenker beheerst die zoals je ze hier hoort. Een uitstekende melodieuze hardrockplaat met uitstekende zang van Erik Grönwall en Robin McAuley, maar gelukkig geen seconde ten koste van Schenkers kenmerkende elegante slag- en leadgitaarspel.

G OVERTUIGEND EERSTE TRIOALBUM MONEY & THE MAN

Met de komst van voormalig Tricklebolt-gitarist Tim Kampman op bas is Money & The Man op 'Mammon' voor het eerst een trio. De soundmogelijkheden daarvan verkent de band dan ook fanatiek. Kampman voegt met zijn melodieuze baslijnen een mooie extra dimensie toe aan het gruisige gitaarwerk van frontman Henk Wesselink. In de basis is de muziek nog steeds vuige rock 'n' roll, maar uitstapjes naar indie, folk en zelfs metal houden 'Mammon' interessant.

© Maaike Ronhaar

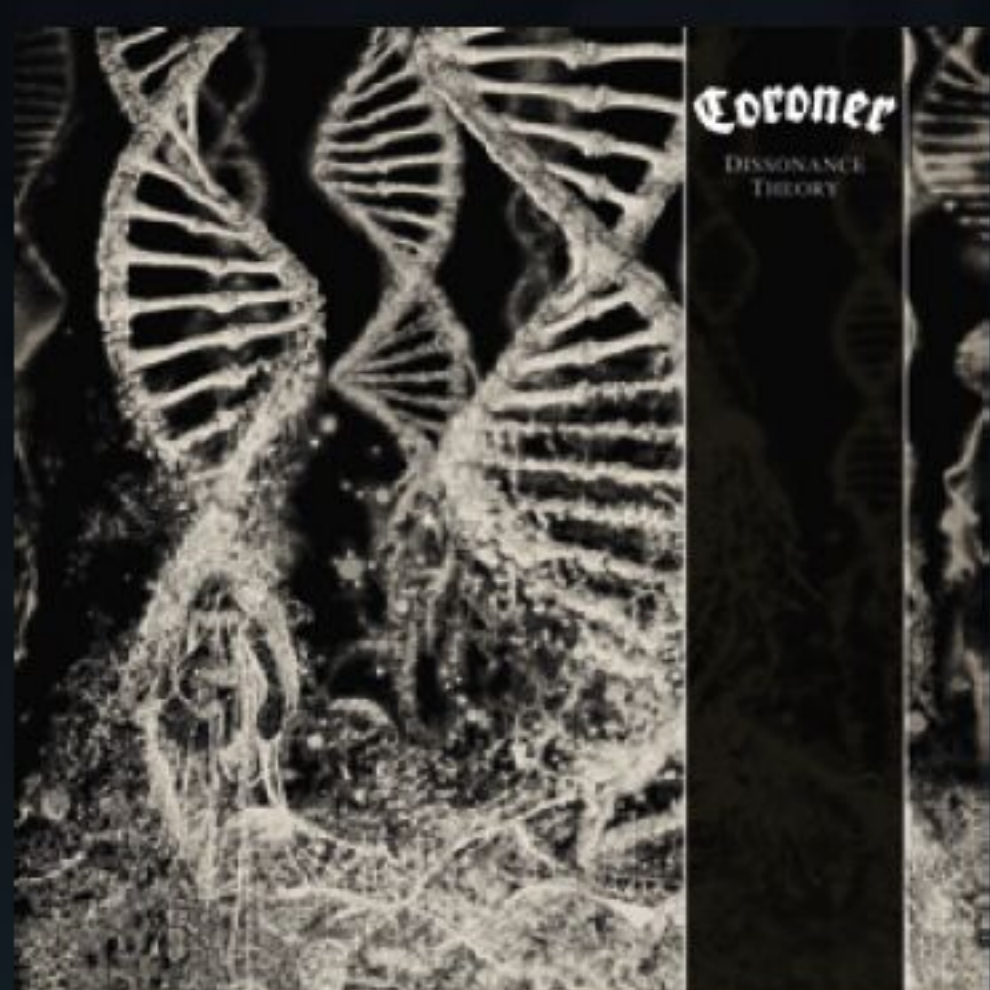
G DEBUUTALBUM VETERANEN MINKO

Het titelloze album van Minko mag dan een debuutalbum zijn, maar wel van een stel veteranen. Op gitaar vinden we bijvoorbeeld rootsspecialist Dusty Ciggaar en voormalig Jett Rebel-gitarist Nick Croes. Het album beweegt heen en weer tussen soul en oude rhythm 'n' blues en hoewel het gitaarwerk van beide heren fantastisch is, ligt de focus sterk op de songs, die als een huis staan. Hopelijk blijft het ondanks de drukke agenda's niet bij een eenmalige release.

G PSYCHEDELISCH TOPDEBUUT BABA PEN & THE BIM BAM BAND

Baba Pen & The Bim Bam Band is de nieuwe band van Tricklebolt-frontman Bastiaan Pen. Waar Tricklebolt al niet vies was van psychedelische invloeden, dompelt Pen zich in deze band helemaal onder in de psychedelica. Met behulp van gitarist en producer Jim Zwinselman verkent hij het terrein tussen psychrock en nummers die aan een minder folky Jacco Gardner doen denken, met volop uitstekend gitaarwerk. De band is momenteel te zien in de Popronde.

Tommy Vetterli (Coroner)

Drie weken soundchecken

© Manuel Schuetz

‘Dissonance Theory’ is het eerste studioalbum van Coroner in maar liefst 32 jaar. Dat het album even herkenbaar als eigentijds klinkt bewijst nog maar weer eens dat het creatieve Zwitserse thrashmetaltrio zijn tijd vooruit was.

“In het begin dacht ik veel na over hoe Coroner nu zou moeten klinken”, aldus gitarist Tommy Vetterli. “Het moest een old school vibe hebben, maar ik houd niet van de sound van onze eerste drie albums. Het moet juist modern en heavy klinken.

“Zelf ben ik al heel vroeg begonnen met afwijkende toonladders en arpeggio’s, maar tegenwoordig kan iedere 15-jarige gitarist dat beter dan ik, haha! Maar het moet ook niet technisch zijn om het technisch zijn. Op onze eerste twee albums laten we misschien net iets te veel horen hoeveel we destijds oefenden. Tegenwoordig ben ik meer geïnteresseerd in sfeer en feel.”

Tandarts

“Hier in mijn studio heb ik drie weken zitten soundchecken tot ik een gitaarsound

had waar ik tevreden mee was. Ik heb een stuk of veertien buizenversterkers. Bijna alles wat relevant is voor rock en metal. Alle cleane sounds zijn een oude Vox AC30 uit 1969, soms door een Leslie. Maar ik kon mijn vervormde sound niet vinden.

“Mijn liveset-up is een Bogner Ecstasy met een Bogner 4x12 kabinet, maar voor de studio had ik iets nieuws nodig wat me inspireerde. Meer dan twintig jaar geleden heb ik hier een band opgenomen waarvan de gitarist een oude Diezel VH4 uit 1993 gebruikte, en die versterker kreeg ik maar niet uit mijn hoofd. Nieuwere VH4’s klinken niet zoals de versterker die ik in mijn hoofd had. Gelukkig kon ik die versterker lenen en dat met een Keeley-gemodificeerde Tube Screamer is mijn slaggitaarsound voor dit album geworden.

“Voor de solo’s heb ik een Friedman

BE-100 Deluxe met een Mesa/Boogie kabinet uit 2000 gebruikt. Die klinken wat donkerder. Je kunt een SM57 in het midden van de conus zetten en dan klinkt het fantastisch. Bij de meeste andere modellen klinkt het dan alsof je bij de tandarts zit, haha!”

Werken

“Voor de slaggitaarpartijen wilde ik een gitaar die niet te comfortabel speelde, zodat ik wat harder moest werken. Dat is een Solar met een Gibson-mensuur geworden. Ik heb een voorkeur voor een Fender-mensuur, maar dit klonk beter met de andere spullen. De hoek van de hals was ook anders dan ik gewend was.

“Voor de leadpartijen gebruikte ik mijn James Tyler Ultimate Weapon. Die ziet er heel vreemd uit, maar het is een van mijn favoriete gitaren. Twee solo’s heb ik met mijn signaturegitaar van Solar ingespeeld, want daar had ik 24 frets voor nodig en die James Tyler heeft er maar 22.”

(Kevin Pasman)

© Justin Borucki

Alle remmen los op soloalbum Vernon Reid

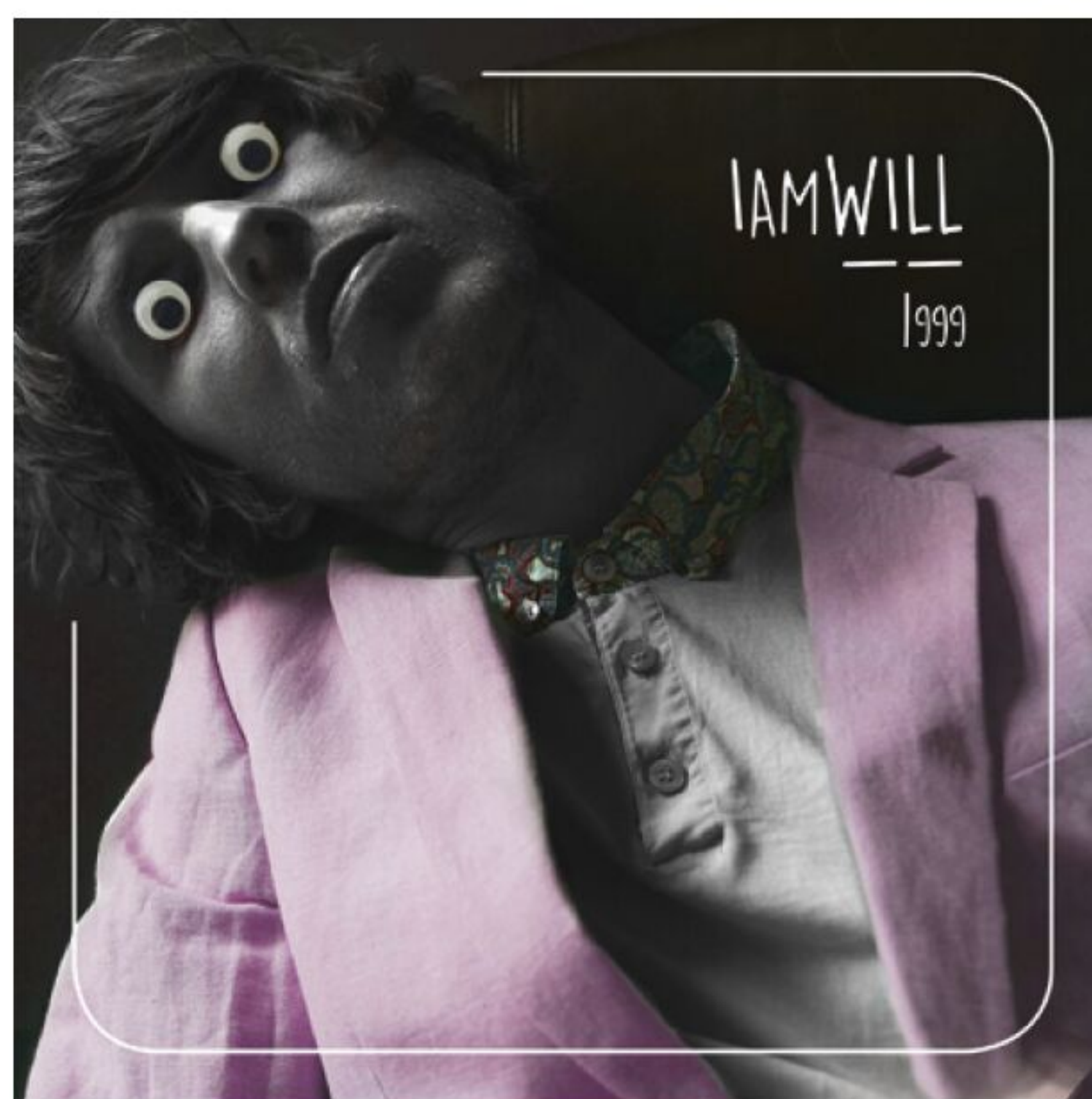
De soloprojecten van Living Colour-leden zijn vaak een stuk abstracter en verkennen een nog grotere verscheidenheid aan stijlen dan de meer toegankelijke, songgerichte aanpak van Living Colour. Dat is absoluut het geval op 'Hoodoo Telemetry', het nieuwe soloalbum van Vernon Reid. In de instrumentale gitaarrock van opener *Door Or No Return* klinkt nog wel iets door van wat hij bij Living Colour ook zou kunnen doen, maar daarna gaan alle remmen los en schiet de muziek alle kanten op. De productie vindt het midden tussen moderne jazz en experimentele hiphop, het gebruik van samples wordt niet geschuwd en Reid speelt regelmatig unisono met blazers, waardoor een vrij unieke klankkleur wordt gerealiseerd. Natuurlijk is Reids gitaarspel uit duizenden herkenbaar. Zijn relatief schelle sound en het gemak waarmee hij heen en weer beweegt tussen pentatonische, bluesy licks en snelle, atonale loopjes zijn zeer bepalend voor zijn stijl. 'Hoodoo Telemetry' gaat voor Reid echter duidelijk meer om de interactie met andere muzikanten dan om zijn solosspots. Er zijn echte liedjes, covers die binnenstebuiten worden gedraaid, lange psychedelische jamsessies en experimentele improvisaties. Makkelijke kost is het niet, maar Reid bewijst zich wederom als een buitengewoon veelzijdig gitarist.

G VUIG BLUESGITAARWERK GERRIT VELDMAN BAND

Als Gerrit Veldman op een album speelt, kun je ervan uitgaan dat er uitstekend bluesgitaarwerk op staat. Dat is op 'Shifting Gears' van zijn eigen Gerrit Veldman Band niet anders. Het is wat vuiger dan de norm in de blues, maar niet stevig genoeg voor bluesrock, denk Walter Trout, maar dynamischer. Op een bluescliché meer of minder wordt niet gekeken, maar door de vurige leads en het uitstekende samenspel merk je daar bijzonder weinig van.

© Evelien Tahamata

G IAMWILL: GUILLAUME VIERSET ERKENT FOLK

Na jazz, fusion en indie verkent Guillaume Vierset in Iamwill ook nog eens de folk. Dat de Belgische gitarist – en hier ook zanger – niets volgens het boekje doet blijkt ook in de traditioneler aandoende muziek op debuut-ep '1999' van Iamwill. Kalme folkmelodieën vormen de basis voor de ep, maar Vierset stapelt regelmatig jazzy aandoende cleane partijen op het akoestische werk. Sommige composities hebben onverwachte wendingen en de enigmatische zang geeft het geheel een volstrekt eigen smoel.

G SFEERVOL MEESTERWERK PSYCHONAUT

Psychonaut is een van de beste post-metalbands ter wereld, maar na 'World Maker' rijst de vraag of dat nog wel het juiste etiket is. Het Mechelse trio is de loodzware riffs niet vergeten, maar verkent op hun derde album vooral de sfeervolle, melodieuze kant van hun sound. Het bijzonder creatieve gitaarspel van Stefan De Graef en de ijzersterke zang duwen 'World Maker' richting de stevigere kant van de progrock. Hoe je het ook noemt: het is een meesterwerk.

Ana Popović

De connectie tussen gitaar en dans

Toen Ana Popović 'Power' (2023) opnam, werd ze behandeld voor borstkanker. Op haar nieuwe album 'Dance To The Rhythm' kijkt ze terug op die periode.

“Je gaat denken: hoelang heb ik nog? Wil ik in dit tempo doorgaan? En wat wil ik het publiek bieden? Het moet nieuw en ongecensureerd zijn. Niet nep. Ik wil mezelf zijn en luisteraars met ieder album laten horen wie ik echt ben.

“Er waren geen grenzen aan onze creativiteit voor 'Dance To The Rhythm'. Groove en dans waren de twee zaken waar we mee bezig waren toen we het album opnamen. Met 'Power' probeerden we te overleven, met 'Dance' vierten we het leven en een nieuwe kans. Dance is een muziekstijl die ik nog nooit verkend heb, maar ik heb wel altijd een connectie tussen de gitaar en dans willen maken.

“Op het album heb ik mijn 'Foggy' customshop Strat, mijn Strat uit 1964 en mijn 1957 reissue Strat gebruikt, plus een aantal Teles, Gibson Les Pauls en akoestische gitaren van Martin. Mijn

© Rapha El

pedalenplank is altijd een mix van oudere en nieuwere apparatuur, maar ik ben wel een fan van oude spullen.

“Bij alles wat ik speel denk ik aan het totaalplaatje. Door de jaren heen is de gitaar mijn inspiratiebron voor verhalen geworden. Ik heb mijn muziek altijd als iets heiligs gezien waar ik mezelf helemaal voor moet geven. Daarom is authentiek blijven zo belangrijk voor me.” (Andrew Daly)

Sanity's Rage: melodieuze thrashmetalvenijn

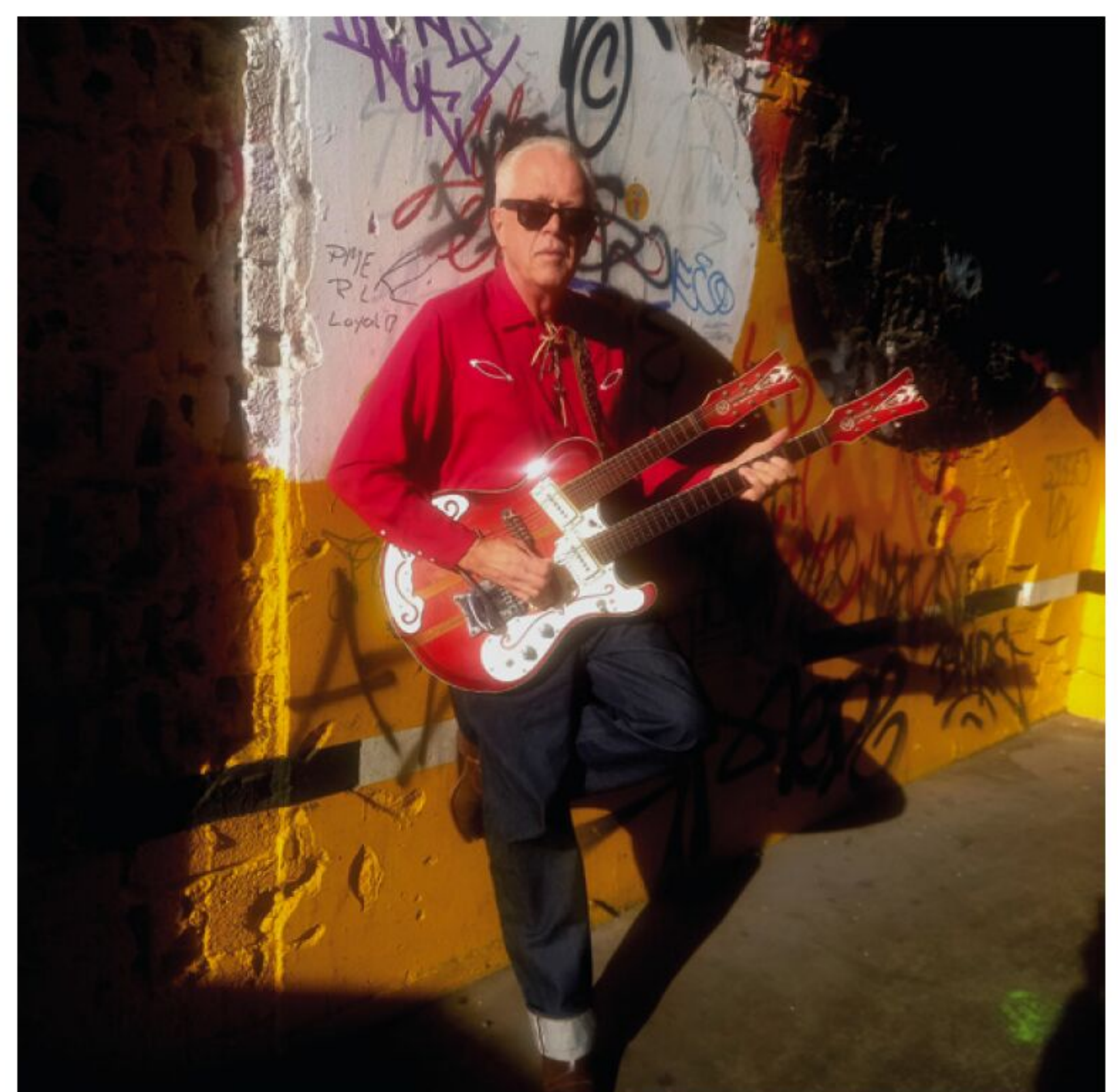
Een aardige thrashmetalband schrijft toffe riffs. Een goede schrijft sterke nummers. Sanity's Rage beheerst het nummers schrijven tot in de puntjes. 'The Dead Don't Run' is hun eerste album in dertien jaar, maar het Vlaamse vijftal heeft deze tijd duidelijk goed besteed. De productie is verzorgd en de nummers hebben precies de juiste dynamiek. Gitaristen Tim De Bruyne en Kenny Claes wisselen hun agressieve riffs af met sterke, pakkende melodieuze deathmetal doen denken, maar het woeste riffwerk en de vocalen van Kenny Molly geven Sanity's Rage aanzienlijk meer venijn dan de meeste bands die dezelfde stijl verkennen. Voor de liefhebber is dit de perfecte combinatie van energie en songwriting.

Onconventioneel instrumentaal debuut The Men From Nowhere

Wie een gitarist plezier wil horen hebben met instrumentale muziek doet er goed aan om naar het titelloze debuut van The Men From Nowhere te luisteren. Deze groep muzikanten rondom gitarist Jelle van Atten, ook wel bekend als Joe Sixpack, maakt muziek die rechtstreeks uit de jaren vijftig en zestig lijkt te komen, maar zonder de strakke kaders die destijds bestonden. Het cleane, speelse gitaarwerk van Van Atten laat zich nog het beste met surfmuziek vergelijken,

maar er gebeurt veel meer op het album. Sommige leadpartijen verraden duidelijke blueswortels, er zijn nummers die heel dicht bij de soul liggen en het akoestische slotnummer *Blues Del Pueblo Fronterizo* is magistraal. Onconventioneel, maar zeer de moeite waard.

Wolfgang Van Halen (Mammoth) Creatief onder lastige omstandigheden

© Travis Shinn

Op 'The End', het derde album van zijn band Mammoth, laat Wolfgang Van Halen horen steeds beter zijn plek in de wereld van de eigentijdse rockmuziek te vinden en meer te zijn dan alleen de zoon van Eddie. Wel nam hij het album op in de 5150 Studio van zijn vader en Frankenstein, diens iconische gitaar van reserveonderdelen, maakt ook zijn opwachting op het album.

"De zang is opgenomen toen we alles in 5150 ingepakt hadden staan om meteen te kunnen vertrekken als de bosbranden in Los Angeles nog dichterbij kwamen. Mijn vaders instrumenten en andere eigendommen hielden me meer bezig dan die van mezelf. Er waren weken dat we ieder uur een alert kregen. Het is lastig om creatief te zijn onder dat soort omstandigheden omdat ik elke keer dacht: ik moet ervoor zorgen dat Frankenstein veilig is.

"Het feit dat ik in 5150 kan opnemen is erg bijzonder voor me. Vooral ook met Frankenstein. Maar ik moet wel eerlijk zeggen: het emotionele en historische gewicht ervan kan soms zwaar zijn. Gewoon het feit dat ik iets vast kan houden waar mijn vader zo'n geschiedenis mee had. Het is bitterzoet, maar dat moet je opzij kunnen duwen en van het moment genieten.

"Een prototype van mijn signature EVH SA-126 was de ruggengraat van 'Mam-

moth II' (2023). Op de stukken met de Frankenstein na is bijna alles op 'The End' opgenomen met een goldtop 126. Het is te gek dat een instrument dat Matt Bruck, Chip Ellis en ik samen in elkaar gezet hebben zo'n centraal onderdeel van Mammoth geworden is.

"De versterkers zijn heel rechttoe rechtaan. Gewoon wat we op tour gebruiken: een 50 watt EVH 5150 III 6L6. Het exemplaar dat ik in de studio heb staan is dezelfde als ik voor de Taylor Hawkins-tributeconcerten in 2022 gebruikt heb.

"Op *I Really Wanna* hoor je een klassieke MXR. Verder hebben we heel veel fuzzy pedalen gebruikt. Elvis (*Baskette*, producer) is degene die zich daar vooral mee bezighoudt, maar er was een Foxx Tone pedaal dat we veel gebruikt hebben en er is altijd een laag Uni-Vibe of Univox.

"Meestal leun ik niet te veel op effecten, tenzij het iets extreem specifiek is. Op *Happy* bijvoorbeeld: daar gebruiken we

© Getty Images

een MXR Rockman X100 voor de cleane lead over het refrein, zodat het er echt doorheen snijdt." (Gregory Adams)

ONDER STROOM

Canada, ergens in 2015. Ik arriveer met een band bij een van de kleinste zalen van de tour. Ergens in de hoek liggen wat planken die een podium moeten voorstellen en er zijn wat ronde statafels naast geplaatst waar de lokale PA op wiebelt. Ergens hoog aan de muur aan de andere kant hangt de andere. Stereobeeld van de show zal ver te zoeken zijn. Op de vloer voor mijn neus een dozijn aan elkaar geknoopte stekkerblokken, alles leidt naar één centraal punt. Versterkers, apparatuur, microfoons, alles naar dezelfde stroom. Als dat maar goed gaat.

Met bonzend hart begin ik de show. 'Niet te moeilijk doen' is bij deze band het credo dus ik hou mijn mond, maar voor mijn neus liggen nu een dertigtal adapters en stekkers. Dat het publiek daar z'n bier naast zet maakt me al kokend van woede, maar dat ben ik gewend.

Dan, halverwege de show, bedenkt de mevrouw van de bar dat de band het vast warm zal hebben met 200 man binnen op elkaar gepakt dus ze besluit drie overvolle open kannen met water en wat bekers te brengen. Als een ware circusartiest balanceert ze de kannen op de rand van de ronde tafel met één poot, die meer staat te hossen dan de gemiddelde polka-fan. Recht onder de drie kannen met water alle stroompunten en stekkers, haspels en verlengblokken. En ja hoor, daar begint de moshpit. Tijdens het spelen kijk ik smekend naar een kerel op de eerste rij, van hem, naar de kannen, naar hem, naar de vloer, naar hem.

Hij ziet de angst in m'n ogen en plaatst zich als een Spartaanse oorlogsgod tussen het moshende publiek en de kannen water. Wegzetten lukt nu niet. De muziek wordt steeds heftiger en voor de rest van de show incasseert de man elke dreun, klap, schop en mep om de kannen en mijn leven te beschermen. Na de show heeft de man de rest van de avond gedronken op mijn kosten.

Afgelopen week zag ik het bericht van een Britse metalband op tour in Zuid-Amerika. Voor de tweede keer die week zeggen ze een show af omdat de stroom niet op orde is. Fans zijn verbolgen. Totdat de band een foto plaatst van een kabel die letterlijk aan de stalen truss van het podium gesoldeerd is. Zo is het toch wel goed geaard?

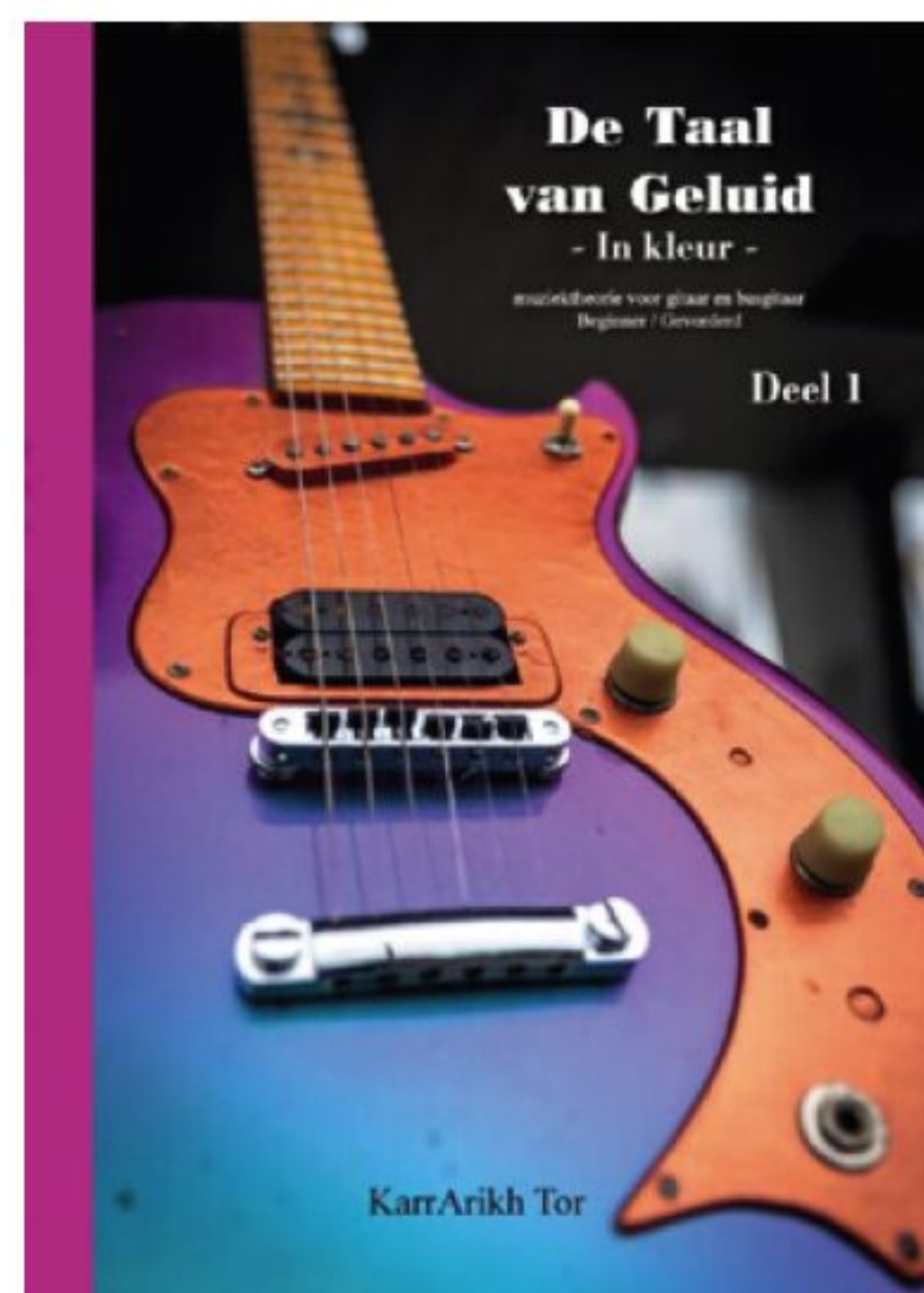
Pro-tip: leer hoe het zit met stroom, aarding, voltage en omvormers. Het kan je leven redden.

Kevin Storm

Kennis & techniek

Met *De taal van Geluid* en *Creative Guitar Fundamentals* kregen we afgelopen maand twee gitaarboeken binnen die respectievelijk muziektheorie en techniek behandelen.

Van *De Taal van Geluid*, geschreven door de Rotterdamse gitarist/producer KarrArikh Tor, bespraken we eerder de naslaggids. Dit is het eerste deel van een reeks van drie boeken die muziektheorie behandelt voor gitaristen en bas-

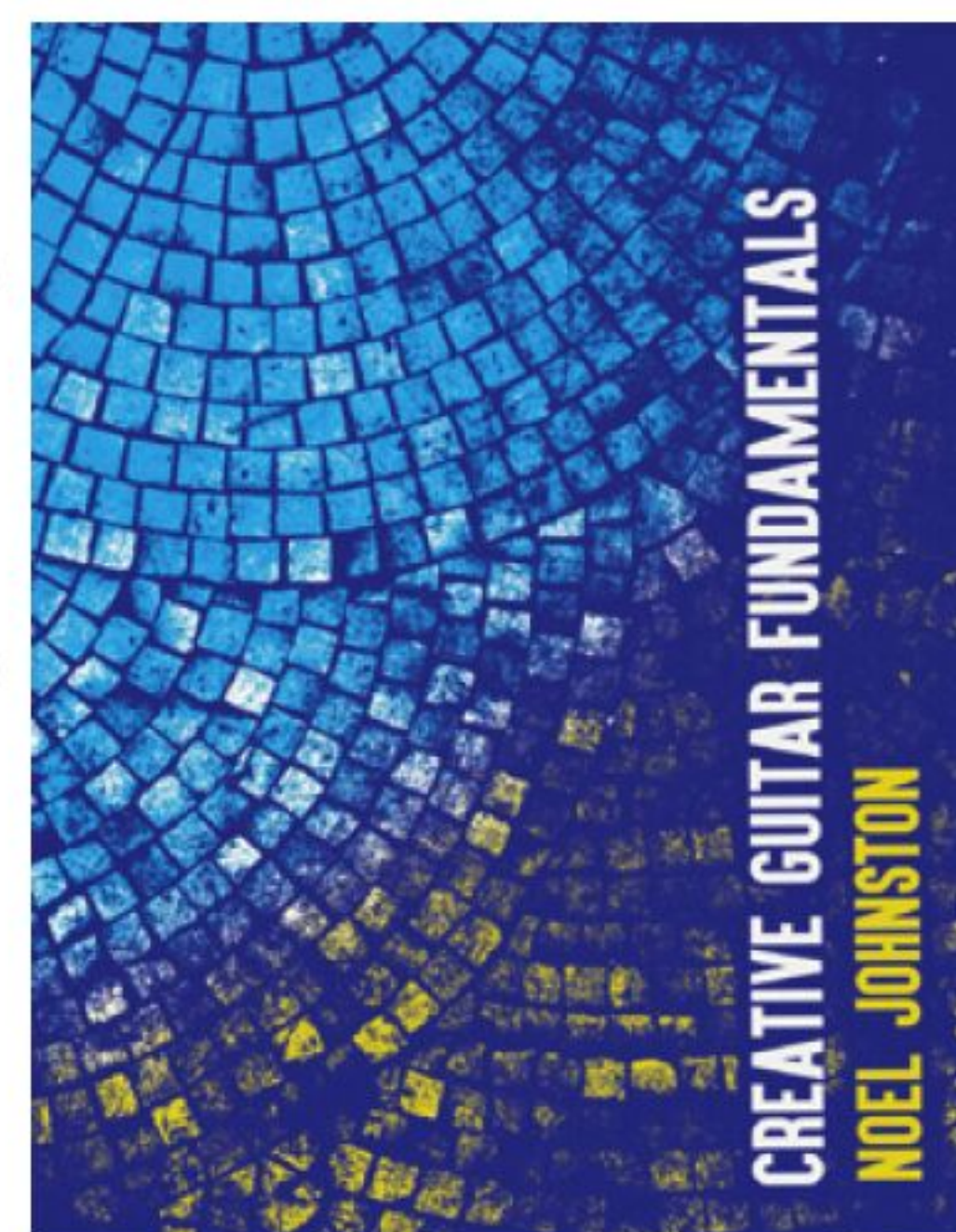

sisten. Het begint bij de basis van geluidsgolven en gaat vervolgens verder met de uitleg van het notensysteem en notatie in noten en tabulatuur. Elk hoofdstuk is heel uitgebreid, met een samenvatting aan het eind. Het laatste hoofdstuk behandelt toonladders, compleet met veel afbeeldingen van waar de noten op de (bas)gitaartoets zijn te vinden. Het boek sluit af met een aantal bijlagen, waaronder

- heel verrassend - een tabel hoe je chorus en delay op het tempo van een song kunt instellen. We zijn benieuwd naar deel 2 en 3, die al in het Engels verkrijgbaar zijn.

De in Texas wonende Noel Johnston is behalve een begenadigd gitarist ook een enthousiast educator, zowel bij de University of North Texas als op YouTube. Na boeken over modes (kerktoonladders), modale etudes en vierklanken, focust *Creative Guitar Fundamentals* vooral op techniek (voor met name plectrumgitaristen).

Het idee is om een zo volledig mogelijk overzicht te geven zodat elke gitarist zijn/haar *blind spots* kan vinden. In 215 bladzijden behandelt Johnston onderwerpen die hij onderverdeelt in coördinatie van oor-hand, verstand-hand en oog-hand. Van plectrumoefeningen tot het vinden van noten, akkoorden en arpeggio's op de hals, toonladders, het CAGED-systeem, voicings, voice leading, ritmische oefeningen en het aanleren van songs - het komt allemaal voorbij. Een boek als dit kan heel droog zijn, maar Noel weet de oefeningen zo te presenteren dat je zin krijgt om ermee aan de slag te gaan. Dat doet hij onder andere door het toevoegen van mooie etudes, jazzstandards en klassieke stukken. (Steven Faber)

Mijn Pedalboard

Vedran Mircetić

Wat de gitarist van De Staat ziet als hij naar beneden kijkt.

“Zie hier 18 jaar aan verzamelwoede uitgestald. En waar voorheen een knap staaltje voetenwerk nodig was is sinds een paar jaar de RJM Mastermind PBC het middelpunt geworden van waaruit je met één voetbeweging alles kunt bedienen, 10 analoge loops en de rest via midi. Het begint bij de Three2One van The GigRig, waar drie gitaren ingaan, en eindigt bij de Mesa Switchtrack die schakelt tussen mijn Meyer Wizard 55 buizentop en de Fractal FM9. De FM9 kwam er een paar jaar geleden bij om stereo te kunnen spelen als Torre geen gitaar speelt en ik het in m'n eentje moet aandikken. Omdat hij op een Axe-Fx speelt heb ik zijn sounds nageemaakt in de FM9 en later voor nieuwe nummers mijn eigen sounds toegevoegd.

“Het pedalboard links gaat in de effect-loop, dat zijn reverb en delays. De

gitaarsynth hoort qua chain nog bij het grote pedalboard, dat zit dus tussen mijn gitaar en amp. Ik gebruik geen overdrives en speel altijd met een licht overstuurde versterker zodat ik met mijn aanslag de dynamiek en oversturing kan bepalen.

“Alle pedalen zijn kleine kleuringen voor verschillende partijen, het zijn er helaas te veel om dieper op in te gaan. Het belangrijkste is dat alle fuzzen gated zijn zodat ze heel kort kunnen klinken en ik staccato partijtjes ermee kan spelen. Sinds een tijdje is er ook een reverb met gate-functie bijgekomen (Gamechanger Audio Light Pedal) en die is uitgegroeid tot mijn lievelingspedaal omdat ie heel veelzijdig is en te gek klinkt. De Whammy V is ook belangrijk om te kunnen variëren in partijen, octaven omlaag- of omhooggaan, of octaaf erbij doen.”

Als ik één pedaal moest kiezen voor een hele show

“Dat zou denk ik de Strymon BigSky zijn. Ik ben gek op reverbs en speel vaak binnen één nummer met verschillende soorten en lengtes, dus is de BigSky met zijn presets perfect daarvoor.”

Improvisatiewandeling met originele Roxy Music-leden

In deze tijd van efficiënte popmuziek is het mooi om muziek te horen die een breed geluidslandschap verkent en daarbij de gebaande paden mijdt, ten faveure van een lange wandeling in de improvisatiewildernis. ‘AM PM’ van oorspronkelijke Roxy Music-leden Phil

Manzanera (gitaar), Andy Mackay (saxofoon) en Paul Thompson (drums) is precies dat. Het album is verdeeld over drie in een bioscoop opgenomen optredens en staat vol meeslepende grooves, waarover Mackays saxofoon mysterieus zweeft. Ideaal als je de drukte van alledag even wilt ontvluchten. Manzanera's gitaar voegt precies de juiste urgentie toe. Opener *Ambulante* zoekt

Phil Manzanera en Andy Mackay

zelfs de ambientsferen op. Opvallend is de bewerking van *Love Is The Drug*, die meer cyberpunk dan jaren zeventig klinkt. (Jamie Dickson)

Gretsch Professional Broadcaster LX

Radio-
rocker

De Broadcaster is terug van weggeweest, dit keer met een aantal gemoderniseerde features om hem een eigentijdse, high-performance semiholle rocker te maken.

tekst **Stu Williams** foto's **Phil Barker**

Broadcaster is al sinds de jaren vijftig de naam van een Gretsch drumstel waarvan het handelsmerk voorkwam dat Leo Fender de naam Broadcaster kon gebruiken voor zijn eerste solidbody en hij daarom uiteindelijk koos voor Telecaster. Ironisch genoeg verzorgt Fender sinds 2002 de productie en distributie van Gretsch gitaren wereldwijd. Wat ons brengt bij de nieuwe 2025 incarnatie van de Broadcaster: de Professional Collection Broadcaster LX Center Block.

Ontwerp

In deze versie heeft de Broadcaster zijn essentie behouden: een semi-holle archtop met gelamineerd esdoorn voor de hele body, een gelijkde esdoorn hals, een tweetal humbuckers en een Bigsby. Maar al deze kenmerken (en meer) zijn herzien om de Broadcaster LX een high-performance spec te geven. Het begint met het bodyontwerp, waarbij de cutaways opnieuw gevormd zijn om een betere toegang te bieden tot het toetsgedeelte boven de 17e fret. Onder de top zit een middenblok, maar in plaats van een enkel stuk van sparren of esdoorn heeft Gretsch hier beide

gecombineerd in het Channel Core-ontwerp. Het blok heeft een klankkamer voor meer resonantie, met extra bite en punch van respectievelijk het esdoorn en het sparren.

Elektronisch is het de standaard Broadcaster layout met twee humbuckers, individuele volumeregelaars plus masterregelaars voor toon en volume en een driewegschakelaar. Maar die humbuckers zijn Gretsch' nieuwe Pro Twin Six modellen, die gebruikmaken van alnico V magneten in de hals- en alnico IV in de brugpickup. Gretsch omschrijft ze als sommige van hun "modernste en krachtigste pickups tot nu toe".

Het 'performance' aspect gaat verder in de hardware-selectie: een string-through Bigsby B7GP om makkelijker en sneller snaren te kunnen wisselen en aan de andere kant Gotoh lockingtuners (met de Gretsch naam erop) voor dezelfde snelle snaarwissel plus stabiliteit. Verder is er een Tusq topkam, de brug is van Gotoh en de zijkant van de hals is voorzien van 2-mm Luminlay sidedots.

Feel & geluiden

Er zijn maar weinig gitaren die zoveel 'klasse' uitstralen als een

ebbenhouten semi-hollow met een grote body. Als je de Broadcaster uit zijn koffer haalt, blijkt het hier nog een stapje verder te gaan. Van de goudkleurige stemknoppen en het metalen kopplaatje tot de elementkapjes, volumeknoppen, brug en de robuuste Bigsby (zelfs de binding past bij de gouden tint) kunnen we alleen maar concluderen dat dit de inhoud was van de aktetas die Travolta's gezicht deed oplichten in Pulp Fiction.

Dit alles zou op de traditionele gitarist gericht kunnen zijn. Maar het U-vormige halsprofiel biedt een moderne feel zonder al te dun aan te voelen. De ebben toets is onberispelijk en is voorzien van 22 medium jumbofrets. Hij heeft een binding en subtiel gerolde randen wat zorgt voor een comfortabele speelervaring. Onze testgitaar is perfect geïntoneerd, met een vrij lage actie, terwijl de 625-mm mensuur een vertrouwd, net-korter-dan-Gibson gevoel geeft. Maar door de toevoeging van de Bigsby voelen de snaren merkbaar strakker aan bij opdrukken. Zoals altijd, echter, beweegt hij soepel in beide richtingen en keert nauwkeurig terug naar de oorspronkelijke toonhoogte.

Laat je wat gewicht betreft niet misleiden door de semiholle constructie. De Bigsby houdt de zaken

Rivalen

- Duesenberg Alliance
- Series Joe Walsh BK
- Eastman Romeo LA

verankerd aan de onderkant van de body, waardoor er van neck-dive geen sprake is, maar het betekent ook dat het totale gewicht van deze gitaar op bijna 4 kg komt.

Aangesloten komen we er achter wat de Pro Twin Sixes in hun mars hebben. Het geluid van het brug-element heeft een redelijk uitgebalanceerde frequentierespons en komt met veel attack naar buiten. De mastervolume heeft een treble-bleedcircuit en de mastertoonknop is een no-load type - met een 'Squeezebox' condensator – en verwijdt zichzelf in feite uit het circuit als hij helemaal openstaat. Ondanks dat moesten we regelmatig naar de treble- en presenceregelaar op onze versterker om wat meer hoog in het geluid te draaien. Toch presteert de pickup verrassend genoeg goed met veel gain en behoudt zijn duidelijkheid en nootscheiding.

Het is altijd leuk om twee elementen tegen te komen met verschillende voicings. Schakelen naar de Broadcaster LX in de halspositie laat een kleine midrange-scoop tussen 800 en 2000 Hz horen resulterend in noten met meer *chime* en een bijna Fender-achtige klik. Net als zijn tegenhanger aan de andere kant heeft de halspickup piano-achtige duidelijkheid bij vervorming.

Conclusie

Deze gitaar is niet per se bedoeld voor gitaristen die op zoek zijn naar het archetypische 'grote Gretsch-geluid'. De Broadcaster LX bestrijkt veel rockterrein, van classic tot moderne indie, terwijl hij je een high-end 'Nice Gretsch' als platform geeft.

De bouw is fantastisch en er zijn tal van opgewaardeerde onderdelen, wat betekent dat je waarschijnlijk niet zult 'modden' want het is al voor je gedaan! Opnieuw een bewijs dat semiholle gitaren net zo hard kunnen rocken als de geijkte modellen, zelfs als ze bedekt zijn met goud. **G**

GRETSCH PROFESSIONAL BROADCASTER LX

RICHTPRIJS: € 3399,-
(incl. koffer)

LAND VAN HERKOMST:
Japan

TYPE: semiholle elektrische gitaar

BODY: gelamineerd esdoorn

HALS: esdoorn, gelijmd

MENSUUR: 625 mm (24,6 inch)

TOPKAM/BREEDTE: Graph Tech Tusq XL/42,86 mm

TOETS: ebben met binding, pearloid Neoclassical thumbnail inlays, Luminlay sidedots, 305-mm (12-inch) radius

FRETS: 22, medium jumbo

HARDWARE: Gotoh locking-tuners en tune-o-matic-type brug, Bigsby B7GP vibrato (string-through)

STRINGSPACING, BRUG: 52 mm

ELEKTRONICA: 2x Gretsch Pro Twin Six pickup (hals met alnico V magneet, brug met alnico IV), mastervolume met treble-bleed, mastertoon met no-load 'Squeezebox' condensator, volumeregeelaar per pickup, driestanden-elementschakelaar

GEWICHT: 3,99 kg

OPTIES: geen

LINKSHANDG: nee

AFWERKING: Black (testexemplaar), Cadillac Green - hooggls

DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700

WEBSITE:
gretschguitars.com

GRETSCH PROFESSIONAL BROADCASTER LX

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Uitstekende gebouwde gitaar met veel klankvariatie. De brugpickup had wat meer bite kunnen hebben.

PRS SE NF 53

Solide & effectief

Een nieuwe T-stijl gitaar die breed inzetbaar is. tekst **Dave Burr**luck

Toen PRS de Silver Sky produceerde voor John Mayer ontplofte het internet bijna. Voor sommigen was het gewoon een Stratocaster met de verkeerde kop, terwijl PRS volhield dat het een compleet herontwerp van een klassieker was. Een tijdje later werd het debat opnieuw aangewakkerd toen er een betaalbaardere SE-versie van de Silver Sky verscheen. Fast forward naar 2023 en een andere Fender-klassieker werd opnieuw vormgegeven als de NF 53, die gelijktijdig werd gelanceerd met het vergelijkbaar gestileerde Myles Kennedy signaturemodel. Nu, in het 40e jubileumjaar van het merk, heeft PRS eindelijk de SE NF 53 gelanceerd.

Ontwerp

De invloed van het singlecut T-type model is duidelijk, maar de SE NF 53 is geen kloon. De houtsoorten lijken misschien op die van het origineel - een moerasessen body en esdoorn hals - maar dat is ongeveer alles wat de nieuwe gitaar gemeen heeft met het model van Fender.

In tegenstelling tot de slab body van het origineel heeft de SE NF 53 PRS' kenmerkende uitschulping in de cutaway, plus we krijgen contouren voor onderarm en ribbenkast. De hals is vlak gezaagd met een aparte esdoorn toets, maar de achterover hellende kop met drie mechanieken per kant is puur PRS. Dat gezegd hebbende: de gitaar heeft wel de langere Fender-mensuur van 25,5 inch (648 mm), hoewel de radius van de toets 10 inch is - en

we krijgen die alomtegenwoordige vogelinleg.

Een ander belangrijk verschil is de PRS brug die oorspronkelijk werd gebruikt op de S2 Vela, nog voor de Amerikaanse NF 53. De stalen bodemplaat heeft sleutelgatvormige uitsparingen waar de snaren ingehaakt kunnen worden en de twee cilindervormige messing zadels kunnen verrassend nauwkeurig geïntoneerd worden.

De Amerikaanse NF 53 verwees naar de Telecaster met een kleinere versie van diens slagplaat en direct op de body geschroefde pickups en had achterlangs gemonteerde regelaars, maar de SE-versie heeft een productievriendelijkere grotere plectrumplaat die zowel de pickups als de regelaars herbergt. Functioneel anders, maar het creëert ook een groot visueel verschil met het USA-model.

Voor de NF 53 werd een paar Narrowfield DD humbuckers gecreëerd en hier hebben we de in Indonesië gemaakte 'S'-versies, die vorig jaar voor het eerst opdoken op de SE NF 3 en ook worden gebruikt op het nieuwe SE Special Semi-Hollow- en SE Studio-model.

Het gewicht van onze testgitaar is 3,32 kg, geweldig voor een solidbody bolt-on. En terwijl veel PRS-ontwerpen lijken te draaien om een mooie visuele stijl, richt de SE NF 53 zich op functionaliteit. Ik nam hem meteen mee naar een optreden.

De hals is behoorlijk groot - hij meet 41,7 mm breed bij de topkam en is 22,7 mm diep bij de eerste fret en een uitbundige 25 mm bij de twaalfde - met een lichte zijdeglans afwerking die bijna het gevoel

geeft van ruw hout. Het ziet er nogal wit, clean en modern uit. Een beetje meer afgerolde toetsranden zou hem misschien wat meer het afgeronde 'grote Fender'-gevoel geven van de Amerikaanse gitaar, maar ik heb niets aan te merken op het fretwerk en het soepele gevoel van de toets. Het is eerste klas. Je hoeft je ook geen zorgen te maken over een vibrato en de stemming is rotsvast.

Bespeeld

Unplugged heeft de gitaar een grote klank die zich laat omschrijven met het cliché 'Tele op steroïden'. De pickups houden het midden tussen singlecoils en humbuckers, met een beetje meer oomph dan de eerste maar meer focus dan de laatste - een goede P-90 maar met een iets soepelere nootattack.

Draai het volume terug en speel dicht bij de brug en er is duidelijk Tele-achtige metaligheid voordat je het volume weer omhoog draait voor wat lekkere verzadiging. Denk aan Pete Townshend, Mike Campbell of klassieke Rolling Stones-*grind*. Dit zijn echter humbuckers; pas wat zwaardere gain toe en de brugpickup is stoer en gespierd terwijl er massa's houtige diepte in het halselement zit. Dit is een T-type gitaar voor diegenen onder ons die er nooit mee uit de voeten konden.

Conclusie

Als je denkt dat PRS alleen gitaren maakt voor welgestelde dokters en tandartsen, moet je misschien je mening herzien. Afgezien van de vogelinleg is er nul bling. Dit is een echte 'werkgitaar' die in vrijwel elke stijl gebruikt kan worden.

Hij ziet er misschien kaal uit voor sommigen, maar er is niets basic aan de bouw, het gevoel of de geluiden of de stabiliteit van de stemming. Wat maakt het uit waar hij gemaakt is? Dit is een stuk werkmansgereedschap, puur en eenvoudig. Elke gitarist kan er een gebruiken, wat hem misschien wel tot de meest essentiële gitaar van 2025 maakt. **G**

PRS SE NF 53

RICHTPRIJS: € 1155,-

LAND VAN HERKOMST:

Indonesië

TYPE: solidbody elektrische gitaar

BODY: moerasessen

HALS: esdoorn, geschroefd

MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)

BREEDTE TOPKAM: 41,7 mm

TOETS: esdoorn met vogelinleg, 254-mm (10-inch) radius

FRETS: 22

HARDWARE: PRS stemmechanieken, stalen PRS plate-style brug

ELEKTRONICA: 2x Narrowfield DD 'S' humbucker, volume- en toonregelaar, driestanden element-schakelaar

GEWICHT: 3,32 kg

OPTIES: geen

LINKSHANDG: nee

AFWERKING: Pearl White (testexemplaar), Black Doghair, White Doghair

DISTRIBUTIE: PRS

Europe, Cambridge (VK), tel. +44 1223 874301

WEBSITE: prsguitars.com

Rivalen

Fender Limited Edition
Player II Advanced
Telecaster HH
Charvel Pro-Mod SC
ST2 HH

PRS SE NF 53

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Goed gebouwde gitaar met een moerasessen body en enorm veelzijdige Narrowfield humbuckers.

Vox AC30X Hand-Wired & AC15X Hand-Wired

Herstart voor

Vox wil ons terugbrengen naar het geluid van hun illustere gouden tijdperk met de opnieuw ontworpen Hand-Wired versterkers. We luisteren naar die ongrijpbare en zeer klassieke AC-toon.

tekst **Martin Smith** foto's **Phil Barker**

VOX AC30X HAND-WIRED

RICHTPRIJS: € 2599,-

LAND VAN HERKOMST:

ontworpen in het VK, gemaakt in Vietnam

TYPE: tweekanaals buizen-combo met veergalm

BUIZEN: 4x

ECC83/12AX7, 1x

ECC81/12AT7, 4x EL84,

1x GZ34 (gelijkrichter)

VERMOGEN: 30 watt

AFMETINGEN: 26,3 x 70,5

x 26,3 cm (hxbxd)

GEWICHT: 32 kg

KABINET: multiplex

LUIDSPREKERS: 2x

12-inch, 8-ohm Celestion

Alnico Blue

KANALEN: 2

REGELAARS: Normal

Channel: Volume, Bright-

switch; Top Boost Channel:

Volume, Treble, Bass;

Reverb: Tone en Level;

Master: Tone Cut, Volume

(master)

VOETSCHAKELAAR: voor

reverb (meegeleverd)

EXTRA FEATURES: effect-

loop, speakeruitgang

REEKS: naast de hier ook

besproken AC15X zijn er

nog de 10-watt AC10 en

4-watt AC4 Hand-Wired

DISTRIBUTIE: Voerman,

Amersfoort,

tel. 033-4612908

WEBSITE: voerman.nl

Rivalen

■ Matchless DC30

■ Badcat Era 30

Als maker van een aantal van de meest herkenbare geluiden in de gitaargeschiedenis, van Hank Marvin tot Brian May, heeft Vox een sonische vingerafdruk gecreëerd die te horen is in talloze genres. Net als versterkerstandaards zoals Marshall en Fender is het consistent produceren van een herkenbaar geluid gedurende decennia van veranderende technologie, mode en economische omstandigheden geen geringe prestatie. En net als de eerder genoemde merken heeft Vox momenten van wisselvalligheid gekend, dus het is geweldig om te zien dat het bedrijf nu een indrukwekkende nieuwe serie van handbedrade AC-klassiekers maakt die ons terugbrengt naar de authentieke jangle. Vox heeft nauwgezet onderzoek verricht naar details zoals de uitgangstransformator, de gelijkrichting en de constructie van de kast om de karakteristieke *sag* en *bloom* van de vroege versies te herscheppen. We kregen de 30- en 15-watt combo tot onze beschikking. Laten we kijken of deze moderne incarnaties de magie van de originelen kunnen oproepen.

AC30X Hand-Wired

We beginnen ons onderzoek met het klassieke model. Iets aan het formaat van deze versterker voelt gewoon goed: groot genoeg voor

cluboptredens maar kan gewoon in de kofferbak. De koperrode bovenkant gecombineerd met het ossenbloedrode geruite speakerdoek zijn uniek voor de Vox-esthetiek. Het Top Boost-kanaal dat je zou verwachten bij dit model is aanwezig, aangevuld met enkele geweldige features om het klankaanbod te verbreden. We hebben nu een veergalm van hoge kwaliteit naast een effectloop met schakelbaar level en bypassmogelijkheid op het achterpaneel.

De buizenline-up is afkomstig van de AC30-versie uit begin jaren zestig, toen ECC83 voorversterkerbuizen de EF86 pentode vervingen. De ECC83 buizen zorgen voor een direct, energiek hoogmidden. Een paar 12-inch Celestion Alnico Blue luidsprekers is gekozen vanwege hun vermogen voor de juiste *chunk* en *chime* te zorgen. Er is ook een aansluiting voor een extra luidspreker.

AC15X Hand-Wired

De met één luidspreker uitgeruste AC15X biedt een zeer aantrekkelijke combinatie van formaat en vermogen, perfect voor opnames, repeti-

ties en kleinere optredens. De tweekanaals layout heeft dezelfde reverb- en effectloop-features als de andere Hand-Wired modellen. Echter, naast de Bright-schakelaar is er ook een Boost-switch, die het met minder gain toegeruste Normal-kanaal een schop kan geven. Een 12-inch Celestion Alnico Blue speaker complementeert het geheel.

Geluiden

Ik ken de majestueuze toon van de klassieke AC30's uit de jaren zestig uit eigen ervaring. Het zal dus erg interessant zijn te horen hoe dicht Vox bij zijn eigen kenmerkende geluid heeft weten te komen. In tegenstelling tot de sprankeling van Fender en de crunch van Marshall, gaan gitaristen naar Vox voor de klassieke 'belletjes': een omhullende halo van warmte en sprankeling in het hoog zonder dat het geluid dun of ruw is.

Als je een Strat met medium output, vintagestijl singlecoils aansluit op het Top Boost-kanaal van de AC30X, wordt je begroet door een bekende *bloom* en sprankeling. Door het kanaalvolume in balans te

klassiekers

brenge met het mastervolume kunnen subtiele gradaties van dynamische gain worden ingesteld - een kenmerk dat ook voor de AC15X geldt.

Opendraaien van het mastervolume ontketent de karakteristieke vuurkracht van de EL84's: een levendig geluid met prachtige openbloeiende noten en glorieuze harmonische feedback op hoge volumes. De pure power en headroom van dit 30-watt vlaggenschip op vol volume zijn echt indrukwekkend: de versterker wordt één met de gitaar als een enkele, zingende stem.

De unieke mogelijkheid om op beide modellen de trebleregelaar te compenseren met de Tone Cut-knop, opent veel mogelijkheden om het hoog nauwkeurig af te stellen. Een kleine draai aan de Tone Cut-regelaar en de brugpickup van onze Telecaster zong prachtig, volledig verstoken van die gevreesde ijzerdraadtoon, terwijl onze ES-335-type gitaar een prachtige helderheid kreeg met een lagere instelling van deze knop. Warmte en body zijn synoniem met dit circuit en Vox is erin geslaagd de glorieuze AC30 midden-tonen hier in al hun grootsheid te reproduceren.

Conclusie

Vox is er in geslaagd om zijn eigen unieke DNA te herformuleren met deze mooie familie van Hand-Wired combo's. De prijs is aanzienlijk vergeleken met de meer bescheiden Custom-modellen in de Vox-catalogus, maar nog steeds veel lager dan bij de bekende Amerikaanse boetiekvarianten. Eén ding is zeker: spelen over deze amps zal een grote glimlach op je gezicht toveren.

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Video van de test op Gitarist Extra

GITARIST.NL

VOX AC30X HAND-WIRED

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Het legendarische Vox-geluid met eigentijdse features als een effectloop en extra speaker-uitgang.

VOX AC15X HAND-WIRED

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Het legendarische Vox-geluid met naast een effectloop en extra speakeruitgang ook nog een boost-switch.

VOX AC15X HAND-WIRED

RICHTPRIJS: € 1899,-

LAND VAN HERKOMST:

ontworpen in het VK, gemaakt in Vietnam

TYPE: tweekanaals buizen-combo met veergalm

BUIZEN: 4x

ECC83/12AX7, 1x

ECC81/12AT7, 2x EL84,

1x GZ34 (gelijkrichter)

VERMOGEN: 15 watt

AFMETINGEN: 26 x 61 x 55 cm (hxbxd)

GEWICHT: 22,8 kg

KABINET: multiplex

LUIDSPREKERS: 1x

12-inch, 16-ohm Celestion Alnico Blue

KANALEN: 2

REGELAARS: Normal

Channel: Volume, Bright-switch, Boost-switch; Top

Boost Channel: Volume, Treble, Bass; Reverb:

Tone en Level; Master: Tone Cut, Volume (master)

VOETSCHAKELAAR: voor reverb (meegeleverd)

EXTRA FEATURES: effect-loop, speakeruitgang

Fame Koa Standard & Rosewood Deluxe

Voor oog

Het merk Fame streeft ernaar gitaren te bouwen met een optimale verhouding tussen prijs en kwaliteit. Met twee nieuwe modellen uit twee verschillende series onderzoeken we of dit gelukt is.

tekst **Hein van Dongen**

Fame is begonnen als familiebedrijf in het Poolse Gdansk. Door de groeiende vraag werd de productie in de loop der jaren internationaal uitgebreed. Tegenwoordig worden Fame-gitaren in verschillende landen gebouwd en exclusief vervaardigd voor de Duitse retailer Music Store Professional, die ook in Nederland veel klanten heeft. Bij hun akoestische gitaren heeft men een Standard- en een Deluxe-lijn. Uit beide series konden we een exemplaar testen.

Allebei de gitaren hebben een grand auditorium-formaat en zijn voorzien van een cutaway en een armrest. Tussen beide instrumenten bestaat een behoorlijk prijsverschil: ze kosten respectievelijk 499 en

899 euro. In sommige andere Fame gitaren vinden we 'made in Europe', maar in onze testexemplaren konden we geen aanduiding vinden over het land van herkomst.

Koa Standard

Zoals de naam al zegt heeft de Koa Standard een klankkast van koa. Dit is een Hawaïaanse hardhoutsoort die vaak gebruikt wordt voor ukeleles. Het is qua eigenschappen enigszins vergelijkbaar met mahonie en wordt tegenwoordig veel voor bovenbladen gebruikt. Het hout is niet alleen esthetisch aantrekkelijk door zijn mooie nerf en zijn warme kleur, maar het draagt ook bij aan een warm en open geluid. De klank verschilt wel

van wat veel gitaristen gewend zijn: sparren bovenbladen zijn nog altijd het meest gebruikelijk. Het bovenblad bij deze Fame is massief, het achterblad en de zijkanten zijn gelamineerd.

De gitaar speelt gemakkelijk, de afstelling is prima en het geluid is ook hoger op de hals helder en krachtig. Zoals gezegd heeft de gitaar een armrest, een afgevlakt en iets verwijd deel van de boven- en zijkant waarop je rechterarm kan rusten. Het hangt natuurlijk af van je persoonlijke speelstijl, maar in mijn beleving vergroot zo'n armrest inderdaad het speelcomfort. De Koa Standard is mooi afgewerkt met een binding van abalone en padoek. De toets is gemaakt van noten, de hals van mahonie, de brug

Rivalen

Koa Standard

- Takamine GN77KCE
- Martin DX1E Koa

Rosewood Deluxe

- Taylor 214ce
- Yamaha A3R ARE TBS

FAME KOA STANDARD

RICHTPRIJS: € 499,-

TYPE: grand auditorium-model met cutaway

BOVENBLAD: massief koa

ZIJ/ACHTERKANT: gelamineerd koa

HALS: mahonie

TOETS: noten

FRETS: 20

BREEDTE TOPKAM: 43 mm

BRUG: noten

ZADEL: been

MENSUUR: 650 mm

ELEKTRONICA: Fishman Sonitone

LAK: hoogglans

KOFFER: niet meegeleverd

DISTRIBUTIE: Music Store, Keulen (D), tel. +49 221-8884-1660

WEBSITE: fame-guitars.de

FAME ROSEWOOD DELUXE

RICHTPRIJS: € 899,-

TYPE: grand auditorium-model met cutaway

BOVENBLAD: massief sparren

ZIJ/ACHTERKANT: massief palissander

HALS: mahonie

TOETS: ebben

FRETS: 20

TOPKAM/BREEDTE:

been/43 mm

ZADEL: been

BRUG: ebben

MENSUUR: 648 mm

ELEKTRONICA: Fishman Sonitone

LAK: hoogglans

KOFFER: meegeleverd

en oor

is van noten en het zadel van been.

De gitaar is uitgerust met een Fishman Sonitone versterkings-systeem, dat bestaat uit een piëzo-element en een voorversterker met regelaars voor toon en volume in het klankgat. Dat vormt een goede match met het bovenblad, want het versterkte geluid komt redelijk in de buurt van de akoestische klank.

De Koa Standard zit in een prijsklasse waar heel veel gitaren worden aangeboden. Maar als je modellen zoekt met een koa body, een cutaway, een armrest en een pickup is de keuze klein en kom je waarschijnlijk vanzelf bij deze Fame uit.

RW Deluxe

Bij de Fame RW Deluxe staat de afkorting RW uiteraard voor rosewood. Dat heeft dan betrekking op de

achterkant en de zijanten van de gitaar, die van massief palissander zijn. Het bovenblad is van massief sparren. De combinatie van palissander en sparren is een beproefde formule bij de betere akoestische gitaren, maar instrumenten met deze houtsoorten zijn vaak een stuk duurder dan dit model van Fame.

Ook de RW Deluxe is een grand auditorium-model met een comfortabele armrest en een cutaway. Verder is de gitaar chiquer afgewerkt dan de Standard, met een abalone klankgatrozet, esdoorn bindingen en een opvallend ingelegde toets: een plantenmotief, dat de gitaar meteen herkenbaar maakt.

De hals bij de RW is van mahonie en de toets van ebben. Ook de brugpenen zijn ebben en zowel het zadel als de topkam is van been gemaakt. Bovendien wordt dit model geleverd met een stevige koffer,

waarin je ook een humidifier vindt.

De Rosewood Deluxe klinkt indrukwekkend. De bas is mooi rond, het hoog helder maar niet schril en de gitaar heeft een krachtige sustain. In het Deluxe-model vinden we net als in de Standard een Fishman Sonitone systeem dat het akoestische geluid kan versterken. Opvallend is dat beide gitaren niet alleen akoestisch, maar ook versterkt toch heel verschillend klinken, ondanks de identieke elektronica.

Conclusie

Beide gitaren bieden inderdaad veel waar voor hun geld. De geheel massieve RW Deluxe is zeker de meest begerenswaardige van de twee, maar de Koa Standard, misschien meer een instapmodel, is zeker ook een aantrekkelijk instrument.

FAME KOA STANDARD

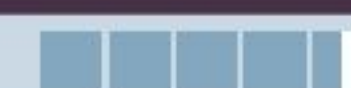
oordeel

GITARIST ZEGT: Als je valt op de klankeigenschappen van koa is dit een heel aantrekkelijke gitaar.

FAME ROSEWOOD DELUXE

oordeel

GITARIST ZEGT: Gitaar die er indrukwekkend uitziet met een rijk geluid voor een opvallend lage prijs.

Duke A-PF SOLID – Air

Minder frets, meer

Een steelstring met 14 vrijstaande frets geeft je meer ruimte op de hals. Dus waarom zou je voor een 12-fretter kiezen? Deze Duke auditorium geeft ons het antwoord. tekst **Hein van Dongen**

Duke is een eigen merk van de Duitse importeur BestAcoustics Reinhardt. Het merk is ooit opgericht door de luthier Armin Hanika. BestAcoustics nam Duke in 2021 over, maar Hanika is nog wel lid van het team dat de gitaren ontwikkelt. Het merk levert intussen een groot assortiment staal- en nylon-snarige gitaren.

De instrumenten worden gebouwd in China en vervolgens in Duitsland geoptimaliseerd. In Tübingen kunnen de instrumenten niet alleen wennen aan het Europese klimaat, maar ook worden de frets gepolijst en de toets gelakt, de brug en het zadel afgesteld, de snaren gemonteerd en het verdere lakwerk nagelopen. Eventueel wordt in Duitsland ook een pickup gemonteerd.

Horen en zien

Ons testexemplaar arriveert in een kartonnen doos, met daarin ook een voeding voor de ingebouwde pickup. Het is een auditorium-model met een hals die bij de 12e fret de body raakt (en niet zoals je vaker ziet bij de 14e fret). We pakken hem uit en het avontuur begint.

Meteen valt op dat Duke bij deze A PF-Solid Air niet zuinig is omgesprongen met de lak. Het bovenblad heeft een opvallende goudgele kleur en ook de zwarte toets is gelakt en glimt. De gitaar is fraai gedecoreerd met

abalone inleggingen bij de rozet en een herringbonebinding om de body.

Er zijn houtsoorten gebruikt die meestal garant staan voor een goed geluid: Zwitsers sparren voor het bovenblad, Oost-Indisch palissander voor de body en ebben voor de toets en de brug. De topkam en het zadel zijn van been. Het hele concept van de gitaar lijkt erg op de legendarische Martin 000-12 modellen, die net als deze Duke een open kop hebben.

Mijn eerste aanslag, min of meer

toevallig een losse A-snaar, is meteen al een verassing. Allemachtig, dit lijkt wel een piano! Van de schrik bekomen speel ik wat melodietjes op verschillende plekken op de hals en akkoorden in allerlei liggingen. Overal op de hals levert de Duke een enorme sustain, waar je in je spel optimaal gebruik van kan maken om hem zo veel mogelijk te laten zingen. Er zijn niet veel gitaren waar je dit markante geluid uit kan toveren.

Al spelend ga je op zoek naar een verklaring. Zijn het de Elixer Nanoweb snaren? De kwaliteit van het hout? De 12-frets hals is zeker een belangrijke factor. Vanaf plusminus 1930 zijn de meeste fabrikanten daarvan afgestapt omdat veel gitaristen kennelijk de twee extra frets wilden. Met deze Duke in mijn handen begin ik aan de voordelen van de 14-frets halzen te twijfelen.

Als de hals zoals bij deze Duke korter is en de mensuur hetzelfde, moet de brug daardoor een paar centimeter naar achteren worden geplaatst. De brug staat dan precies op de *sweet spot*, de plek waar de gitaar het breedste is. En dat scheelt in warmte, volume, projectie, helderheid en definitie van de tonen. Bovendien is het klankverschil tussen dicht bij de hals of juist dicht bij de brug aanslaan groter dan op een 14-frets instrument, waardoor je meer variatie aan de klankkleur kunt geven.

Natuurlijk, die twee frets verschil maken de hoge noten op de hals een stuk minder bereikbaar,

Rivalen

- Furch OOM-SM
- Martin 00018

geluid?

dus als jouw stijl vooral bestaat uit hoog soleren is dit zeker geen optimale gitaar. Voordeel is dan wel weer dat de tonen waar je misschien nog net bij kan komen heel krachtig klinken en niet afgeknepen of dof, zoals je helaas vaak hoort. Verder is de afstelling van de gitaar heel goed en met zijn vrij brede hals en ebben toets speelt hij als een zonnetje.

Versterkt

Deze Duke is uitgerust met een LR Baggs pickup onder het zadel met daaraan toegevoegd een MEMS microfoon (Micro Electromechanical System). De preamp is een MiSi Trio Air, met de volume- en toonregelaar in het klankgat. Het hele systeem scheelt 300 euro in de aanschafprijs dus we zijn benieuwd hoe het er van afbrengt.

Met alle regelaars in de middenstand is het geluid heel naturel. Van het schrille geluid dat veel piëzo-elementen produceren is niets te bemerken. De versterking neemt ook de sustain van de gitaar mee; ik dacht even dat er ergens een reverbregelaar openstond terwijl ik die nooit gebruik.

De MiSi versterker kan met de bijgeleverde adapter worden gevoed vanuit een stopcontact. Binnen 60 seconden is de batterij opgeladen en je kunt dan maximaal 8 uur spelen.

Conclusie

De Duke A PF-Solid Air ziet er niet alleen uitbundig uit, maar zo klinkt

hij ook. Zoek je een gitaar met een wat droger en introverter karakter dan is deze Duke misschien niets voor jou. Maar in ieder geval heeft deze gitaar onmiskenbaar een eigen geluid en hij speelt ook nog eens heel comfortabel. **G**

DUKE A PF-SOLID

oordeel

GITARIST ZEGT: Fraaie gitaar met een zeer uitbundig geluid.

DUKE A PF-SOLID

RICHTPRIJS: € 1650,-

LAND VAN HERKOMST:

Duitsland (set-up), China (fabricage)

TYPE: auditorium, 12-frets hals

BOVENBLAD: massief Zwitsers sparren

ZIJ/ACHTERKANT: massief Oost-Indisch palissander

BRACING: scalloped X-bracing

TOETS: ebben

HALS: cedro

MENSUUR: 630 mm

TOPKAM/BREEDTE: been, 46 mm

FRETS: 18

ELEKTRONICA: LR Baggs Element, MEMS microfoon, MiSi Trio Air voorversterker

UITVOERING: goudgeel, hoogglans

KOFFER/GIGBAG: niet meegeleverd

DISTRIBUTIE: Best Acoustics Reinhardt GmbH, Tübingen (D), tel. +49 7071 750120

WEBSITE: bestacoustics.de

Er zijn niet veel gitaren waar je dit markante geluid uit kan toveren

Boss RT-2 Rotary Ensemble

Draaien maar!

Met de RT-2 brengt Boss zijn eerste rotaryspeakersimulatie uit, om precies te zijn van een Leslie 122. tekst **Steven Faber** foto's **Matt Lincoln**

Sinds The Beatles, Cream, Pink Floyd en Peter Frampton weten we dat een elektrische gitaar hemels kan klinken als je 'm door een Leslie kabinet uitversterkt. We zeggen Leslie, maar het kan ook een Fender Vibratone of een Yamaha RA zijn. De overeenkomst is dat de speakers - of in het geval van de Vibratone een rotor die voor de luidspreker is geplaatst - ronddraaien. Door het dopplereffect en het mengen van de verschillende toonhoogtes die zo gegenereerd worden in de ruimte ontstaat een effect dat een combinatie is van chorus en phaser en dat uniek klinkt.

De Leslie is ontworpen voor Hammond orgels en met hogere snelheden ingesteld kan je gitaar met een Leslie behoorlijk orgelachtig gaan klinken. Stel je de draaisnelheden lager in, dan voegt het een warme complexe modulatie toe aan je geluid. De meeste Leslie kasten hebben een buizenversterker aan

boord en dat betekent dat je aan de modulatie ook nog een ander effect kan toevoegen: buizenoversturing. De Boss RT-2 Rotary Ensemble geeft je al deze mogelijkheden in een pedaal.

Ontwerp

De RT-2 heeft de bekende vorm van een Boss compactpedaal met links twee uitgangen en aan de rechterkant drie ingangen (stereo input en een jackingang voor een externe schakelaar/expressiepedaal). Opvallend is het rondere scherpje in het midden van het bedieningspaneeltje, de virtual rotor genoemd, die met rode en blauwe ledjes de draaisnelheid van respectievelijk de tweeter en woofer weergeeft. Links daarnaast een dubbele concentrische regelaar voor drive en level, en aan de rechterkant eenzelfde dubbele regelaar voor de instelling van de trage en de hoge snelheid waar-tussen je kan wisselen. Aan de

achterkant kan je met een schuifschakelaar instellen of de overgang tussen langzaam en snel geleidelijk gaat of heel snel. Een andere schakelaar geeft je de keus om de drive-regelaar voor drive of 'balance' te gebruiken, waarbij balance de verhouding is tussen de tweeter en de woofer, waarmee het een soort toonregelaar wordt.

Dan is er nog de mode-schakelaar op het bedieningspaneel met drie standen. Stand I geeft je de klank van een Leslie 122. Stand II lijkt op stand I maar met een groter frequentiebereik (minder nadruk op 't middengebied) dat goed zou moeten werken in combinatie met andere overdrivepedalen. Stand III geeft je een klank die Boss heeft aangepast met een nadrukkelijker gevoel van draaiing, meer overdrive en een nog meer gescoopt middengebied.

In gebruik

We beginnen met de drive helemaal omlaag voor een cleane sound in mode I. De slow-regelaar heeft in de hoogste stand dezelfde snelheid als de fast-regelaar helemaal teruggedraaid. Zo heb je een volledig bereik tot je beschikking. Als je slow helemaal terugdraait gaat de rotor uiteindelijk stilstaan. In die stand kan je goed de overdrive horen, die klinkt als een versterker zonder mastervolume die flink opengedraaid wordt. In mode II klinkt de drive wat helderder en in mode III wordt het echt een crunch. Draai je dan de slow-regelaar wat open, dan krijg je een sound waar Hendrix prima *Machine Gun* mee zou kunnen spelen.

We gaan terug naar clean en zetten de schakelaar op balance. Voor eenzelfde klank als uitgeschakeld moet je de regelaar op 11 uur

Rivalen

- NEO Instruments mini Vent II
- NEO Instruments micro Vent 16
- Strymon Lex V2

De rise/fall timeswitch bepaalt hoe snel de overgang tussen trage en hoge snelheid gaat

zetten, daarboven komt er meer hoog door en minder signaal van de virtuele woofer. Maar om het niet te wollig te laten worden is 12 uur de ideale stand. Schakelen tussen de lage en hoge snelheid doe je door de footswitch langer ingedrukt te houden. Het mooist vond ik de overgang met de rise/fall time ingesteld op slow. Dan heb je echt het idee van een mechanische motor die de snelheid aanpast. Als je een expressiepedaal aansluit kan je de snelheid met je voet regelen (net als overigens level, drive en balance, indien gewenst) en met een schakelaar aangesloten kan je de rotor helemaal stilzetten (brake-functie).

Schakel je naar de hoge snelheid dan kom je in het gebied van SRV's *Cold Shot* en krijg je de echte orgelsounds. Ik merkte dat ik daarbij soms de neiging had om de intensiteit wat terug te draaien, maar dat is alleen subtiel mogelijk door mode I te selecteren, die iets minder prominent is dan mode III.

Extra opties

Het pedaal biedt nog veel extra instelmogelijkheden, bijvoorbeeld voor de functie van de footswitch, de output modus (wet/dry of stereo effect) en het activeren van een ingebouwde noise-suppressor, wat tijdens onze test zeker niet nodig was.

Conclusie

Een Leslie-sound kan heel goed werken in een band zonder toetsenist, de reden waarom je het effect vaak hoort bij powertrio's. Een echte Leslie heeft veel praktische bezwaren (zwaar, groot, vraagt onderhoud) dus is een simulatie op je pedalboard de perfecte oplossing. De Boss RT-2 geeft je niet alleen die klank, maar ook veel mogelijkheden om 'm naar smaak in te stellen en te integreren in je set-up. Daarbij is hij concurrerend in prijs.

BOSS RT-2 ROTARY ENSEMBLE

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Uitstekende Leslie-simulatie met flexibele gebruiksmogelijkheden

BOSS RT-2 ROTARY ENSEMBLE

RICHTPRIJS: € 269,-

LAND VAN HERKOMST: Maleisië

TYPE: rotaryspeaker-simulatiepedaal

AANSLUITINGEN: input A & B, output A & B, speed (externe schakelaar(s) of expressiepedaal), voeding (9v)

REGELAARS: concentrische regelaars voor level & drive en fast & slow

SCHAKELAARS: footswitch, mode, slow/fast, drive/balance

GEWICHT: 450 gr

AFMETINGEN: 5,9 x 7,3 x 12,9 cm (hxbxd)

A/D-D/A CONVERTER: 24/32-bits

SAMPLEFREQUENTIE: 48 kHz

BYPASS: gebufferd

EXTRA MOGELIJKHEDEN: diverse instellingen zijn gelijktijdig te bedienen met een expressiepedaal, met een externe schakelaar kan je de simulatie van draaiende tot stilstand brengen

OPTIES: footswitch heeft vier instelmogelijkheden voor aangepaste functionaliteit

DISTRIBUTIE: Roland, Westerlo (B), tel. (0032) (0)14575811

WEBSITE: boss.info/nl

Marshall drivepedalen

Rauw en robuust

Marshall introduceert vijf nieuwe analoge overdrivepedalen, elk gebaseerd op de klassieke buizenversterkers. Deze serie brengt het karakter van de legendarische versterkers naar je pedalboard, met een robuust ontwerp en authentiek geluid.

tekst Jona Pattipeilohy foto's Phil Barker

Met de nieuwe reeks speelt Marshall in op gitaristen die de iconische Marshall-sound willen, maar niet altijd met zware buizenversterkers willen slepen. De serie bestaat uit vijf modellen, ieder vernoemd naar een buizenversterker uit de Marshall-geschiedenis: de 1959 Super Lead (beter bekend als de Plexi), de JCM800, JCM900, DSL (Dual Super Lead) en JVM. De ambitie was om de geluidskarakteristieken van deze legendarische versterkers zo getrouw mogelijk te vertalen naar een compact pedaal.

We beginnen met het Plexi pedaal; dit vangt het vintage karakter met veel nuance en detail. Het pedaal geeft een warme, rijke overdrive die soepel reageert op het aanslaan van de snaren. Met twee knoppen kun je kiezen en blenden tussen het geluid van de twee ingangen die het 'Normal'- en 'High Treble'-kanaal van de originele versterker vertegenwoordigen. Het pedaal is erg geschikt voor een Hendrix- of Clapton-achtige sound.

De JCM800-versie kenmerkt zich door de rauwe, stevige sound, geliefd bij hardrock- en metalgitaristen. Dit pedaal heeft naast de standaard gain-, volume- en toonregelaar ook een sensitivity-knop waarmee je de mate van oversturing

kun je je sound op een nuttige manier aanpassen en is het pedaal goed in te zetten voor bijvoorbeeld een Metallica-achtige gitaarsound.

Het DSL pedaal richt zich op veelzijdigheid en is uitgerust met een regelaar die het lage frequentiegebied versterkt. Deze 'Deep'-functie voegt extra body en punch toe aan het geluid, waardoor het pedaal breed inzetbaar is in uiteenlopende stijlen.

De JVM is het 'vuigste' pedaal uit de serie en is voorzien van een ingebouwde noisegate. Een handige functie die ongewenste ruis wegfiltert bij hoge gaininstellingen, waardoor het perfect aansluit bij moderne metal en progressieve rock. De noisegate werkt goed zonder dat het geluid te onnatuurlijk wordt, wat zorgt voor een strak en gecontroleerd geluid. Ideaal voor shredders en djenters.

Analoog

Wat direct opviel tijdens het testen, is de levendigheid en dynamiek die de pedalen bieden; ze onderscheiden zich hiermee van modelingapparatuur en dit komt waarschijnlijk door het analoge circuit. Ze reageren goed op hoe hard of zacht je aanslaat en brengen het karakter van de bijbehorende versterker overtuigend over. De toevoeging van ledverlichting rondom de voetschake-

elk pedaal werkt met klassieke schakelingen van transistors, diodes, condensators en weerstanden - zonder digitale tussenkomst. Marshall heeft gekozen voor een traditionele aanpak met een combinatie van through-hole componenten en de compactere SMD-techniek. Dit zorgt niet alleen voor een degelijke constructie, maar maakt het ook gemakkelijker om de pedalen eventueel zelf te repareren of te modificeren.

De voetschakelaar en potmeters zijn van goede kwaliteit en voelen mechanisch solide aan, vergelijkbaar met die van high-end boetiekpedalen. Elk pedaal is voorzien van true bypass, waardoor het audiosignaal niet wordt beïnvloed als het pedaal is uitgeschakeld.

De gegoten metalen behuizing maakt de pedalen bestand tegen intensief gebruik - zowel in de studio als op het podium. De pedalen zijn bovendien relatief stil qua ruis, zelfs wanneer meerdere modellen uit de serie tegelijkertijd in gebruik zijn. Wat je krijgt is een compromis tussen robuuste bouw, betrouwbaarheid en een prijs die concurrerend blijft zonder dat dit ten koste gaat van de afwerking. De rubberen antislipvoetjes worden los meegeleverd, wat gepeuter scheelt voor degenen die direct klittenband aan de onderkant willen plakken.

Conclusie

Marshall slaagt erin om het authentieke geluid van hun iconische versterkers te vangen in pedaalvorm. Het analoge circuit, doorachte functies en expressieve klank maken de pedalen tot aantrekkelijke keuzes voor gitaristen die het klassieke Marshall-geluid zoeken zonder een grote en zware versterker mee te nemen. Hoewel het formaat en gewicht voor de minimalisten een struikelblok kan zijn, biedt de serie vooral op het gebied van sound en bouwkwiteit erg veel waar voor zijn geld.

Marshall slaagt erin om het authentieke geluid van hun iconische versterkers te vangen in pedaalvorm

kunt aanpassen. Zo kun je variëren van een subtiele crunch tot een volwaardige distortion. Het geluid heeft veel midrange en is zeer herkenbaar; het biedt een fijne balans tussen helderheid en kracht.

Het JCM900 pedaal is gebaseerd op de opvolger van de JCM800 amp, die op de markt kwam in de vroege jaren negentig. Dit pedaal heeft een speciale contourknop waarmee je de midfrequentie kunt beïnvloeden. Door de midrange iets te dempen of juist te versterken,

laar voegt een leuke en moderne twist toe aan de klassieke uitstraling.

Een punt van aandacht is het formaat van de pedalen. In vergelijking met veel standaard overdrivepedalen zijn deze modellen vrij groot en zwaar, wat vervelend kan zijn bij de indeling van je pedalboard. Voor muzikanten die op zoek zijn naar compacte pedalen is dat iets om rekening mee te houden.

De pedalen zijn dus volledig analoog opgebouwd, wat betekent dat

MARSHALL OVERDRIVE PEDAL SERIES

RICHTPRIJS: €139,- elk
LAND VAN HERKOMST:

Vietnam

TYPE: analoog overdrive/distortionpedaal

REGELAARS: elk pedaal: Volume, Tone en Gain (1959 gain Normal/High Treble). JCM800: Sensitivity, JCM900: Contour,

AANSLUITINGEN: 2x ingang (jack), 2x uitgang (jack), 1x 9v DC-in

VOEDING: 9v batterij of adapter (beide niet inbegrepen)

GEWICHT: ong. 0,5 kg
AFMETINGEN: 10,1 x 5,2 x 13,1 cm (hxbxd)

EXTRA: ledverlichting rondom voetschakelaar, true bypass

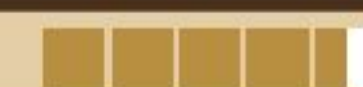
DISTRIBUTIE: Marshall Group, Stockholm (Zweden), tel. +46 8 592 005 00
WEBSITE: marshall.com

Rivalen

- Wampler Plexi-Drive
- Boss SD-1 Overdrive
- Friedman BE-OD

MARSHALL OVERDRIVE PEDAL SERIES

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Deze pedalen komen erg dicht bij de welbekende Marshall-sounds. Ze zijn wat fors, maar de prijs en kwaliteit maken dat ruimschoots goed.

Palmer Supreme Soaker

Spil van je versterkerset-up

Palmer combineert zijn speakersimulator, loadbox, powerattenuator en meer in één analoog apparaat: de Supreme Soaker.

tekst **Steven Faber**

Palmer was een van de eerste merken die naam maakten met analoge speakersimulatie en dat deden ze zo goed dat onder andere Eddie van Halen en Def Leppard ze gebruikten. Van Joe Bonamassa is een signatureversie beschikbaar. Maar wat deze PDI-03 niet deed, was het volume van je versterker verlagen. Met de Supreme Soaker heeft Palmer al zijn kennis over speakersimulatie,

powerattenuators en loadboxen samengebracht in een apparaat waaraan gelijk andere handige functies zijn toegevoegd. Laten we snel kijken wat hij te bieden heeft.

Ontwerp

De Supreme Soaker is heel stevig gebouwd met een metalen behuizing die op vrij hoge voeten staat, zodat hij zowel aan de onder- als bovenkant zijn warmte kwijt kan. Want

dat is wat bij een powerattenuator gebeurt: het versterkervermogen wordt gedeeltelijk omgezet in warmte, waardoor er minder vermogen naar de luidspreker gaat. Zet je het gehele vermogen om in warmte dan spreek je van een powersoak. Er komt dan geen geluid uit de luidspreker.

De Supreme Soaker heeft dus aansluitingen voor je versterker en speaker met een schakelaartje voor 8 dan wel 16 ohm. Is de Supreme Soaker aangesloten, dan kan je uit acht standen kiezen om het volume in te stellen van ongedempt tot helemaal stil. Deze instelling maak je met de grote Speaker Attn-draaischakelaar aan de voorkant. Daarnaast zit eenzelfde knop die

Rivalen

- Universal Audio Ox Top Amp Box
- Boss Waza Tube Amp Expander (Core)

Speaker Tone wordt genoemd. Deze heeft de standen Jennifer, Jimi, David, George en Eric - elk voegt een eigen EQ-curve toe aan het signaal dat naar je speaker gaat - en bypass.

Aan de achterkant vind je twee di xlr-uitgangen met analoge speakersimulatie, door Palmer Line EQ genoemd. Een corresponderende draaischakelaar aan de voorkant laat je kiezen uit vijf verschillende klanken (Memphis, Liverpool, Hamburg, Nashville en Helsinki) of het bypass-signaal voor als je zelf speakersimulatie in je daw wilt toevoegen. Het hier ingestelde signaal gaat ook naar de hoofdtelefoonuitgang (helaas een mini-jack). Deze heeft een eigen levelregelaar, die net als het line-out level aan de voorkant kan worden ingesteld.

Als je je speakerkabinet ook wilt opnemen met een microfoon, kan dat via de Supreme Soaker, want er is een xlr-ingang met schakelaars voor fase, pad en fantoomvoeding. Gain en tone zijn aan de voorkant in te stellen, net als de mix tussen de microfoon en speakersimulatie.

Vervolgens biedt de Supreme Soaker de mogelijkheid effecten aan te sluiten via de enkele send- en dubbele returnjack. Een levelschakelaar maakt het mogelijk de effectloop in te stellen voor gitaar- of studio-effecten. Dan is er nog een

re-amp out met dry/wetschakelaar zodat je het signaal naar een andere versterker kan sturen en is aan de voorkant een aux-in toegevoegd (met levelregelaar) voor als je de Supreme Soaker gebruikt om stil met songs mee te spelen.

Gebruik

De Supreme Soaker krijgt zijn voeding van een meegeleverde adapter, maar belangrijk om te weten is dat een aangesloten versterker altijd beschermd is, ook als het apparaat uit staat.

De aansluitingen spreken verder voor zich en vanaf het frontpaneel kan je in een handomdraai een goed volume instellen, ook al staat je versterker inwendig te blazen. Wat opvalt is dat de lampjes voor inputlevel al snel allemaal branden, ook als je versterker niet het maximale vermogen van 150 watt heeft.

De Speaker Tone kan je naar smaak instellen. Bij onze testversterker waren we al blij met de eigen klank, maar ik kan me voorstellen dat dit goed van pas kan komen. De verschillen zijn goed hoorbaar, bijvoorbeeld een iets gescoopt middengebied, maar subtiel genoeg om niet de hele klank te veranderen. De mate waarin de Line EQ wordt toegepast kan je met de hard/softschakelaar instellen.

Voor overstuurde sounds gebruik je hard en voor cleanere klanken soft, wat iets meer tophoog doorlaat.

Uniek is de mogelijkheid een microfoon te integreren in het signaal dat naar de PA of daw gaat. Met de blendregelaar kan je de ideale mix instellen en dit kan wat 'lucht' geven aan de speakersimulatieklank. Wil je effecten gebruiken in de effectloop van de SS, dan is het goed om je te realiseren dat die na de microfoon en Line EQ komt, dus zie het als studio-effecten die normaal gesproken achteraf worden toegevoegd.

Conclusie

De Supreme Soaker kan het hart van je set-up zijn als je met de optimale instelling van je buizenversterker live, in de studio of thuis wilt spelen. De toevoeging van een effectloop en een microfoon- en aux-ingang maken hem extra veelzijdig. Palmer heeft bewust gekozen voor een volledig analoog ontwerp. Als dat je aanspreekt, dan is de Supreme Soaker ideaal. Daarbij is de prijs heel redelijk vergeleken met de concurrentie. **G**

PALMER SUPREME SOAKER

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Analoge alleskunner op gebied van attenuation en speakersimulatie.

PALMER SUPREME SOAKER

RICHTPRIJS: € 775,-

LAND VAN HERKOMST:

Duitsland (ontwerp),

China (assemblage)

TYPE: powerattenuator met speakersimulatie

VERMOGEN: kan vermogen opnemen tot 150 watt

AFMETINGEN: 10,8 x 33,4 x 27,4 cm (hxbxd)

GEWICHT: 6,6 kg

KAST: metaal

REGELEERS: mic in gain & tone, line-out level & blend, aux-in level, phones level

SCHAKELAARS: speaker attenuation, line EQ (speakersimulatie), speaker tone

AANSLUITINGEN: amp in, speaker out (met impedatieschakelaar), mic/line-in (met pad-, fase- en fantoomvoedingschakelaar), fx loop send & return (l/r) met levelschakelaar, re-amp out met (dry/wet-schakelaar), line-out xlr l/r (met groundlift- en dry/wet-schakelaar)

OPTIES: geen

REEKS: combineert verschillende Palmer producten zoals de PDI-03 JB en diverse powerattenuators

DISTRIBUTIE: Adam Hall Group, Neu-Anspach (D), tel. +49 6081 94 19-0

WEBSITE:

palmer-germany.com

EarthQuaker Devices Easy Listening

Gitaarkoptelefoonversterker voor op je pedalboard. tekst **Matt McCracken**

De EarthQuaker Devices Easy Listening is een analoge versterkersimulator in minipedaalvorm bedoeld om aan het eind van de signaalketen van je pedalboard te staan. Het pedaal heeft slechts een enkele volumeknop, een ingang en een koptelefoonaansluiting. Er zijn geen menu's, latentie, updates of een smartphone-app. Het idee achter het volledig analoge circuit is om de respons en directheid te geven die op een echte versterker lijkt. Het circuit is gebaseerd op een Fender 65 Deluxe met beide toonregelaars op 12 uur en er is ook een ingebouwde cabsimulatie.

Geluid

We beginnen de test van de Easy Listening met een semiholle Gretsch direct in het pedaal en een Beyerdynamic DT 990 Pro studiokoptelefoon. We horen meteen dat resonerende laag, soepele maar toch goed doorkomende hoog en die lichte dip in het

lage midden die de Fender 65 Deluxe Reverb een van de populairste versterkers maken. Het pedaal is ook super responsief. Er is verrassend veel headroom beschikbaar. Zelfs een met humbuckers uitgeruste baritongitaar gaat pas clippen - onaangenaam, dat wel - als we in de buurt van het maximale volume komen. Hierna pakken we ons pedalboard met al

zijn gainpedalen, syntheffecten en octavers om te zien hoe de Easy Listening zich houdt onder zware belasting. Als we beginnen met de drives beseffen we hoe luid dit pedaal is: met de knop op 11 uur is het al oorverdovend; we draaien gauw terug naar de 9-uur positie. Zelfs met een boost, fuzz, octaver, overdrive en distortion in het signaalpad houdt hij zich net zo goed staande als onze Orange buizenversterker.

Conclusie

Met de Easy Listening is het gewoon een kwestie van inpluggen, aanzetten en spelen - precies zoals een goede gitaarversterker zou moeten zijn. **G**

EARTHQUAKER DEVICES EASY LISTENING

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een geweldige ampsimulator voor wie niet van complexiteit houdt.

INFO: EARTHQUAKER DEVICES EASY LISTENING RICHTPRIJS: € 129,- TYPE: KOPTELEFOONVERSTERKER VOOR GITAAR WEBSITE: FILLINGDISTRIBUTION.COM

Centralab 550K Audio Taper Potentiometer

Heeft upgraden met vintage elektronica zin? tekst **Steven Faber**

Het merk Centralab dat een eeuw geleden begon met het maken van elektronische onderdelen en zo Fender en Gibson voorzag van potmeters en condensators is onlangs nieuw leven in geblazen en levert nu weer potmeters, schakelaars en condensators met vintage specificaties. Wij kregen een set Audio Taper potmeters voor Les Paul ter test met daarbij twee 'oil filled tone capacitors' - een complete set voor een Les Paul.

Montage

Dit heet een sneltest te zijn, maar de installatie van de vier potmeters in onze Tribute Les Paul koste best wat tijd. Oude printplaat eruit, connectors losknippen, kabels strippen en de nieuwe componenten erin. Daarna nog troubleshooten (eerst was er veel brom, daarna bleken de humbuckers parallel te staan), maar uiteindelijk konden we zeggen dat de Les

Paul een inwendige upgrade had gehad. Het resultaat? Er zit natuurlijk flink wat tijd tussen de beoordeling van voor en na de operatie, maar in onze beleving klinkt hij helderder en opener, misschien daarvoor zelfs wat krachtiger. De potmeters hebben een aangename weerstand bij het draaien en een mooie gelijkmatige werking over het hele bereik.

Conclusie

De Centralab potmeters en condensators kunnen een waardevolle en toch niet te prijzige upgrade zijn voor je geliefde gitaar. Als je handig bent met de soldeerbout, kan je ze zelf monteren, anders is het beter om het over te laten aan een gitaarreparateur. Daarnaast zijn deze componenten (die ook voor singlecoilgitaren beschikbaar zijn) interessant voor gitaarbouwers. Wij laten ze in ieder geval in onze testgitaar zitten! **G**

CENTRALAB 550K AUDIO TAPER POTENTIOMETER

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een hoorbare upgrade door deze vintage gespecificeerde elektronica

INFO: CENTRALAB 550K AUDIO TAPER POTENTIOMETER PRIJS: € 8,90 PER STUK TYPE: POTMETERS NAAR VINTAGE SPECIFICATIES WEBSITE: TEXASTWEED.NL, GITAARUPGRADE.NL

SULAYR MUSIC

The Sound of Craftsmanship

Rediscover the Sulayr Lattice – innovation meets tradition.

Featuring the Lattice top system, ergonomic design, and the distinct voice of its spruce soundboard.

Exclusive distributor in The Netherlands and Belgium

Visit www.sulayr.nl for specs & availability

MUSICNOMAD™

EQUIPMENT CARE

Take care of your gear! This Kit gives you everything you need for cleaning, changing strings & repairing your electric, acoustic or bass guitar.

Loud, lighter, lightest.

PREMIUM AMPLIFIERS FOR ACOUSTIC GUITAR

120W bi-amped, 3 channels, 6" + 1" HF,
EQ + DSP + phantom power

WDAC6	birch plywood	6,6kg	MSRP € 865
NFAC6	natural fiber	4,0kg	MSRP € 975
BFAC6	black fiber	4,0kg	MSRP € 975

distributie: www.tma-benelux.com

Amsterdam Guitar Heaven 2025

zaterdag 22 november 12.00-19.00 uur

In 7 zalen van Q-Factory Amsterdam

Hét event voor gitaristen en bassisten

AMSTERDAM
GUITAR
HEAVEN

GEARSHOW GITAAR & BAS

"Touch & Try"

Grote beurs met gitaren, bassen, versterkers, effecten en meer
met bekende merken en boetiekgitaren

WORKSHOPFESTIVAL

"Shred's Not Dead. Just Different."

Workshops en Q&A's door de beste gitaristen en bassisten
met o.a.:

Jan Akkerman • Roy Marchbank • Jerome Hol

Richard Hallebeek • Valentijn Bannier

Estelle Stijkel • Bart Hennephof

Tickets via ticketmaster

Gearshow + Workshopfestival € 17,50* Studenten € 9,50*

* Ticketprijs is inclusief service- en betalingskosten.

Veel meer informatie vind je op gitarist.nl/events

Gitarist

BASSIST

Stichting
Output

GITAARSCHOOL
NEDERLAND

Q-FACTORY™

AMSTERDAM

ROMANZA BRAVA (THE WILD ROMANCE LEGACY)

zaterdag 1 november 2025

BINTANGS

vrijdag 31 oktober 2025

ERIC JOHANSON

vrijdag 28 november 2025

KAARTEN & INFO:
WWW.Q-FACTORY.COM

POPPODIUMBOORDERIJ.NL

30 OKT **LARI BASILIO**
+ SUPPORT MARK BOGERT BAND

23 NOV **PAUL CREZEE**
ALBUM RELEASE VAN DILEMMA GITARIST

27 NOV **KIKO LOUREIRO**
BEKEND VAN MEGADETH EN ANGRA

10 DEC **BIOSCOPE** MET STEVE ROTHERY
& THORSTEN QUAESCHNING

10 JAN **JULIAN SAS**

13 MRT **AXE-TRAVAGANZA**
MENNO GOOTJES, MARK BOGERT & MARCEL SINGOR

21 MRT **ANDY TIMMONS BAND**

03 APR **GARY MOORE TRIBUTE**
MET MARCEL COENEN

02 MEI **WISHBONE ASH**

POPPODIUM
BOORDERIJ

DE TAAI VAN GELUID

MUZIEKTHEORIE: DE TAAI VAN GELUID – NASLAGGIDS

MUZIEKTHEORIE VOOR GITAAR EN BASGITAAR

www.darkworld.com

Centralab®

The re-introduction of Centralab:
the most iconic brand for pots and
switches in the '60s and the '70s

Vintage vibe, look and feel,
manufactured with today's
modern technology and
precision, and great attention
to detail.

*CENTRALAB:
KEEPING THE MAGIC
OF VINTAGE ALIVE*

www.texastweed.nl (trade)
www.gitaarupgrade.nl (retail)

DE BASSIST
KWARTAAL

Tests van o.a.:
Harley Benton HB-50
Ibanez EHB1675-MS
Cort E4 Deluxe

DE PEDALEN
OP!

BigTech Monotone
Whammy (test)
MHR Bass Synth
Behringer Bass
Brassmaster Fuzz
Death by Audio Bass War

Quadoim
Jorden Paul Thesseling
& Steve Di Giorgio

Glen Matlock
Terug met de
Sex Pistols

Derrick 'Swot' Ray
Vrijheid bij
Justin Timberlake

Jan Baker
Een nieuwe stap
voor Kensington

BASSICS

WWW.DEBASSIST.NL

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,90
muziekmagazines.nl/debassist

DE BASSIST. BASSICS.

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Great Tone, Maximum Feel

 **ACOUSTIK®
ATTAK**

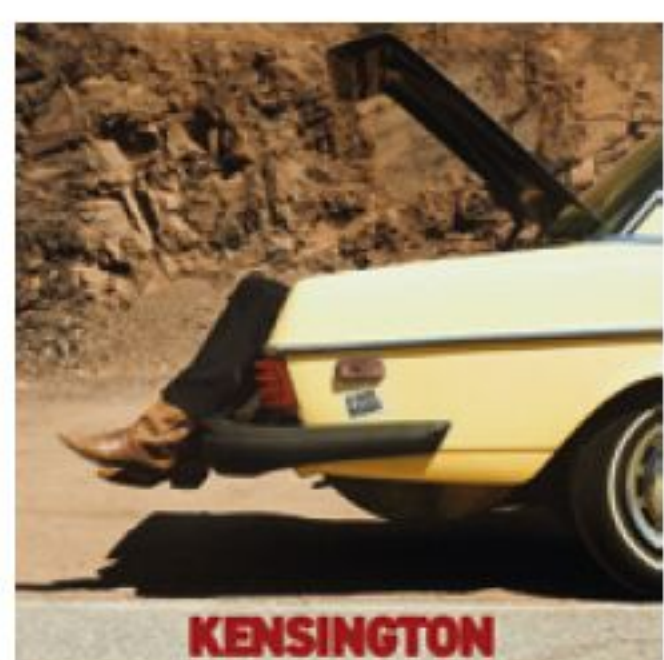
Snarensnopp is
officieel verkoper
voor Europa.

snarensnopp.nl

Argon 15 H • 4751 XC Oud Gastel • Tel.: 0165-395195

Jason Dowd & Casper Starreveld (Kensington)

MEER GITAREN

Met 'First Rodeo' is Kensington weer helemaal terug. Gitarist Casper Starreveld en nieuwe, Amerikaanse frontman Jason Dowd vertellen ons over de doorstart van de band en de opvallend gitaargerichte aanpak op het nieuwe album. tekst Kevin Pasman

"Jason en een wederzijdse vriend van ons spraken elkaar over een of andere Nederlandse band die op zoek was naar een nieuwe zanger", aldus Starreveld. "Voor we het wisten, luisterden we naar een aantal demo's waar Jason op zong en kwam hij naar Nederland. Een paar maanden later stuurde hij ons *A Moment*."

"Jason is een geweldige songwriter. Hij droeg heel veel goede ideeën voor nummers aan. Toen we voor het eerst naar Canada gingen voor een soort luistersessie waar Jason ons de nummers liet horen waaraan hij gewerkt had, was dat het definitieve moment waarop iedereen een duidelijke visie voor de toekomst had."

"We hebben zo'n 45 nummers aangedragen in Canada en die hebben we een voor een doorgenomen", aldus Dowd. "Wat op het album staat zijn de nummers die door dat proces heen zijn gekomen."

"Toen Eloi (*Youssef, voormalig zanger-gitarist*) stopte, maakten Jan (*Haker, bassist*), Niles (*Vandenberg, drummer*) en ik een pact", licht Starreveld toe. "We zoeken elkaar minstens drie keer per maand op om dingen te schrijven en demo's te maken. In die tijd hebben we een aantal verschrikkelijke nummers geschreven, maar ook een paar aardige. Veel schrijvers doen dat ook: gewoon zevenhonderd woorden

per dag schrijven. Misschien gebruik je er maar twaalf, maar zo blijf je het wel gewoon doen. Dat is met songwriting ook heel belangrijk."

"Voor mij was het heel verfrissend", vult Dowd aan. "Er waren nummers waar ik stukken aan mocht toevoegen, wat heel natuurlijk aanvoelde. Daardoor voelde ik me heel welkom. Zelfs in het begin van het auditieproces mocht ik dingen aanpassen zodat ze beter aanvoelden voor me. Het was allemaal werken. Op zijn minst inspireert het misschien tot een toekomstig idee. Alles heeft waarde in het totaalproces. Zelfs als het je vertelt waar je niet heen moet."

INSIDERSPERSPECTIEF

"Voordat dit hele proces begon, kende ik Kensington helemaal niet", bekent Dowd. "Dus toen ik de nummers hoorde, was ik echt aangenaam verrast: dit zijn mijn nummers!"

"Misschien was het ook wel een voordeel dat Jason ons niet kende", aldus Starreveld. "Hij ging dit proces helemaal blanco in."

"Het moet iets zijn wat ik me eigen maak, maar de jongens hebben een insidersperspectief waar ik veel aan heb", vervolgt Dowd. "Ze doen niets op de makkelijke manier. Er zijn akkoorden

die ik nog nooit eerder heb gezien. En als ik conventionele akkoorden speel, klinkt het opeens niet meer als Kensington. Soms zou je zes vingers aan iedere hand moeten hebben om de nummers te kunnen spelen."

"Toen ik voor het eerst naar de nummers luisterde, realiseerde ik me niet hoe complex het soms is. Maar als je achter de schermen naar de akkoorden en de timing kijkt, zijn dat precies de dingen die Kensington de band maakt die het is."

"Je zou denken dat de akkoorden in ieder refrein hetzelfde zijn, maar dat is nooit het geval. Het eerste couplet is anders dan het tweede couplet en het eerste refrein is anders dan het tweede en het derde. Het was echt even aanpotten de afgelopen twee jaar."

"We merken nu dat Jason bekender

DAN OOI

raakt met het DNA van de nummers”, stelt Starreveld. “We zijn bezig met de Ziggo Dome-setlists, dus we gaan wat meer oude nummers aan de set toevoegen. En Jason pikt dingen nu al veel sneller op dan een jaar geleden.”

“We houden geluidstechnisch ook van dezelfde dingen”, benadrukt Dowd. “Ik ben gek op zangtracks stapelen, grote harmonieën en galm. Dat zijn allemaal belangrijke onderdelen van de sound die Kensington al jaren heeft.”

MILJARDEN OPTIES

“Het grootste deel van de opnamen hebben we in Gibsons gedaan”, vertelt Starreveld. “Een klein dorp ten noordwesten van Vancouver waar onze producer Garth Richardson zijn studio heeft. De drums, de vleugel en de percussie

zijn opgenomen in The Warehouse in Vancouver, waar Bryan Adams eigenaar van is. Een van de coolste studio's waar ik ooit geweest ben.”

“Het was voor mij de eerste keer dat ik een opnamesituatie op zo'n hoog niveau heb meegemaakt”, glundert Dowd. “Heel cool om te zien hoe comfortabel Casper zich daardoorheen navigeerde. Mensen haalden microfoons tevoorschijn voor bepaalde top-kabinetcombinaties en verschillende microfoonposities om een unieke, analoge gitaarsound te genereren. Dat is wel wat anders dan met een Universal Audio Apollo in Logic opnemen.”

“Ik vroeg onze assistent-technicus Curtis om te berekenen hoeveel ver-

schillende opties we tot onze beschikking hadden”, glimlacht Starreveld. “We hadden veertien versterkers, een stuk of vijfendertig pedalen, meer dan zeventig microfoons... Volgens mij kwamen we in de miljarden terecht.

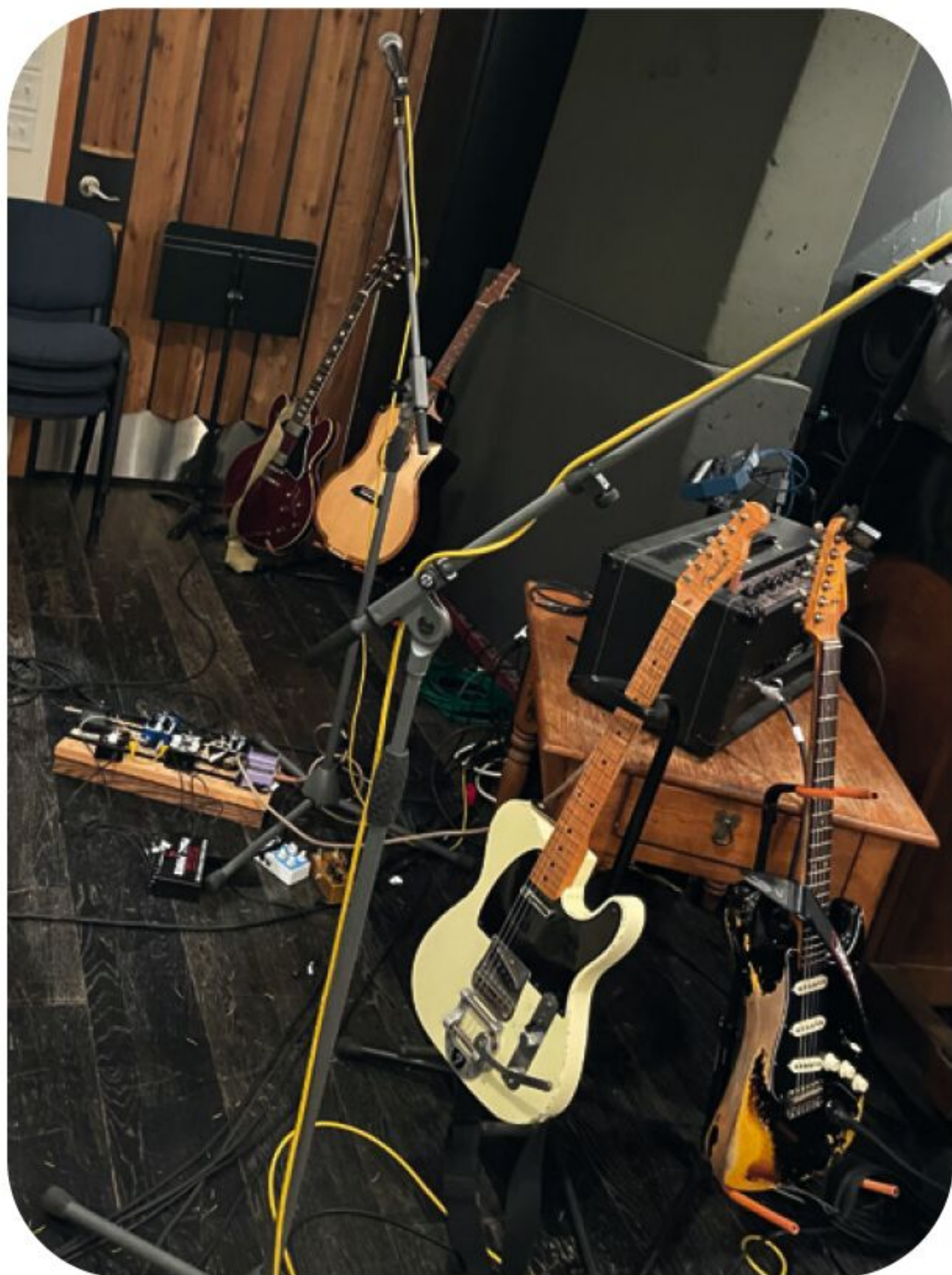
“Daardoor is het denk ik ook makkelijker om keuzes te maken. Als je vier opties hebt, is het heel moeilijk om te kiezen. Maar als je viermiljard opties hebt, kun je ze toch niet allemaal proberen. Op een paradoxale manier heeft dat het opnameproces sneller gemaakt. Natuurlijk moet je het wel goed voorbereiden, maar zodra het staat, kun je heel gericht aan het werk.”

GLANSROL

“We voelden ons comfortabel om een rockband te zijn”, aldus Starreveld. “Omdat we ‘First Rodeo’ gingen maken met Garth en Chris Lord-Alge (*mixtechnicus*), dachten we: laten we die gitaren een glansrol geven en niet achter een muur van synthesizers of oe's en ah's verbergen. We doen nog wel veel met harmonieën en synthesizers, maar ik denk dat de gitaren en de drums beter klinken op dit album. Waar we ons in

Jason Dowd & Casper Starreveld (Kensington)

Caspers nieuwe Masterbuilt Tele met Bigsby en Super Heavy Relic Strat

Vijf van de veertien amps waaruit Kensington in de studio kon kiezen

Op het album is ook een Martin uit 1942 te horen

het verleden nog wel eens konden verliezen in muren van alles, denk ik dat we dit keer beter geworden zijn in het uitkiezen van de stukken die echt belangrijk zijn voor de nummers.

“Chris heeft daarmee geholpen omdat hij heel gitaargericht is, maar het was ook het opnameproces. We hebben meer gitaren dan ooit opgenomen voor dit album. En Chris’ mix past het beste voor de power, de punch en de energie die de nieuwe nummers hebben.”

“Zelf kwam ik naar de studio met het idee: we hebben twee gitaarpartijen en dat is alles wat nodig is”, geeft Dowd toe. “Garth zei meteen dat we gewoon het beste moesten maken van de nummers, dus er kwamen al snel vier of zes gitaren op de nummers. Daarom hebben we Joshua Bredow ook gevraagd om ons op het podium te helpen het geluid op te vullen.”

“Omdat hij ook goed kan zingen, hebben we live nu veel meer opties”, vult Starreveld aan. “De tijd was rijp om iemand erbij te halen om die liveness meer op te vullen. We hoeven zo ook niet zoveel gitaren meer te wisselen. Het geeft veel meer opties om de liveset op te bouwen.”

ONGEGENEERD

“Mijn opa’s gitaar is een instrument waar ik altijd van gehouden heb”, aldus Dowd. “Een Gibson Melody Maker uit 1952. Veel nummers die van mij uit op ‘First Rodeo’ zijn gekomen, zijn op die gitaar begonnen. Het is een droom die uitkomt; die gitaar klinkt heel groot en ik speel nu met een van de weinige bands die nog ongegeneerd groot durven te klinken.”

“Omdat ik er niet mee durf te vliegen, heb ik er niet mee opgenomen, maar veel nummers zijn erop gemaakt. Er waren echter zoveel goede gitaren in Garths studio en ook Casper had veel coole gitaren mee, dus er waren voldoende opties.”

“Jason heeft grotendeels opgenomen met Garths ES-335, mijn Murphy Lab ES-335 en een EverTune Les Paul”, licht Starreveld toe. “De akoestische gitaar hebben we van Garths buurman geleend. Dat was een Martin uit 1942, uit de tijd dat die gitaren allemaal door vrouwen gebouwd werden.”

“Een paar jaar geleden zijn vier van mijn favoriete gitaren gestolen, dus moesten er nieuwe gitaren komen. Daarom heb ik een hele dag in Max Guitar iedere gitaar geprobeerd die ze hadden. Daar zijn onder meer een customshop Masterbuilt Telecaster met een Bigsby en een customshop Super Heavy Relic Stratocaster uitgekomen.

“Meestal houd ik niet van Strats, omdat ze zo dun en zacht zijn, maar deze heeft ballen. Hij verdwijnt niet naast een dikke Gibson humbucker. Verder heb-

“Als ik conventioneelere akkoorden speel, klinkt het opeens niet meer als Kensington”
Jason Dowd

ben we een James Trussart bariton Telecaster, een Les Paul en een LTD Ben Weinman signature met EverTune gebruikt. EverTune zou normaal niet echt op mijn radar staan, maar als je akkoorden in drop D of drop C# wilt spelen en het moet echt heel groots klinken, zijn ze ideaal.”

VERSLAVEND

“Garth heeft een deal met EarthQuaker Devices, dus hij heeft ieder pedaal dat dat merk ooit gemaakt heeft”, aldus Starreveld. “Daar hebben we veel lol mee gemaakt. Wel hebben we onze eigen spullen die onze sound kenmerken meegenomen: de Whammy, de Pitch Fork, Strymon-spul...”

“Ik heb een API TranZformer GTR gekocht. Die hoor je op praktisch alles wat ik gedaan heb om de gitaar een beetje vorm te geven. Verder hebben we een Keeley compressor gebruikt die heel verslavend is. Zodra je hem aanzet, kun je hem niet meer uitzetten omdat het dan minder goed klinkt.”

“Er staat veel chorus op het album. We hebben een chorus-shootout gedaan en

**“We dachten: laten we de gitaren een glansrol geven en niet achter een muur van synthesizers verbergen”
Casper Starreveld**

het pedaal dat we het meest gebruikt hebben was een Danelectro Cool Cat. Verder gaat Strymon ons aan het hart; ik kan lezen en schrijven met de BigSky en de TimeLine.

“Daarnaast hadden we altijd een of twee lagen met wat we *space guitar* noemen, die alleen de grote bewegingen in het nummer doen. Grote Strat- of Tele-akkoorden met Strymon erop, om het wat diepte te geven onder de partijen die op de voorgrond staan.

“We hebben heel veel verschillende versterkers gebruikt: een oude Vox AC30 uit de jaren zestig, een heel mooie Fender Deluxe, veel Orange Rockerverb, Garnet versterkers uit Winnipeg, veel Hiwatt... We hadden altijd vier Marshall kabinetten met verschillende soorten speakers en verschillende microfoons opgesteld staan, zodat we konden switchen.”

FLEXIBILITEIT

Nu moeten de sounds nog live gebracht kunnen worden. “Een uitdaging”, bekent Starreveld. “Maar ik denk dat de sounds op ‘First Rodeo’ heel Kensington zijn. Als we samen jammen klinken we op een bepaalde manier en vervolgens probeer je het album zo te laten klinken, maar dan beter of gecontroleerder.

“De grote verandering die we live ge-

maakt hebben is dat we naar Neural DSP Quad Cortex gewisseld zijn. In het verleden heb ik veel gewerkt met gigantische pedalenplanken met midicontrollers. Dat geeft je veel flexibiliteit, maar je gaat alsnog maar door een of twee versterkers.

“Bovendien ben ik een liefhebber van gainstaging op de versterker. Het eerste refrein moet bijvoorbeeld veertig procent distortion zijn, het tweede vijfenveertig, het laatste zestig. Daar worstelde ik altijd mee. Met Neural is het super-eenvoudig. Je kunt je patch gewoon instellen op wat je wilt.

“Onze backlinetechnicus Jordi Langelaan is op tour geweest met Within Temptation en vond dat we het moesten proberen. Hij dacht dat het ons de flexibiliteit zou brengen waar we altijd naar op zoek waren. Toen zijn we in de studio blind gaan testen en ik kon het verschil niet meer horen. En omdat Jordi er al een tijd mee werkte, kon hij ons bij het technische deel begeleiden.

“Het is een heel cleane set-up: ze staan aan de zijkant en worden aangestuurd door Ableton. Het maakt optreden een stuk makkelijker. Het vergt meer voorbereiding, maar zodra het werkt, is het fantastisch.”

Tourdata: Trix, Antwerpen (8-10); Ziggo Dome, Amsterdam (3-12, 4-12 & 5-12)

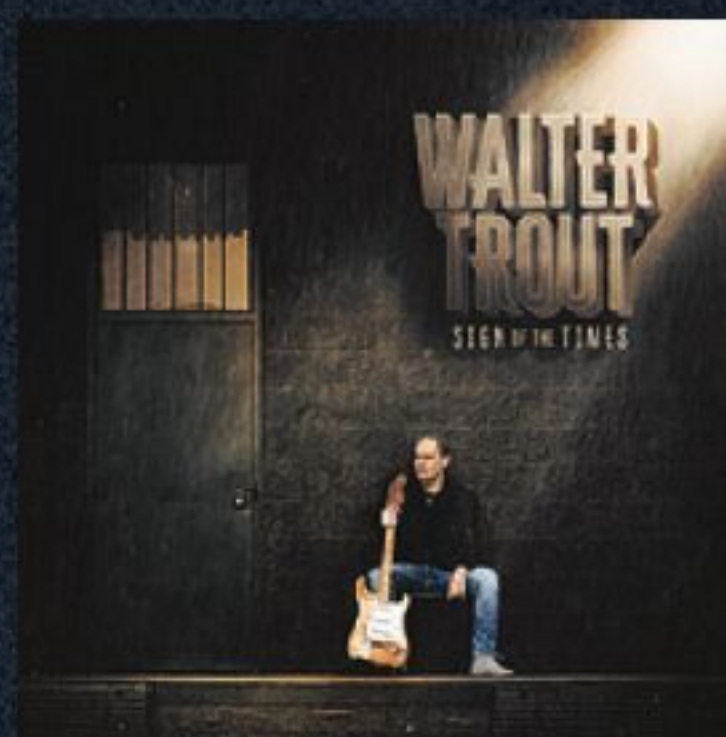
Walter Trout

Levensvreugde en verwondering

Met een gezond verstand in een redelijk gezond lijf reizen Walter Trout en zijn gitaar nog altijd de wereld over. Niet opgeven, de Mesa/Boogie op 'deathmetal' en spelen! tekst Joel McIver

“Mijn vrouw schreef me in bij een sport-school en over een uur ga ik gewicht-heffen”, grinnikt bluesgitarist Walter Trout, de 74-jarige overlevende van een drugsverslaving en de daaropvolgende afkickperiode. Hij zet zich in voor een gezonde levensstijl en na zes decennia als sideman en soloartiest komt Trout met een album, ‘Sign Of The Times’, vol energie en attitude. Dit komt deels door Trouts erge ervaring over het moderne leven - waaronder smartphones en AI - maar ook door zijn vastberadenheid om van zijn resterende jaren te genieten. Zijn tijd met Canned Heat (1981-84) en John Mayall (1984-89) waren productief, maar werden ontsierd door drugs- en drankverslaving die leidde tot een bijna fatale ziekte. Gelukkig redde een levertransplantatie zijn leven.

Je hebt een half jaar aan internationale livedates!

“Gelukkig, want ik vind het heerlijk om onderweg te zijn. Na zes jaar met John Mayall moet je van touren houden, want die man was meedogenloos. We deden een tour van 78 steden in 65 dagen. In het weekend speelden we ‘s middags op een festival en ‘s avonds in een club 150 km verder. Ik vond het prima. Ik stapte in de bus, nam een paar drankjes en een joint en ging door. Ik heb veel liefde en respect voor John, voor hoe hij me heeft geholpen en heeft gesteund om nuchter te worden.”

Hoe gaat het met je?

“Ik ben 38 jaar nuchter en voel me geweldig. Ik ben 74, heb mijn tweede lever en de leverkliniek zegt dat ik in topvorm ben.”

‘Sign Of The Times’ is een geweldig album, trouwens.

“Bedankt! Ik wist niet hoe mensen het zouden ontvangen. Ik heb 15 albums met dezelfde producer gemaakt. Mijn vrouw - al 33 jaar mijn manager en partner in crime - zei: ‘Het is tijd om iets anders te doen en anders te klinken. Je moet zelf pro-

duceren. Je hebt niemand nodig die tegen je zegt: speel de solo nog eens. Je weet dat zelf dondersgoed.”

Welke gitaren heb je bespeeld op het nieuwe album?

“Voornamelijk mijn Delaney signaturemodel, die prachtig speelt en geweldig klinkt. En ik heb een sunburst Fender Strat als reserve, evenals een paar akoestische gitaren. De Strat is van begin jaren zeventig. Mijn oude Strat, die op de hoes van al mijn albums staat, is met pensioen. Ik ga rechtstreeks mijn Mesa/Boogie in. Die hebben voorbeeldinstellingen en ik zal mijn geheim onthullen voor alle bluesgitaristen: ik heb hem ingesteld op deathmetal.”

Je maakt een grapje, toch?

“Nee, echt! Als ik cleaner wil, zet ik het volume van de gitaar wat lager. Tussen ongeveer 5 en 10 op de volumeknop voegt het overdrive toe. De solo op *Sign Of The Times* is de deathmetal-instelling met de gitaar open.”

“Ik realiseerde me dat je die muziek kon spelen met agressie en branie”

Scherpte

Als je naar je vroege opnames luistert, hoe is het gitaarspel dan?

“Ik vind dat het erg goed klinkt. Ik zag John Mayall twee jaar geleden en ik vroeg: ‘Hoe heb je mijn krankzinnige gedrag kunnen verdragen toen ik drugs- en drankverslaafd was?’ Hij zei: ‘Er zat een bepaald soort humor in’, waarmee hij bedoelde dat ik een gedrogeerde clown was. Zijn serieuze antwoord was: ‘Hoe dronken ook, je was altijd in staat om te spelen. Als we op het podium hadden gestaan en je kon niet spelen, dan had ik je de volgende dag naar huis gestuurd.’ Als ik naar die oude platen luister die ik maakte toen ik zo opgefokt was, is het spel er, maar er is geen randje. Ik ben saai. De scherpste kwam toen ik nuchter werd. Ik denk dat er op dit nieuwe album een heleboel scherpste zit.”

Welke gitaristen waren van invloed op je?

“De reden dat ik überhaupt een - akoestische - gitaar pakte, was omdat mijn broer ‘The Freewheelin’ Bob Dylan’ liet horen. Ik wilde jazztrompettist worden; ik wilde Miles Davis zijn. Mijn broer kocht dat album en ik hoorde al die substantie en ongelooflijke diepte met die drie akkoorden. Ik kocht een

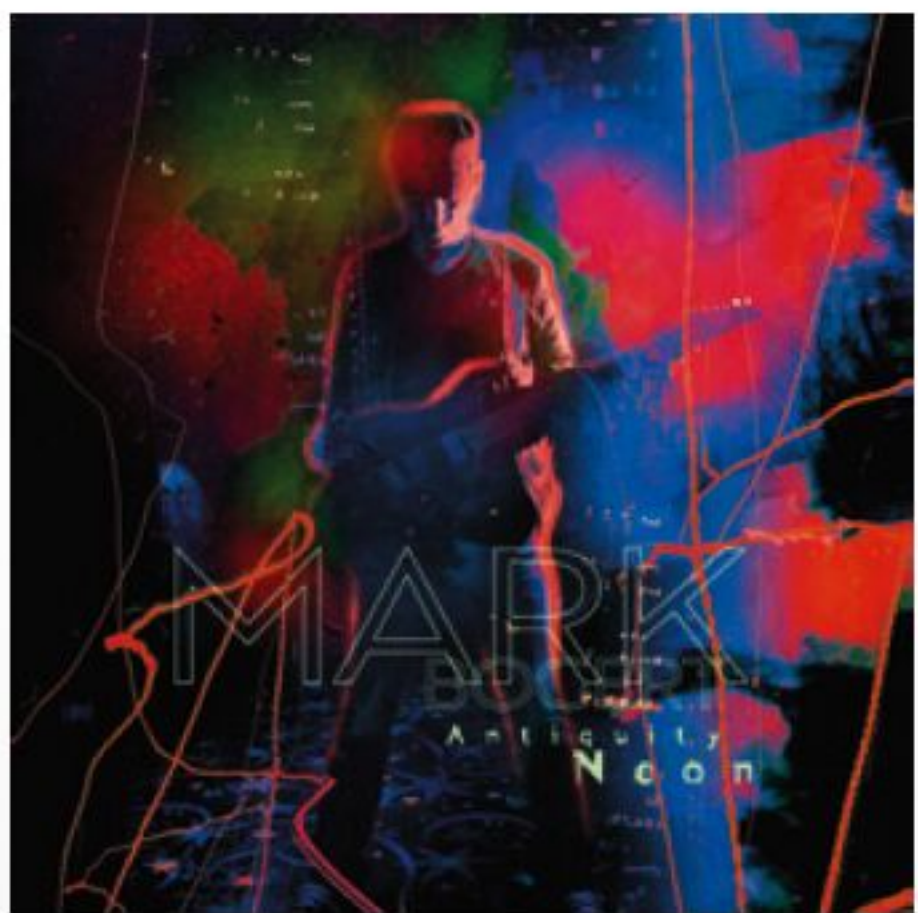
gitaar en begon te leren, want ik wilde folk-muziek spelen. Toen waren The Beatles bij Ed Sullivan: die jongens veranderden alles. Toen moest ik een elektrische gitaar hebben om in zo’n te band spelen. Ik kocht een elektrische gitaar - een Silvertone met de luidspreker in de koffer - en ik probeerde Beatles-nummers te spelen. Daarna kwam mijn broer met The Paul Butterfield

Blues Band, met Michael Bloomfield. Niemand speelde zo en een wereld aan mogelijkheden op gitaar ging open. Ik realiseerde me dat je die muziek kon spelen met agressie, vuur en branie.”

Wat zijn je doelen op dit moment?

“Mijn doel is creëren en proberen een bijdrage te leveren aan de wereld. Ik hoop dat ik dit nog lang kan doen, dus ik push mezelf. Mensen kijken naar mijn tourschema en zeggen: dat zouden wij niet eens kunnen als we 20 waren. Maar dat heb ik altijd gedaan, want ik wilde dit al toen ik klein was. Ik wilde muzikant worden en de wereld rondreizen. Het is een prachtige ervaring. Het voedt me, ondersteunt me en geeft me een doel. Het houdt me jong in mijn hoofd; ik doe elke avond echt mijn best om iets te spelen wat ik nog nooit heb gespeeld. Ik zie veel mensen met wie ik ben opgegroeid, die het hebben opgegeven. Ze zijn hun levensvreugde en verwondering kwijt. Ze zijn hun gedrevenheid en doelgerichtheid kwijt. Verlies die dingen niet. Je lichaam kan oud worden, maar bewaar die levensvreugde en die verwondering. Hou dat vast tot het einde. Geef niet op.”

Mark Bogert Terug

Mark Bogert is een veelzijdig gitarist die de afgelopen jaren in steeds meer muzikale contexten te zien is. Dat is niet onopgemerkt gebleven: onze lezers verkozen hem in 2024 tot gitarist van het jaar Benelux. 'Antiquity Neon' is zijn eerste soloalbum in negen jaar en een gevarieerd eerbetoon aan de instrumentale gitaarmuziek van de jaren tachtig. tekst Kevin Pasman foto's Tempus Fugit Pictures

Steeds meer gitaristen willen op hun soloalbums zoveel mogelijk zelf doen. Bogert hecht veel waarde aan samen-spelen met andere muzikanten. "In de basis maak ik een demo", licht hij toe. "Maar dan stuur ik dat op en dan moet je ook wel op de kwaliteiten van andere muzikanten durven vertrouwen.

"Iedereen die ik benaderd heb wilde graag meewerken. Met Juan van Emmerloot (*drummer*) had ik al een verleden met zijn gitaarproject G30. Met Harmen (*Kieboom, drummer*) en zijn broer Matthijs (*bassist*) werk ik samen in Magoria en met Pieter van Hoorn (*drummer*) speelde ik in Knight Area. Die heeft mijn andere twee albums ook volledig ingedrumd.

"Volledig nieuw is Ravenna Moscoso. Een geweldige zangeres; ze heeft wel eens ingevallen bij Magoria. Op een gegeven moment zag ik op haar Instagram dat ze bezig was om zich keytar eigen te maken. Toen zag ik dat als showelement meteen voor me. Ze speelt vrijwel alle

toetsen op het album en zit nu ook in de liveband.

"Hanna Vis, die een aantal nummers op het album heeft ingebast, is de nieuwe livebassist. Die ken ik van Codarts. Ze is een oud-student die ik gitaarles heb gegeven en speelt nu bas. Supergetalenteerd en hartstikke aardig. Bob Wijsma speelt ook gitaar in de liveband."

Een bijzondere gast is Stuart Hamm, voormalig bassist van onder meer Joe Satriani en Steve Vai. "We stonden met een van de eerdere soloplaten in het voorprogramma van Greg Howe", legt Bogert uit. "Naderhand blijf je dan even plakken en raak je in gesprek met elkaar. Als ik iemand tegenkom waarvan ik het tof zou vinden om daar ooit wat mee te

"Eigenlijk neem ik altijd zonder effecten op. Het wordt in the box gemixt, dus die effecten worden later toegevoegd"

doen, vraag ik toch vaak een e-mailadres of wat dan ook. Meestal zijn ze wel bereidwillig.

"Dan is het nog de vraag of ze nog wat van zich laten horen als je ze mailt, maar dat was in dit geval zo. Iedere gitaarliehebber zou wel kunnen horen dat *Mercury Glow* geïnspireerd is door Joe Satriani, dus ik ben heel blij dat hij die track wilde doen."

INVESTEREN

"Met dit album ben ik teruggegaan naar de versterker. Een Laney Cub-Super 12 heb ik daarvoor gebruikt. Geen Kemper dit keer. Live ga ik denk ik ook gewoon met versterker en pedalen. Dat vind ik ook wel weer een leuke uitdaging.

"Eigenlijk neem ik altijd zonder effecten op. Het wordt *in the box* gemixt, dus die effecten worden later toegevoegd. Wel heb ik voor het eerst in mijn leven geïnvesteerd in een pedalenplank. Vroeger kreeg ik wel eens een pedaaltje of kocht ik zelf eens iets. Dat had ik dan helemaal niet in de juiste volgorde staan en ik had natuurlijk nul geld om een beetje te investeren in fatsoenlijke kabels en voeding.

"Dit keer ben ik me er even goed in gaan verdiepen. Er is een nummer met een Whammy-effect, dus heb ik een DigiTech Whammy aangeschaft en een wah van Morley. Verder heb ik een Boss Blues Driver en een Pro Co Rat. Voor de sfeervolle dingen heb ik een Strymon BigSky en dan heb ik nog een TC Electronic Plethora. Delay, flanger, chorus: alles zit erin. Als je dat knopje harder indrukt, komt het er ook harder bij, als een soort expressiepedaal. Ik gebruik hem met name voor delays.

"Toen ik vorig jaar bij Arena inviel, had ik een gitaar met een vaste brug nodig. Ik kwam uit bij een Ibanez SML721 met een vaste brug en waaierfrets. Daar doe ik tegenwoordig eigenlijk alles op. Soms heb ik wel eens een Floyd Rose nodig voor de frasering en dan pak ik mijn Ibanez Prestige of die

naar de versterker

andere RG die ik heb staan, maar over het algemeen is alles op die met die vaste brug.”

EERLIJK

Hoewel ‘Antiquity Neon’ een instrumentaal album is, is er wel degelijk zang op te horen. Voormalig Kayak-zanger Edward Reekers is verantwoordelijk voor de koren op *Light Of Love*. Extra bijzonder nu uitgezaaide longkanker is geconstateerd bij Reekers.

“Het is wel mooi hoe dat ontstond”, aldus Bogert. “Ik deel veel muziek met Edward en daarover kunnen we heel eerlijk naar elkaar zijn. Dat is heerlijk.

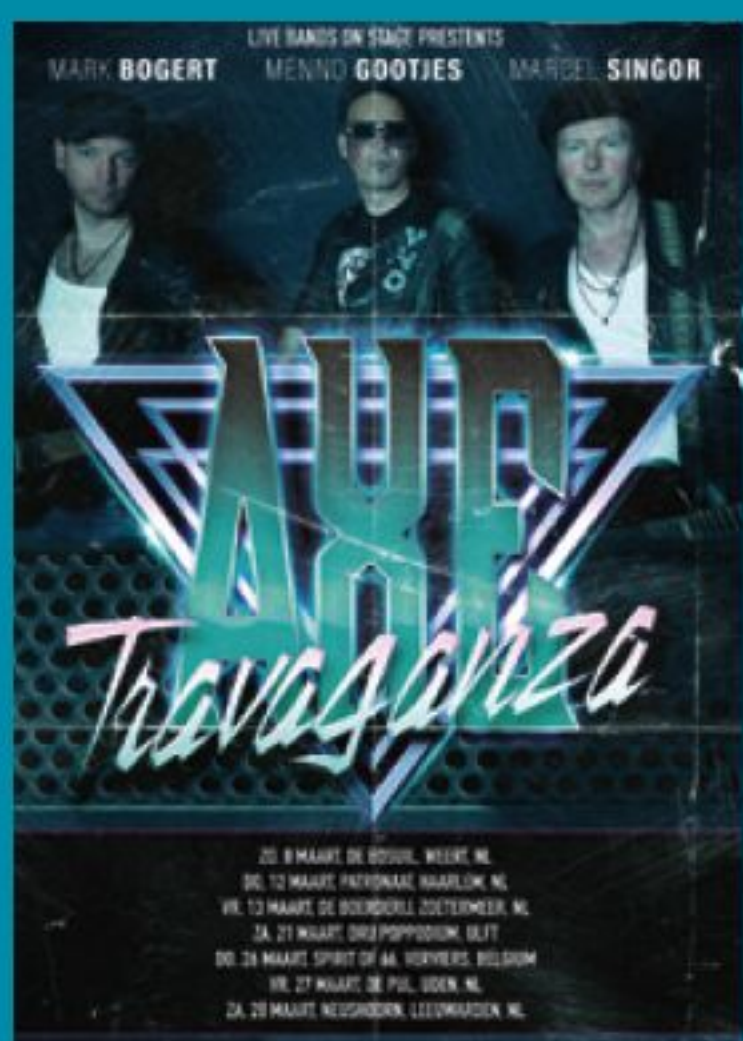
“Toen ik hem dat akoestische stuk stuurde, zei Edward: ik hoor hier allerlei koortjes en dingetjes in, mag ik daar wat op proberen? Ja natuurlijk! Toen stuurde hij die combinatie terug en ik vond het echt te gek. Het geeft het toch net weer even iets anders mee.

“Ik was heel benieuwd wat hij ermee ging doen, want ik vond het kaal ook al heel goed werken. Maar ik ben er zó blij mee! Nu helemaal, met de ellende die is komen bovendrijven.”

Tourdata Magoria: De Willem, Papendrecht (10-10); De Kring, Roosendaal (11-10); Kielzog, Hoogezand (19-12)
Tourdata Mark Bogert: Popcentrale, Dordrecht (24-10); Boerderij, Zoetermeer (30-10)

Axe Travaganza

In maart is Bogert op tour met Menno Gootjes en Marcel Singor onder de naam Axe Travaganza. “Het is een avond vol jarentachtigmuziek, met alle gitaristen die ons geïnspireerd hebben”, licht Bogert toe. “We hebben alle drie ons eigen blokje. In dat blokje spelen we eigen materiaal, maar ook veel muziek van onze inspiratiebronnen. Aan het einde van het concert gaan we ook zeker dingen samen doen.”

Tourdata: De Bosuil, Weert (8-3); Patronaat, Haarlem (12-3); Boerderij, Zoetermeer (13-3); Dru, Ulft (21-3); Spirit Of 66, Verviers (26-3); De Pul, Uden (27-3); Neushoorn, Leeuwarden (28-3)

SHRED

GITAARSPEL IN

Tosin Abasi

Het moet ergens in de jaren tachtig geweest zijn dat de technische kant van gitaarspelen een revolutie doormaakte. Het ging snel, sneller, snelst. Het over de hals razen door gitaristen als Yngwie Malmsteen en Eddie Van Halen noemen we 'shred'. Is shred nog steeds relevant anno 2025? In de workshops 22 november op Amsterdam Guitar Heaven gaan we die vraag onder de loep nemen onder de titel 'Shred's Not Dead. Just Different'. Maar eerst duiken we op de volgende pagina's in de historie van shred.

tekst **Michiel Roelse**

DE OVERDRIVE

Eddie Van Halen

© Getty

Shred zou je misschien kunnen vergelijken met bodybuilding. Je hebt kracht nodig als je zwaar

lichamelijk werk doet, maar in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw ontstond een cultuur waarbij een gespierd lichaam het doel en niet een middel was. Om muziek te kunnen maken heb je techniek nodig, maar voor shredders leek speeltechniek een doel op zichzelf te worden. Dat zal ook de reden zijn dat pure shredgitaristen niet een

heel groot - lees: niet gitaar-spelend - publiek

bereikten. Wat

niet betekent dat het niet opwindend is om iemand met een noodgang over de snaren te zien racen!

VROEGE VIRTUOZEN

Natuurlijk zijn er jazz-, country- en bluesrockgitaristen (ge-weest) met een surplus aan techniek - denk aan Joe Pass, Glen Campbell en Alvin Lee - maar met shredders worden vrijwel altijd hardrockgitaristen bedoeld. Hardrock met in eerste instantie een forse dosis klassieke muziek. Waarom? Misschien omdat er voor instrumenten als viool al een

Yngwie Malmsteen

© Getty Images

Shredgitaristen hebben geen nieuwe technieken gebracht maar de grenzen ervan verlegd

eeuwenoude lespraktijk bestaat en duidelijk is welke aanpak werkt om een goede violist te worden. De elektrische gitaar is nog relatief nieuw, zodat die kennis ontbreekt.

Het zijn drie Europese gitaristen die in de jaren zeventig voor het eerst rock en klassieke muziek met elkaar verbinden: Ritchie Blackmore, Uli Jon Roth en Michael Schenker. Met de klassieke in-

vloed doen toonladders als harmonisch mineur en arpeggio's hun intrede.

Daarmee leggen deze drie de basis voor een stijl die we later neoklassieke metal zullen gaan noemen. En met neoklassieke metal doet ook de shredgitarist zijn intrede.

Als in 1978 het album 'Van Halen' van de gelijknamige band uitkomt, staat de gitaarwereld op zijn kop. Met zijn ontspannen virtuositeit, tremolopicking en tapping legt de oorspronkelijk uit Nijmegen afkomstige Eddie Van Halen de lat voor rockgitaristen in één keer een stuk hoger. Randy Rhoads, een schuchtere gitaarleraar uit San Diego, trekt met zijn gedisciplineerde, door Van Halen en klassieke muziek beïnvloede spel eigenhandig de carrière van ex-Black Sabbath-frontman Ozzy Osbourne uit het slop. Maar de echte klapper komt een paar jaar later, als Yngwie Malmsteen zijn eerste album uitbrengt. Yngwie is een jonge Zweedse virtuoos die goed naar Blackmore, Schenker en Roth heeft geluisterd en die invloeden combineert met Paganini en Bach. Eddie Van Halen had veel techniek, en Yngwie doet daar

nog een flinke schep bovenop. Naar eigen zeggen deed Yngwie in zijn jeugd niets anders dan gitaarspelen en bleef zelfs thuis van school om te kunnen spelen. Spelen, niet oefenen, zoals hij zelf zegt. Want langzaam beginnen en steeds sneller gaan, dat is niet zijn stijl. Yngwie's solo's met de bands Steeler en Alcatrazz schudden de gitaarwereld in Los Angeles flink op; plotseling had iedereen het over hem en gitaristen die dachten het gemaakt te hebben, moesten terug naar de tekentafel. Yngwie's economy-picking en met sweep-picking gespeelde, voorbij flitsende arpeggio's zijn plotseling verplichte kost voor metal-gitaristen.

SPOTLIGHT

Dat Malmsteen de kans krijgt om naar de VS komen op daar een album op te nemen, heeft hij te danken aan de Spotlight-column van producer Mike Varney in het blad Guitar Player. Varney vindt dat de gitaarwereld in 1982 wel een opkikker kan gebruiken en gaat op zoek naar onbekende virtuozen om in het spotlicht te zetten. Om, zoals hij zelf zegt, waanzinnige gitaristen te laten zien

© Bert Treep

John Petrucci

die om welke reden dan ook anders nooit buiten hun eigen stad bekend zouden worden. Spotlight is jarenlang een van de populairste rubrieken van Guitar Player en duizenden jonge, ambitieuze gitaristen zien via het tijdschrift een kans om bekend te worden. Naast Malmsteen maken ook shredfenomenen als Tony MacAlpine, Vinnie Moore, Michael Lee Firkins, Paul Gilbert, Jason Becker, Greg Howe, Richie Kotzen en Brett Garsed hun opwachting in de column. Omdat Varney ook een eigen platenlabel heeft, Shrapnel Records genaamd, krijgt een aantal van zijn ontdekkingen de kans een plaat te maken. In veel gevallen leidt zo'n instrumentaal shred-album tot endorsementdeals en vooral Ibanez weet veel jonge virtuozen aan zich te binden, waardoor het merk zich profileert als nieuw en opwindend.

Na het debuutalbum van Yngwie Malmsteen in 1984 komt er een vloedgolf aan instrumentale albums uit waarop de muziek het aflegt tegen de technische vaardigheden van de gitarist. Het beperkte publiek dat de albums koopt, raakt snel op het genre uitgekeken en het lukt shredders niet de overstap naar de mainstream te maken, met uitzondering misschien van Steve Vai, die in de tweede helft van de jaren tachtig uitermate succesvol is met oud-Van Halen-zanger David Lee Roth. In die periode maakt Joe Satriani ook zijn debuut, met een combinatie van techniek en muzikaliteit. Een knap gitaarnummer dat je mee kunt zingen? Wie had dat gedacht. Als Vai in 1990 zijn meesterwerk 'Passion And Warfare' uitbrengt is shred eigenlijk al voorbij. Een jaar later komt het album 'Nevermind' van Nirvana uit en raken technische vaardigheden helemaal uit de mode, net zoals dat halverwege de jaren zeventig van de vorige eeuw bij punk het geval was geweest. Overigens trekken Vai en Satriani nog altijd volle

zalen: alleen, met elkaar of met de G3-tours met gasten als Eric Johnson, John Petrucci of de onvermijdelijke Malmsteen.

WEL SNEL, GEEN SHRED

Waar je je in rock en blues misschien nog kon veroorloven om niet erg gedisciplineerd te zijn, is dat in genres als klassiek, flamenco en jazz niet denkbaar. De technische vaardigheden die nodig zijn om

die stijlen overtuigend te kunnen spelen, zijn uitsluitend bereikbaar als je het gedisciplineerd aanpakt en veel oefent.

Al Di Meola

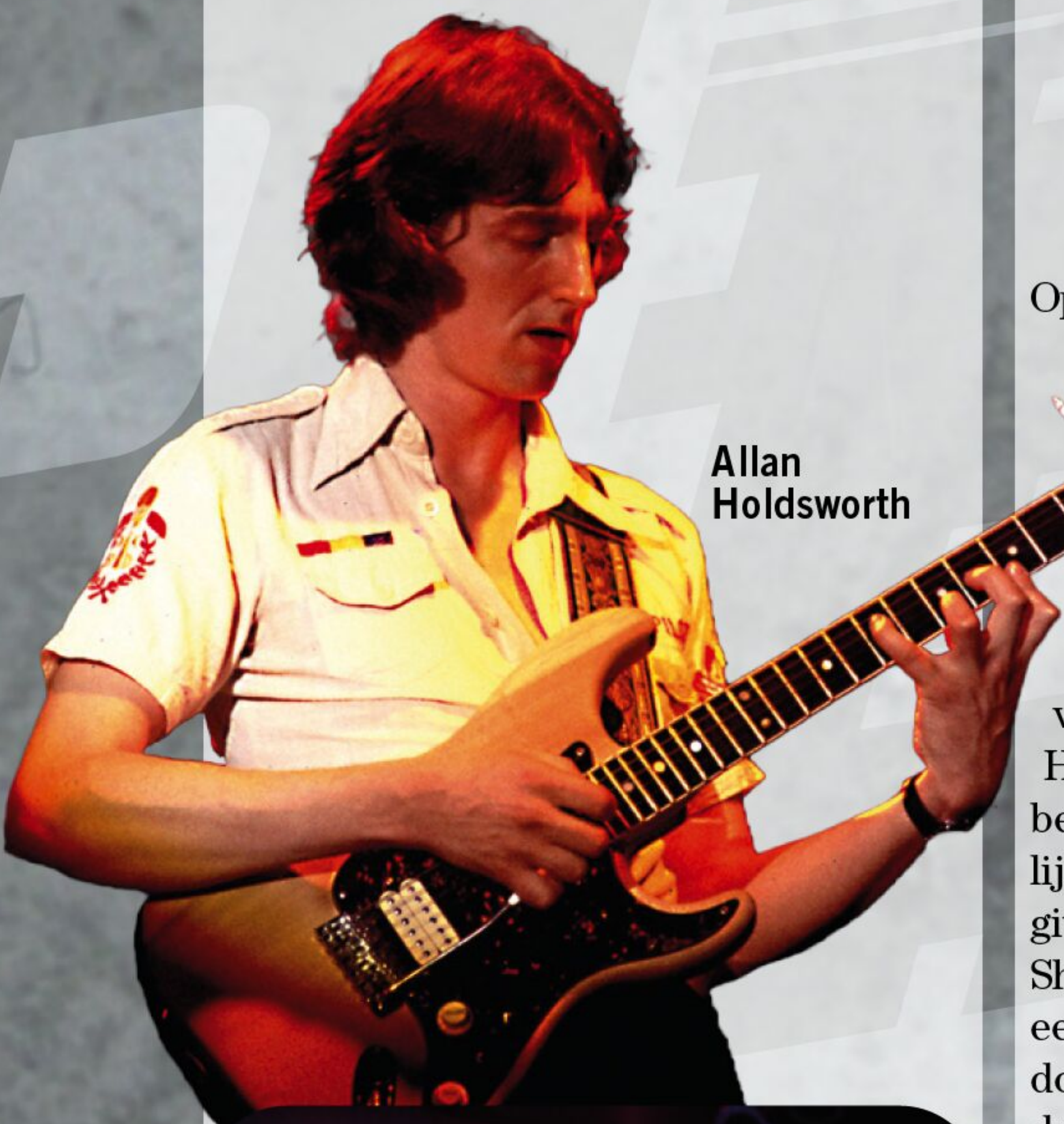
Techniek in dienst van de muziek dus, al wordt ook daar wel eens het randje opgezocht. Luister bijvoorbeeld naar het album 'Friday Night In San Francisco' van jazzrockgitaristen John McLaughlin en Al Di Meola en moderne flamenco-maestro Paco De Lucía uit 1981 en je hoort de heren met plezier inspelen op de reacties van het publiek dat het uitschreeuwt na weer een onnavolgbare lick. Begin jaren tachtig was er geen enkele rockgitarist met een vergelijkbare technische beheersing. Misschien alleen Steve Morse, maar dat is geen uitgesproken rockgitarist.

Waar Di Meola en McLaughlin hun snelheid danken aan hun verbijsterende plectrumtechniek, heeft de Britse fusion-gitarist Allan Holdsworth de toon gezet voor legato spel. Voor de fijnproevers

© Jen Rosenstein

Joe Satriani en Steve Vai

Allan Holdsworth

Op dat album hoor je de lyriek van Holdsworth tegenover het fabuleuze gitaar-

geweld van sweep-pickingmaestro Frank Gambale. Met zijn virtuoze, vloeiende spel was

Holdsworth op zijn beurt een belangrijke invloed op mogelijk de beste, meest muzikale gitarist die er ooit geweest is, Shawn Lane. Lane speelt weer een hoofdrol op een ander door Mark Varney geproduceerd album uit 1991,

'Centrifugal Funk', met Gambale, Lane en Brett Garsed. Ondanks zijn slechte gezondheid - hij werd geplaagd door psoriasis en reumatoïde artritis en overleed veel te jong - beschikte Lane al op jonge leeftijd over een fenomenale techniek. Behalve gitarist was hij een geweldige (vinger)drummer, pianist en componist. Zijn twee soloalbums 'Powers Of Ten' (1999) en 'The Tri-Tone Fascination' (2001) staan vol ongelooflijk gitaarwerk en goede composities.

Natuurlijk zal producer Varney tijdens de opnames van 'Centrifugal Funk' met Lane, Garsed en Gambale benadrukt hebben dat het niet snel genoeg kon. En de licks van de drie heren vliegen inderdaad in een moordend tempo voorbij. Toch blijft er voldoende muzikale inhoud over om genoemde Mark Varney Project-albums boven een toevallig op-

Frank Gambale

onder de muziekliefhebbers was hij een grootheid, gitaristen lauwerden hem vanwege zijn eigenzinnige, ondefinieerbare muziek en spel. Luister bijvoorbeeld naar het album 'Truth In Shredding' (1990), geproduceerd door Mark Varney, inderdaad, de broer van.

De gitaartechniek in brede zin heeft dankzij shred enorme sprongen gemaakt

Shawn Lane

genomen, technische oefensessie uit te tillen.

De al eerder genoemde Steve Vai en Joe Satriani, maar ook John Petrucci, Guthrie Govan, Matteo Mancuso en Eric Johnson vallen ook in deze categorie: technisch verbluffend en alles in dienst van de muziek.

STIJL EN INVLOED

Hoe onderscheidt een shredder zich van andere gitaristen? Technische componenten zijn in elk geval alternate- en economy-picking, legato, sweeping en tapping. Natuurlijk zien we die - behalve de laatste misschien - in allerlei andere stijlen ook terug, maar niet met de snelheden die bij shred gemeengoed zijn. Eén keer luisteren naar bijvoorbeeld Michael Angelo Batio of Chris Impellitteri is voldoende om het verschil met mainstream rockgitaristen te horen. Wat mij betreft hebben shredgitaristen ons dan ook geen nieuwe technieken gebracht, maar hebben ze de grenzen van bestaande techniek verlegd.

Met de opkomst van geavanceerd technisch gitaarspel ontstond in de jaren tachtig in Amerika een beweging met

AMSTERDAM
GUITAR
HEAVEN

**SHRED'S NOT DEAD.
JUST DIFFERENT**

Het is de rode draad van de workshops op Amsterdam Guitar Heaven dit jaar: 'Shred's Not Dead. Just Different'. Kom de fabuleuze techniek en verrassende sounds in de workshops van onder anderen Richard Hallebeek en Roy Marchbank bewonderen. Laat je inspireren - en beleef de

grenzen van het gitaarspel. Meer informatie op de eventpagina's achterin deze editie.

Amsterdam Guitar Heaven, 22 november, Q-Factory Amsterdam

Tickets € 17,50 voor de hele dag: gearshow+workshops (Ticketmaster)

© Tim Mosenfelder/Getty Images

Yvette Young

transcriptieboeken, video's, eigen vakbladen (Guitar For The Practicing Musician, Guitar School) en opleidingsinstituten (GIT) waardoor wie dat wilde toegang kreeg tot wat je favoriete virtuoos nou precies speelde en hoe. Gevolg was, dat duizenden gitaristen dat daadwerkelijk gingen doen. Het maakt nogal wat uit of je opgroeit met Jimmy Page als technisch hoogtepunt om na te streven of Matteo Mancuso. Ik ben er van overtuigd dat de gitaartechniek in brede zin dankzij shred enorme sprongen gemaakt heeft. Via YouTube en andere sociale media is al jarenlang veel informatie te vinden en er zijn jonge gitaristen (m/v)

© Kevin Scanlon

Tim Henson

© Anna Massard

Nita Strauss

die via dat medium bekend zijn geworden dankzij hun technische vaardigheden. Max Ostro is een goed voorbeeld van een jonge gast met de techniek, muzikaliteit en frasering van een fusionveteraan. Nick Johnston heeft als shredder zijn eigen stijl (en een signature Schecter gitaarmodel) ontwikkeld. De nieuwste lichting shredders heeft - en zo hoort het ook - nieuwe ideeën. Zo is het gebruik van cleane sounds, fingerpicking, percussieve technieken met flageoletten en tapping tegenwoordig gemeengoed. Een goed voorbeeld van die aanpak is Yvette Young van Covet.

MODERNE SHREDDERS

Frank Zappa zei ooit: "Jazz is not dead, it just smells funny", en hetzelfde kan gezegd worden van shred. Na het hoogtepunt in de tweede helft van de jaren tachtig is er altijd een onderstroom van shredgitaristen actief gebleven, zie daarvoor bijvoorbeeld de populaire website Truth In Shredding. En af en toe poppen er gitaristen of bands op die een flinke dosis techniek in hun muziek verstoppert, helemaal nu de jaren tachtig een revival lijken mee te maken. De bekendste van de latere lichting shredders zijn onder meer Nita Strauss, Tosin Abasi (Animals As Leaders) en de mannen van Dragonforce, en meer recent Plini en Tim Henson (Polyphia). De Schotse virtuoos Roy Marchbank is letterlijk van de

buitencategorie; in de muziekgeschiedenis is er misschien wel nooit iemand geweest met een dusdanige technische beheersing over zijn instrument als Marchbank. Zijn techniek is zo efficiënt dat het soms lijkt of zijn vingers niet eens bewegen, wat op sociale media heeft geleid tot vurige discussies of zijn opnames niet zijn versneld, of op een andere manier zijn bewerkt. Ik heb persoonlijk kunnen constateren dat alles aan Roy echt is en tijdens zijn workshop op Amsterdam Guitar Heaven zal hij ons zijn technieken ('laminar legato' en 'hybrid sarod picking') demonstreren. Bereid je voor op snelheden van meer dan 33 noten per seconde. Overigens is Roy de tijd dat hij de gitaarwereld iets te bewijzen had al lang voorbij. Liever werkt hij met midi-instrumenten en de spectaculaire resultaten daarvan zijn te horen op het 'Law Of Three'-album van zijn trio met dezelfde naam.

EN NU?

Als muzikale stijl heeft shred een beperkte, maar trouwe *fan base*, die geniet van gitaartechnische uitbarstingen en

Roy Marchbank

beseft hoeveel inspanning en opoffering het vraagt om met een noodgang over de gitaarhals te scheuren. Tegelijkertijd zien we in aanpalende stijlen als verschillende soorten metal overal invloeden van shred terug. Laten we hopen dat shredders de grenzen van wat we dachten dat mogelijk was op gitaar blijven verleggen. Daar hebben we allemaal profijt van. [G](#)

Amsterdam Guitar Heaven 2025
zaterdag 22 november 12.00-19.00 uur
In 7 zalen van Q-Factory Amsterdam

Hét event voor gitaristen en bassisten

**AMSTERDAM
GUITAR
HEAVEN**

GEARSHOW GITAAR & BAS

“Touch & Try”

Grote beurs met gitaren, bassen, versterkers, effecten en meer
met bekende merken en boetiekgitaren

WORKSHOPFESTIVAL

“Shred’s Not Dead. Just Different.”

Workshops en Q&A’s door de beste gitaristen en bassisten
met o.a.:

**Jan Akkerman • Roy Marchbank • Jerome Hol
Richard Hallebeek • Valentijn Bannier
Estelle Stijkel • Bart Hennephof**

.....
Tickets via ticketmaster

Gearshow + Workshopfestival € 17,50* Studenten € 9,50*

* Ticketprijs is inclusief service- en betalingskosten.
.....

Veel meer informatie vind je op gitarist.nl/events

Gitarist

DE BASSIST
KWARTALBLAD VOOR BASSISTEN

**Music
maker**
online magazine

**Stichting
Output**

**GITAAR
SCHOOL
NEDERLAND**

1967-heden Guild F-412 & F-512 12-string jumbo's

Guilds 12-snarige jumbo met een mammoetgeluid.

tekst **Chris Gill**

Persoonlijk beschouw ik de Guild 12-snarige jumbo akoestische gitaar als een van de grootste technische hoogstandjes van de 20e eeuw, samen met elektriciteit, de vacuümbuis, de personal computer, het straalvliegtuig, televisie enz. Natuurlijk, het is misschien gewoon een flattop akoestisch gitaarmodel dat vrij laat in de jaren zestig werd ontwikkeld, maar voor

veel gitaristen is de 12-snarige Guild jumbo voor de akoestische gitaar wat een Steinway Model D concertvleugel is voor de piano.

Jimmy Page beschreef zijn eerste ontmoeting met een Guild jumbo 12 (een zeer zeldzaam F-612-model uit de vroege jaren zeventig) in zijn boek *Jimmy Page - The Anthology*: "Ik was in de gitaarwinkel Manny's in New York toen de

“Het geluid projecteerde dwars door de winkel: ik moest hem hebben” Jimmy Page

Toontip

De mensuur van 651 mm kan resulteren in aanzienlijke snaarspanning met een set normale snaren in standaard stemming. Een halve of hele stap omlaag stemmen of lichte snaren gebruiken is aan te raden voor meer speelcomfort zonder dat dit ten koste gaat van projectie en klank.

Guilds F-512 is nog steeds verkrijgbaar, in verschillende uitvoeringen

verkoper zei: ‘Er is een gitaar die je vast wilt kopen, een Guild 12-string.’ Ik vertelde hem dat ik al een 12-snarige Harmony had, maar hij stond erop: ‘Nee, je zult deze willen kopen.’ Hij liep naar de andere kant van de winkel, wat nogal een afstand was, speelde er een paar akkoorden op en het geluid projecteerde dwars door de winkel. Er was geen twijfel mogelijk: ik moest hem hebben.”

Reusachtig

Veel gitaristen hebben een soortgelijke reactie als ze voor het eerst op een Guild jumbo 12 spelen. Guild heeft in de loop van de jaren verschillende 12-snarige jumbo’s geproduceerd, waaronder de F-212 en de grotere XL-varianten F-312, JF30-12, JF55-12 en JF65-12, maar de 17-inch F-412 (gewelfde esdoorn achterkant, esdoorn hals en esdoorn zijkanten) en F-512 (palissander achterkant en zijkanten, mahonie hals), samen met het reusachtige en haast niet te krijgen 18-inch F-612-model, worden over het algemeen beschouwd als de go-to versies.

Guild voorman Carlo Greco komt de eer toe voor het grootste deel van het

ontwerp van de jumbo 12. In de loop der jaren overleefde Guild verschillende wisselingen van eigenaar en verhuizingen naar andere locaties, waaronder Hoboken (New Jersey), Westerly (Rhode Island), Corona (Californië), Tacoma (Washington), New Hartford (Connecticut) en Oxnard (Californië). Cordoba kocht Guild in 2015 en met de aanvankelijke begeleiding van voormalig Gibson-meesterbouwer Ren Ferguson produceert het bedrijf Amerikaanse en buitenlandse versies die kunnen wedijveren met de klassiekers.

Dubbele halspen

Verskillende kenmerken maken de Guild jumbo 12-string tot een indrukwekkend staaltje techniek. De 17 inch (43,2 cm) brede, 5 inch (12,7 cm) diepe klankkast zorgt voor een ongelooflijk groot volume en de scalloped zangbalkjes van het bovenblad zijn heel precies gemaakt en gestemd om een ideale balans tussen sterkte, dynamische respons en flexibiliteit te bieden. De hals heeft een vrij lange mensuur van 25 5/8 inch (651 mm), maar het brede en vlakke profiel

biedt prima comfort en speelgemak, en de dubbele halspen (een van de eerste gitaren met dit ontwerp) houdt de hals stabiel en recht, zelfs met de toegevoegde spanning van de snaren. Dit alles resulteert in een groot, dreunend en krachtig laag zonder te interfereren met de aangename boventonen en door-dringendheid van de hoge noten of de midrange punch. De algehele klank is enorm en symfonisch, wat Guild jumbo 12’s erg populair heeft gemaakt bij singer-songwriters als Simon & Garfunkel, John Denver, Tim Buckley, Dan Fogelberg en vele anderen.

Klassieke nummers met een Guild jumbo 12 zijn onder andere Led Zeppelins *Over The Hills And Far Away*, Supertramps *Give A Little Bit*, John Denvers *Rhymes And Reasons* en Stevie Ray Vaughans *Testify* (en verschillende andere nummers) van zijn MTV Unplugged-optreden. Meer recent is Brian May overgestapt op Guild F-412 en F-512 gitaren bij het live uitvoeren van *39* en David Gilmour heeft de F-512 geadopteerd om *Wish You Were Here* te spelen ter vervanging van de Martin D12-28 die hij in de studio gebruikte.

Melodie als muze

door Andy Timmons

Simone Cecchetti

Winterland deel 1

In deze en de volgende paar lessen gaan we dieper in op de song *Winterland*, die je vindt op het Andy Timmons Band-album 'Theme From A Perfect World' uit 2016. Het is een goede studie van melodie en hoe je die melodie kunt ondersteunen met andere tonen.

We beginnen met het intro. Zoals ik vaak doe, behandel ik graag eerst de onderliggende harmonie van een stuk voordat ik de afzonderlijke noten ontleed. In **VOORBEELD 1** begin ik met een eenvoudige en veel voorkomende akkoordprogressie van F#m gevolgd door E6. Elk akkoord klinkt vier tellen lang en wordt bewust wat trager met een downstroke aangeslagen om een snel arpeggio-achtig effect te krijgen. Ook voeg ik aan elk akkoord een subtiel vibrato toe met de whammybar. Voor beide akkoorden demp ik de A-snaar, zodat alleen de 6e, 4e, 3e en 2e snaar te horen zijn. Als ik bij het spelen van de E6-voicing van E, G#, C# de open A-snaar zou laten klinken, zou het resultaat een Amaj7-akkoord zijn, met de noten A, E, G# en C#. Daarom demp ik de A-snaar en laat ik in plaats daarvan de open lage E klinken.

In maat 3 krijgen we een Dmaj7, gevolgd door een Bm7 in maat 4, zoals weergegeven in **VOORBEELD 2**. De tweede keer dat de reeks van vier maten wordt gespeeld, zoals weergegeven in de maten 5-8 van Voorbeeld 1, wisselen de laatste twee akkoorden van plaats, dus dan wordt het F#m-E6-Bm7-Dmaj7. Ik moet even de geluids- en signaalketen noemen die ik voor dit nummer gebruik. Op de opname heb ik een door Keeley gemodificeerd Boss Blues Driver pedaal gebruikt, maar hier gebruik ik een moderne versie daarvan, de Keeley Super ATMod. En ik heb de Keeley Halo Dual Echo ingeschakeld.

De hoogste noot voor elk van deze akkoorden is C#, op de 2e fret van de B-snaar, en deze noot dient als de doelmelodie gedurende het hele stuk, zoals te zien is in **VOORBEELD 3**. De openingsfrase van vier maten wordt herhaald in **VOORBEELD 4**. Als ik in maat 4 een hammer-on speel van C# naar D, schakelt de basnoot over naar B, zodat de D noot dan fungeert als de kleine terts van het geïmpliceerde Bm7 akkoord.

VB. 1 ♩ = ca. 130

F#m E6 (Dmaj7) (Bm)

subtiel vibrato met whammybar

VB. 2 F#m E6 Dmaj7 Bm

VB. 3 F#m E6 Dmaj7

VB. 4 F#m E6 (Dmaj7) (Bm) (Dmaj7) (Bm)

met whammybar

VB. 5 (F#m) (E6)

met whammybar

VB. 6 (F#m) F#m(add9)

VB. 7 (F#m) (E6)

* met vingers aangeslagen

Alle noten die op de B-snaar worden gespeeld, worden opwaarts aangeslagen om een scherpe klank met veel boventonen te krijgen.

In maat 5-8 schakel ik over naar de melodilijn die te zien is in **VOORBEELD 5**, die is opgebouwd uit een reeks halve en hele toonsafstanden in combinatie met een legato vingerslide. De introductie van de

G#-noot verwijst naar een F#m9-klank, zoals weergegeven in **VOORBEELD 6**.

Een ander belangrijk element voor de articulatie is het gebruik van een opslag met de vinger op de G-snaar, zoals weergegeven in **VOORBEELD 7**. Net als bij het gebruik van een opwaartse slag met het plectrum, zorgt fingerpicking op deze manier voor een grotere nadruk op de noot.

Joe's blueswereld

door Joe Bonamassa

Claptons Gibson-jaren

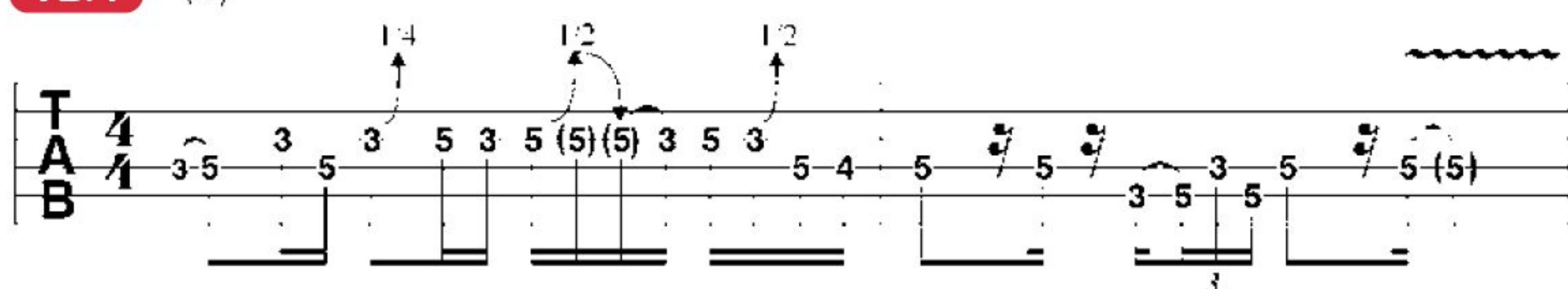
In deze column hebben we nog niet gesproken over de 'olifant in de kamer': mijn favoriete singer-songwriter en gitarist aller tijden, Eric Clapton. Dat zullen we moeten opsplitsen in twee afleveringen, omdat er verschillende facetten en periodes zijn om te onderzoeken in de lange carrière van Eric. Een leuke en volkomen logische manier om een indeling te maken, is om te beginnen met de 'Gibson-jaren', gevolgd door de 'Fender-jaren'. Van 1965 tot ongeveer 1970 speelde Eric bijna uitsluitend op Gibsons, wat begon met zijn toewijding aan de Les Paul tijdens zijn tijd bij John Mayall's Bluesbreakers en bij de oprichting van Cream in de zomer van 1966.

In de video bij deze column speel ik op een Les Paul Standard uit 1959, die sterk lijkt op de 'Beano'-gitaar, verwijzend naar de Les Paul die Eric bespeelde op het baanbrekende album 'Blues Breakers: John Mayall and Eric Clapton'. Die gitaar dankt zijn naam aan het feit dat Eric op de albumhoes een Beano-stripboek leest. Ik speel via een Dumble versterker met een Fender reverbtank in de keten, maar elke goede Les Paul in combinatie met een goede buizenversterker is voldoende. Voor veel gitaristen was de kennismaking met elektrische blues het instrumentale nummer *Steppin' Out* van het eerder genoemde album. De klank die Eric op dat album neerzette, vond ik echt geweldig.

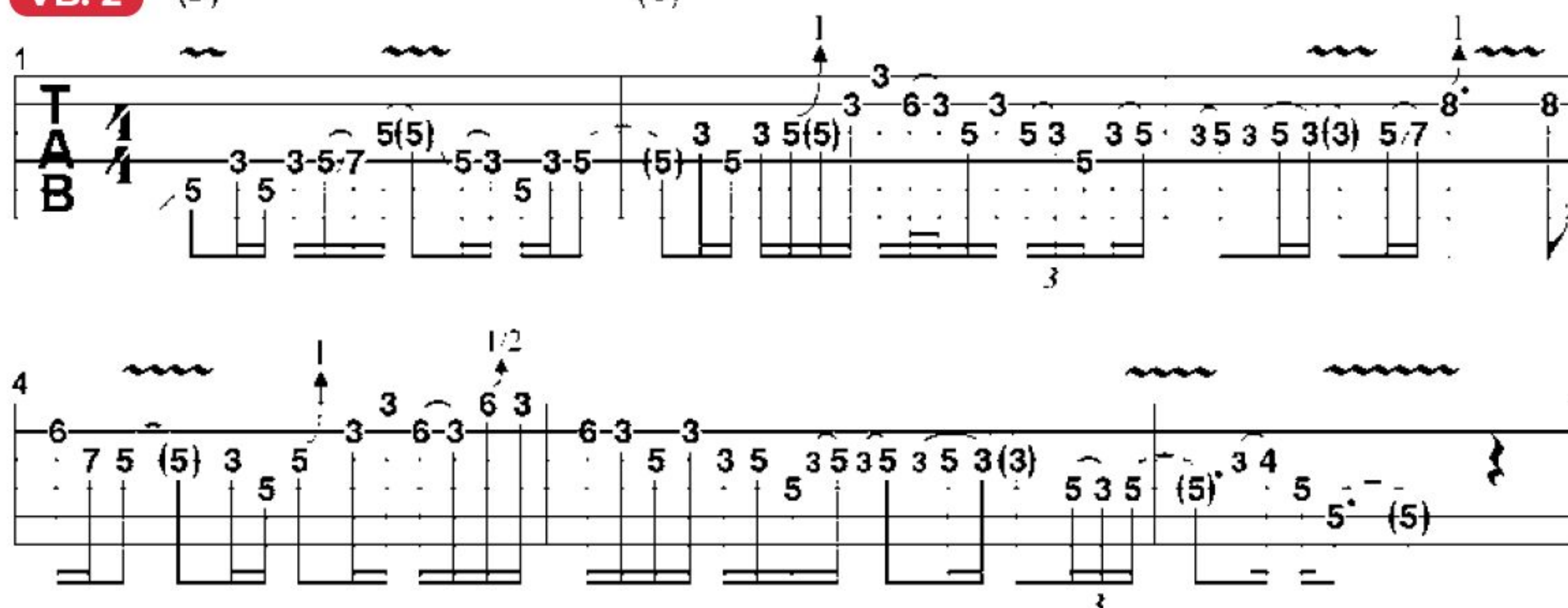
VOORBEELD 1 heeft een soortgelijk openingsriff, die in de toonsoort G wordt gespeeld en gebaseerd is op de G bluestoonladder (G, B $\flat$, C, D $\flat$, D, F). Je hoeft met geen van beide handen al te veel kracht te zetten, want als je te hard tokkelt verlies je de *bloom*, wat verwijst naar de manier waarop de noot 'opengaat' nadat de snaar is aangeslagen. Je kunt ook je frethand lichter houden. De gitaar en de versterker werken hard, maar je moet niet te hard werken om de noten te laten klinken. De gitaar staat op de brug-pickup en de toon is teruggedraaid tot ongeveer 5.

VOORBEELD 2 illustreert licks in de stijl van Clapton/Bluesbreakers die beginnen in D, gebaseerd op D mineur pentatonisch (D, F,

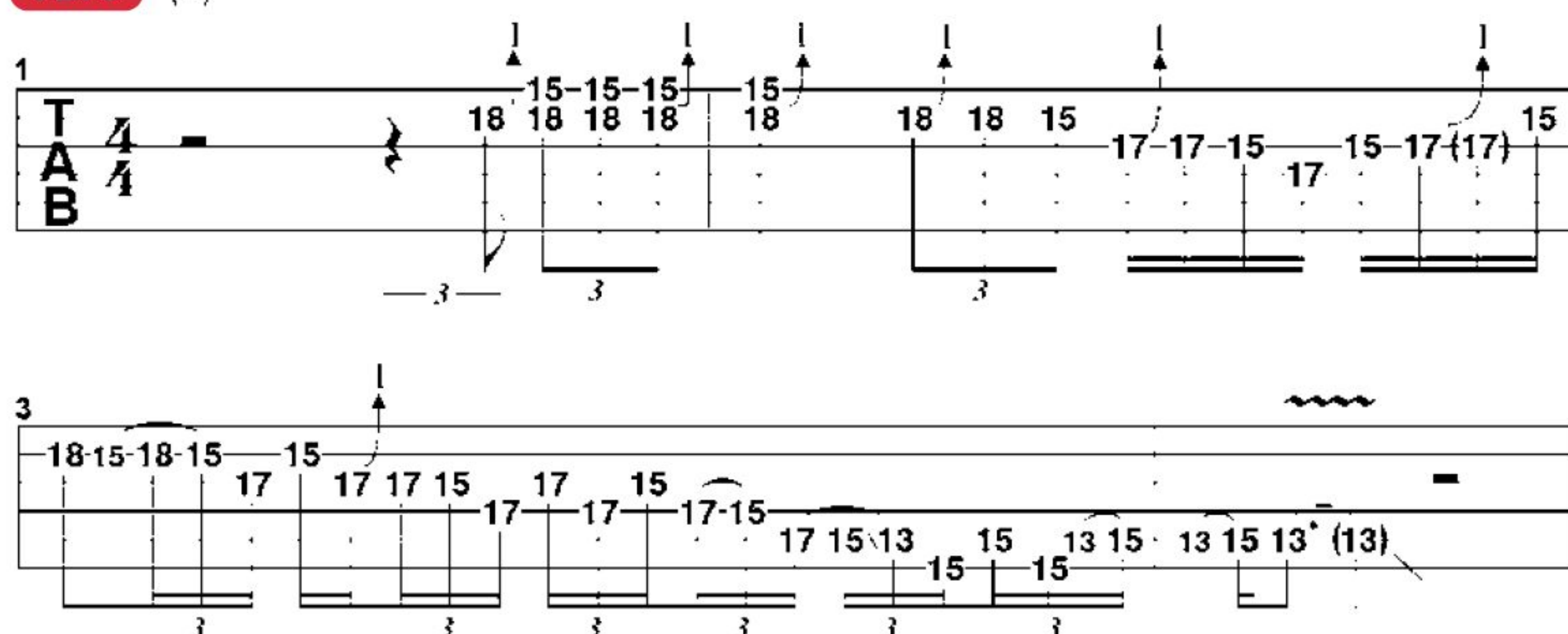
VB. 1 (G)

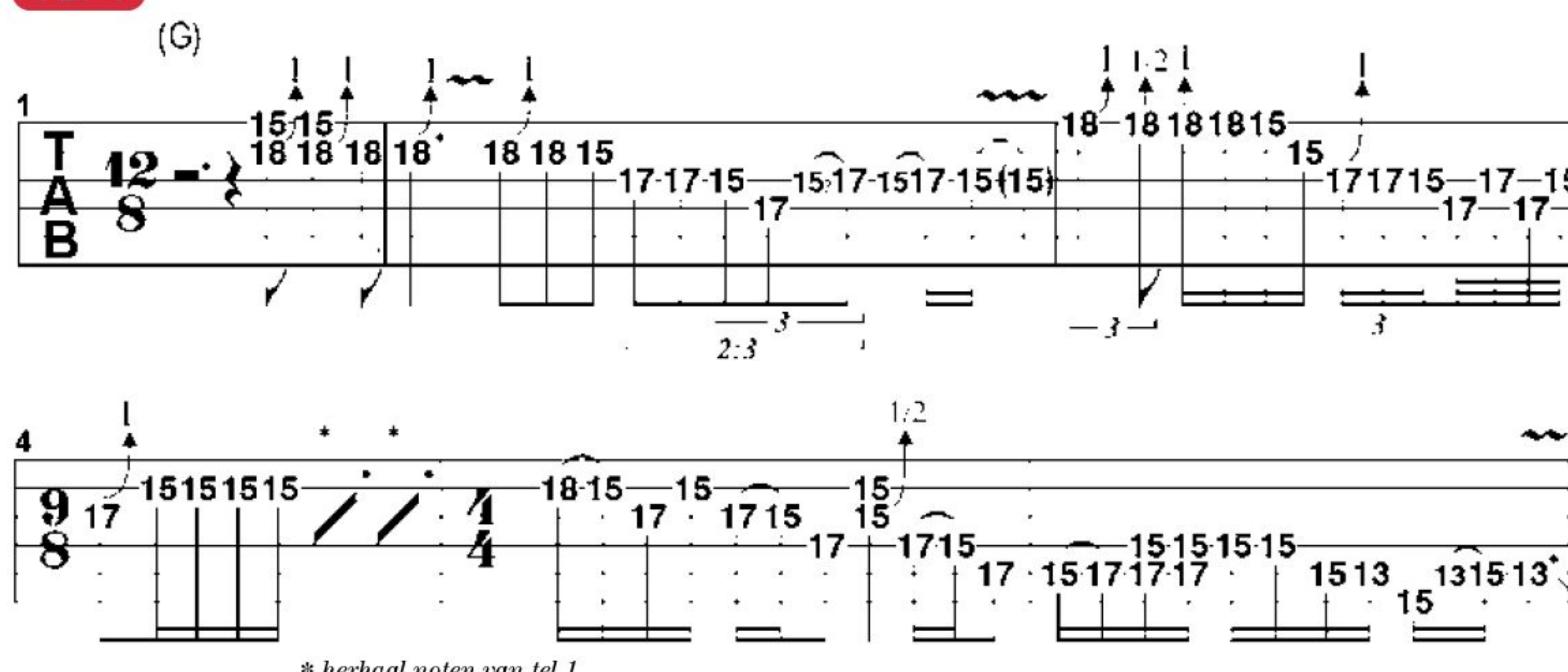
VB. 2 (D)

VB. 3 (G)

VB. 4 (G)

* herhaal noten van tel 1

G, A, C) en vervolgens in maat 2 overgaan naar G mineurpentatonisch (G, B $\flat$, C, D, F). Het herhaaldelijke gebruik van hammer-ons en pull-offs in maat 2 en 3 zijn essentiële kenmerken van Erics frasering in die vroege dagen.

VOORBEELD 3 en **4** zijn door de vroege Clapton geïnspireerde G mineurpentatonische licks, gespeeld in de 15e positie en uitgevoerd met een agressieve aanslag; je hoort

Eric op deze manier spelen op de Bluesbreakers-nummers *Double Crossing Time* en *Have You Heard*. Kenmerkend voor Erics spel uit deze periode zijn zijn voortreffelijke vingervibrato en zijn perfect geïntoneerde opgedrukte noten. En het spel is vurig; de lijnen zijn emotioneel krachtig en de melodische ideeën en frasering zijn perfect. Ik ben er volgende maand weer, dan met 'Clapton: de Fender-jaren'. Tot dan!

Lees, luister en kijk verder op
Gitarist Extra

VIDEO Video's Lessen 1 t/m 8
GITARIST.NL Inleiding

GITARIST.NL

Jack Pisters' Guitarmatrix

De magie van de blues in de muziek van nu

Les 9: Wat hebben we geleerd?

Wat is de invloed van blues op de stijl van gitaristen die nu actief zijn in pop, rock, jazz en metal? In een 8-delige videoserie op Gitarist.nl en ons YouTube-kanaal gaf Jack Pisters voorbeelden van allerlei manieren om de pentatonische toonladder toe te passen, van blues tot vrolijke popsongs, grunge en freaky fusion. Elke maand, bij uitkomen van een nieuwe editie Gitarist, verscheen een nieuwe aflevering, 8 maanden lang. In deze laatste aflevering vat Jack zijn workshopserie samen en geeft hij nog een aantal tips voor je verdere ontwikkeling. En er is ook nog een wedstrijd met mooie prijzen!

Hallo beste lezers,

Het was een waar genoegen om samen met jullie diep in de pentatonische mogelijkheden te duiken. Hopelijk keren jullie vaak terug naar de lessen, zodat de stof steeds meer een eigen plek vindt in jullie spel en stijl.

Samenvatting in vogelvlucht

Les 1 liet zien hoe je met één pentatonische ladder de hele hals kunt gebruiken om melodieën en solo's over de volledige toonsoort te spelen.

In **les 2** mengden we majeur- en mineur-pentatoniek van de grondtoon van de toonsoort, waardoor de typische bluesound ontstond - dankzij het suggereren van een kleine septiem op de tonica en het gebruik van een majeurakkoord op de verlaagde zevende trap. In **les 3** volgden we de zeven diatonische akkoorden met drie pentatonische ladders binnen de toonsoort, die de akkoorden duidelijk naar voren brachten.

Vervolgens breidden we in **les 4** deze aanpak uit naar de vijf neventrappen in majeur. Nu hebben we in totaal acht majeure ladders, met mineurparallellen, blue notes en een minor-6-optie op trap II, V en VII.

Les 5 en 6 daagden ons uit om pentatonische ladders vanaf andere tonen dan de grondtoon te spelen - een bron van nieuwe klankkleuren en texturen.

In **les 7** ontdekten we hoe je door tonen uit de pentatoniek te combineren zowel samenklanken als melodische motieven kunt maken.

Tot slot, in **les 8**, veranderden we zowel de basisakkoorden als de vijf neventrappen waar gewenst in dominant-septiemakkoorden en pasten we de bluesy benadering uit les 2 toe op al deze harmonische uitstapjes - zelfs wanneer de begeleiding hier niet in meegaat. Daarmee zijn onze mogelijkheden behoorlijk uit de hand gelopen.

Tips voor je verdere ontwikkeling

- A:** Speel alles met lef en duidelijke ideeën. Wees gestructureerd in je aanpak en geduldig met jezelf.
- M:** Elke pentatonische ladder heeft 5 basisposities, 2 slideposities, een blue note en kan in combinaties van noten en snaren gespeeld worden. Werk aan *fluency*: timing is alles!
- A:** Train je gehoor en geheugen en focus op

micro-intonaties en zeggingskracht met je vibrato. Kies de sound die binnenkomt bij je luisteraar en past bij je stijl.

C: The sky is the limit met deze stof, maar verhalen vertellen blijft de grootste uitdaging.

K: Geniet van je nieuwe kennis, maar verdiep je ook in de meesterwerken en alle bijbehorende wetenswaardigheden. 🎸

Uitdaging

Bijt je tanden vast in het schema hieronder, maak er je eigen versie van en laat zien welk deel van de stof jou het meest inspireert. Stuur je track of video voor 30 november naar info@gitarist.nl onder vermelding van 'De magie van de blues'. Onder de sterkste inzendingen verloten we een prachtige pedaal - of we nodigen je uit op een van onze gitaarfestivalen om te komen spelen. Titel: *Florencia* (©Jack Pisters) De maatsoort is 4/4^e behalve een na de laatste maat. Je mag de delen uiteraard vaker achter elkaar spelen.

Verse	Amin 7/11	Bbmaj7 /A	Amin 7/11	Gmi7/A	
Chorus	Abmaj7#11	Dmi7/11	Abmaj 7	Dmi7	Dbmaj7#11

WHAT'S NEW IN MUZIEK- PRODUCTIE?

JE LEEST HET IN INTERFACE MAGAZINE

LOSSE NUMMERS € 8,50

PROEFABONNEMENT ZONDER
VERPLICHTINGEN VOOR € 12,50

GA NAAR ONZE WEBSHOP
MUZIEKMAGAZINES.NL

We sturen
alles op
zonder
verzendskosten

muziekmagazines.nl

NEW RELEASES

BRIDESUITECE

Full size
Solid Spruce top with a flamed Maple veneer
Flamed Maple back & sides
Flamed Mahogany Armrest
2way truss rod
MagusPro/G-RC Rechargeable preamp
Pro gig bag included

EXOTICSUITECE

Full size
Solid Spruce top with a flamed Acacia veneer
Flamed Acacia back & sides
Flamed Mahogany Armrest
2way truss rod
MagusPro/G-RC Rechargeable preamp
Pro gig bag included

LEARN MORE

www.ortegaguitars.com

The **BRIDESUITECE** & **EXOTICSUITECE** are two new models in Ortega's The Private Room Series, designed specifically for live performance.

ORTEGA
GUITARS • EST 1994

Een hoek met o.a. Ibanez, Jackson en Suhr. In de spiegel (achter de fotograaf) zijn ook wat accordeons zichtbaar

The Guitarshop

Waar je in een relaxte omgev

Op een nieuwe locatie wil The Guitarshop de klanten nog beter van dienst zijn. De winkel, die het liefst op afspraak werkt om hun klanten zo goed mogelijk te bedienen, heeft inmiddels een prachtige showroom waarin je de wereld om je heen even vergeet. tekst Chris Dekker

De gitaarwinkel van Apeldoorn is behoorlijk anders dan de winkels die we de laatste maanden bezocht hebben. Achter het glas van een overheaddeur, van een modern pand op een industrieterrein, zien we een groot Roland-logo. Zitten we goed? Dichterbij zien we klein dat Gert Nijkamp Accordeons en The Guitarshop hier zijn gevestigd. Het aanzicht van de entree gaat nog veranderen, want de winkel is net verhuisd en als Gitarist langskomt wordt er dan ook nog hard gewerkt. Beneden achter een balie - hier komt binnenkort een uitgebreide accessoireswand - is de werkplaats voor beide instrumententypes gevestigd en even denken we dat we toch verkeerd zitten. Het lijkt meer op een werkplaats en magazijn...

Totdat we de trap op gaan. Opeens komen we in een heerlijk warme omgeving met veel hout, veel sfeer en veel mooie gitaren. We passeren het kantoor

en een ruimte om rustig te zitten en komen in de winkel zelf. Door het gebrek aan ramen en omringd door mooie gitaren ben je echt helemaal weg van de normale wereld. Er is een ruimte om versterkers te testen en de showroom heeft mooie zitjes om in alle rust gitaren uit te proberen. Ook hier is het nog niet helemaal af. De vierkante trussconstructie vanaf waar de gitaren met spots zullen worden beschenen ligt op de grond en moet nog de lucht in. Opvallend zijn de twee grote spiegels aan de wand. Ze maken de ruimte optisch

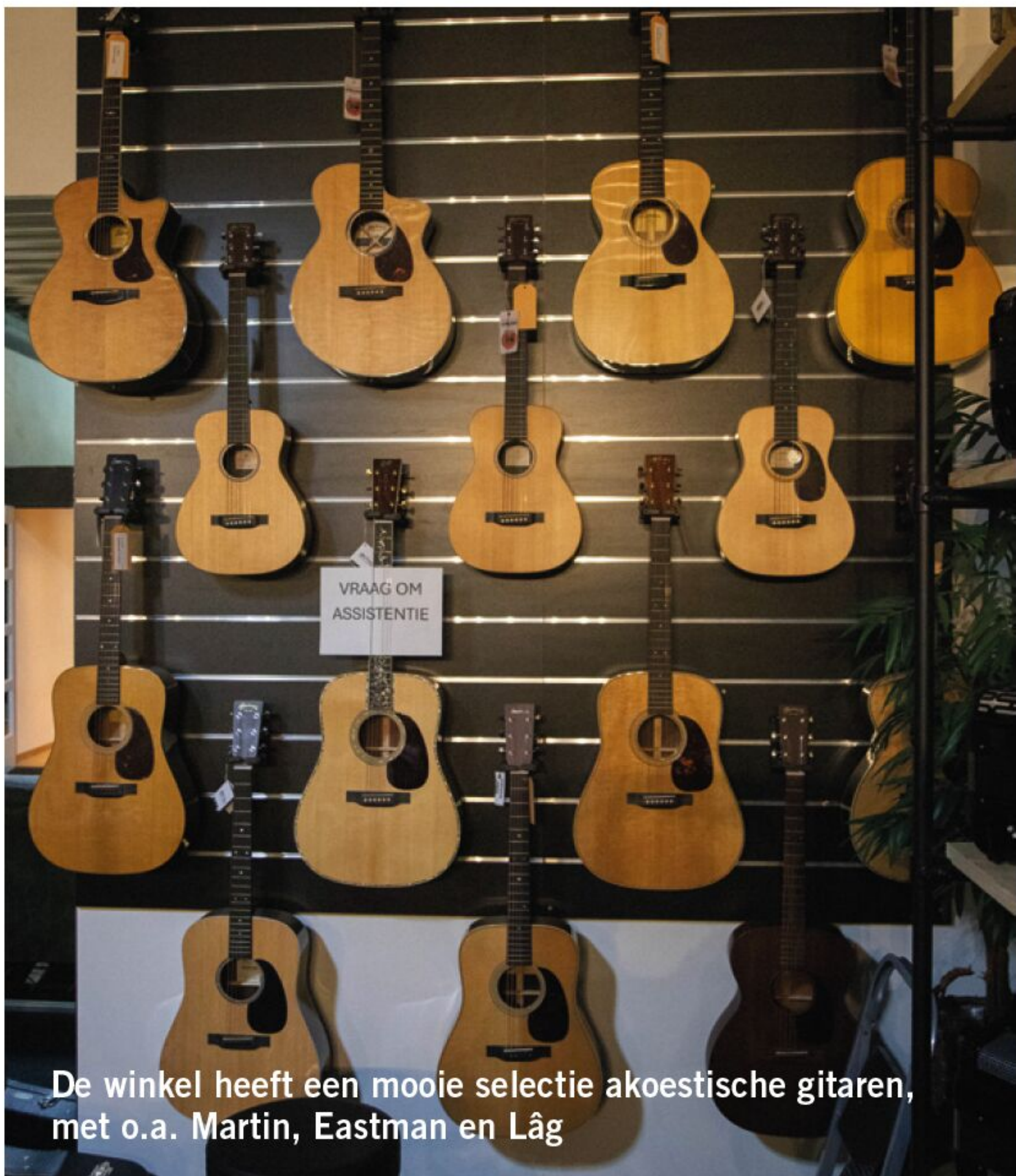
Opvallend zijn twee grote spiegels - je wilt toch even zien hoe die dure Schechter je staat?

groter en uw verslaggever is een groot fan: je wilt toch even zien hoe die dure Schechter je staat?

Mooi pakket

Jan-Willem Huiskamp heet ons welkom. Na een studie bedrijfskunde, horeca-baantjes en veel spelen met een band kwam hij - eerst als zaterdagkracht - in 2019 bij The Guitarshop terecht. Natuurlijk nemen we de geschiedenis even met hem door.

"Het begon in 1988 als accordeonwinkel van Gert Nijkamp", vertelt Jan-Willem bij een goede bak koffie. "Lang was het een van de grootste accordeon-speciaalzaken van Nederland en zelfs Europa. Gert overleed in 2007, zijn weduwe zette het voort en in 2015 werd Friso Bladergroen de eigenaar. De accordeonwereld loopt toch wat terug in ons land, internationaal wat minder, maar er werd nagedacht over een uit-

De winkel heeft een mooie selectie akoestische gitaren, met o.a. Martin, Eastman en Lâg

Jan-Willem Huiskamp is verantwoordelijk voor de gitaren, verkoop en reparatie

breiding. Met Frank Schreuders werd tien jaar geleden de gitaarafdeling opgezet en in de loop der jaren veranderden de merken in een mooi pakket dat onze klanten en wijzelf waarderen. Sinds Franks vertrek ben ik het eerste aanspreekpunt als het om gitaren gaat. Reparateur en verkoopmedewerker.”

Ik ben alleen voor de gitaarafdeling en het is fijn als je een planning kunt maken en dat je tijd voor iemand kunt maken. Als een klant anderhalf uur heeft gereden om bepaalde typen Suhr gitaren te proberen, dan wil ik die persoon echt de tijd geven. Als we een klant beloven zijn gitaar op een bepaalde dag gerepa-

de customshopmodellen van Schecter. We zijn net begonnen met Chapman: een mooi merk in het middensegment.” Ook qua akoestische modellen is er een duidelijke keuze gemaakt. “We houden het bij één merk klassieke gitaren, maar dan wel met veel modellen en dat is Alhambra. Daar zit voor iedereen iets

ing iets moois kan uitzoeken

De reden van de verhuizing is simpel: “De huur liep af en Friso kon dit pand kopen. We zijn dus niet meer afhankelijk van stijgende huurprijzen.”

Klanten komen uit het hele land en de locatie ligt vlakbij de A1, waarlangs je weer naar de A50 kunt. Nog een voordeel is dat je voor de deur kunt parkeren, maar een nadeel lijkt dat je niet zomaar even binnenloopt. Voor Jan-Willem is dat juist prettig. “Onze vorige locatie was ook al buiten het centrum en mensen komen hier gericht. Ze weten ons te vinden. Een spontane inloop heb je niet, maar we vinden het juist fijn als mensen even bellen voordat ze komen.

reerd te hebben, kan ik dat ook goed plannen.”

Duidelijke keuzes

Zoals gezegd is het aanbod langzaam maar zeker gegroeid tot wat het nu is. “We verkopen veel Ibanez en Jackson doet het verrassend goed. Dat zagen we eigenlijk niet aankomen. Ze maken vette dingen, ook aan de betaalbare kant, zoals de Lee Malia signature en de Pro Origins 1985. De JS-11 is echt goed voor weinig geld en dat is ook zo met de AZ Essentials van Ibanez. In het hogere segment hebben we Suhr en binnenkort

bij. We hebben westerngitaren van Bromo, Lâg, Eastman en Martin. Eastman biedt natuurlijk ook mooie alternatieven voor Gibson en Taylor.”

We vragen Jan-Willem wat de typische klanten zijn van The Guitar Shop. “We hebben een regionale én internationale functie. Tot Zwolle en naar het zuiden zijn er niet veel speciaalzaken. We krijgen dus beginners en de vaste klanten die steeds een stapje omhoog gaan. Daarnaast hebben we de kieskeurige high-end koper uit binnen én buitenland. Er zijn niet veel Suhr-dealers en klanten vinden het dan niet erg om wat verder te rijden. Apeldoorn ligt natuurlijk vrij centraal in Nederland, vandaar deze goed bereikbare locatie.”

Ondanks dat de nieuwe fysieke winkel én website nog ‘under construction’ zijn, vragen we toch naar de toekomstplannen.

“We willen er een aantal merken bij. ESP met de high-end lijn, bijvoorbeeld. Dat zou heel mooi naast en tussen Schecter en Suhr kunnen. We willen de high-end kant dus uitbreiden, maar we blijven ook bouwen aan onze regiofunctie en werkplaats. We kunnen de klanten nu mooi ontvangen in een huiskamersfeer, waar je in een relaxte omgeving iets moois kan uitzoeken.

theguitarshop.eu

Je zou het niet zeggen, maar achter deze overheaddeur schuilt een goed gesorteerde gitaarwinkel

I Events

Met Gitarist zijn we elk jaar bij allerlei evenementen betrokken. Guitar Summit is net achter de rug, verslag op de volgende pagina's, en Amsterdam Guitar Heaven komt er binnenkort aan! We zien jullie er graag!

AMSTERDAM
GUITAR
HEAVEN

Amsterdam Guitar Heaven 22 november

Topgitaristen op het Workshopfestival en 70+ merken op de Gearshow

Amsterdam Guitar Heaven 2025 wordt een superdag met grote beurs en bijzondere workshops! Jan Akkerman, Roy Marchbank, Richard Hallebeek, Jérôme Hol, Valentijn Bannier, Estelle Stijkel, Billy Watman en Bart Hennephof zijn de gitaristen die aantreden voor workshops en talks. En op de Gearshow Gitaar & Bas kun je de gitaren, bassen, versterkers en effecten van meer dan 70 merken gaan uitproberen.

GEARSHOW GITAAR & BAS

Touch & Try

In de Grote Zaal, de foyer en studio's van Q-Factory kun je op tientallen stands van fabrikanten, distributeurs en gitaarbouwers de nieuwste gitaren, versterkers, effecten en accessoires bekijken, aanraken en uitproberen!

Dit zijn de merken die je kan gaan zien en uitproberen:

Aguilar, Aristides, Ashdown, BACE/Bass-Cello, Beetronics, Blackstar, Boss, Chapman, Chase Bliss, CMC Audio, Córdoba, Cornerstone, Crafter, D'Addario, Darkglass, Dejawu, Dingwall, Dronechov Noise Machines, DSM Humboldt, Duesenberg, Dunlop, EBS, Egmond, Eko, Ernie Ball, Fishman, Get'm, GR Bass, GR Guitar, Guild, Harmony, Heritage, Hiwatt, Hughes & Kettner, Kala, Kernom, Koch, Lâg, Laney, Legator, Martin, Mono, MXR, Neural DSP, Ortega, Peavey, Revv, RHguitars, Roland, Schechter, Sire, Schwung, Souldier Spector, Spira, Stagg, Sterling by Music Man, Suhr, Takamine, Tobago, Tokai, Walrus Audio, Way Huge, Warm Audio, Zeegers

WORKSHOPFESTIVAL

Shred's Not Dead. Just Different

Virtuositeit in dienst van de muziek. Niet alleen de snelheid of moeilijkheidsgraad telt, maar juist hoe techniek, expressie en muzikaliteit samenkomen in een overtuigend geheel. Over de hele wereld staat een nieuwe generatie gitaristen en bassisten op, gewapend met vernieuwende technieken, frisse sounds en een grenzeloze nieuwsgierigheid. Onder de titel 'Shred's Not Dead. Just Different' gaan we dat aspect belichten met diverse workshops op Amsterdam Guitar Heaven.

In de vorige editie maakten we de eerste namen bekend en bepaald niet de minsten: de legendarische Jan Akkerman, de onvoorstelbaar virtuoze Roy Marchbank, de solistisch ijzersterke Jérôme Hol en de waanzinnige 'hybridpicker' Richard Hallebeek. We kunnen in deze editie weer een aantal nieuwe namen bekendmaken van gitaristen die workshops komen geven.

Bart Hennephof

Hij is gitarist van de progressieve metal-band Textures. Met die band maakte hij

Bart Hennephof

furore vanaf 2001 en na een aantal jaren pauze is Textures weer helemaal terug met binnenkort een nieuw album en een Europese tour vanaf januari. Hij staat bekend om zijn stevig hakkende riffs die hand in hand gaan met sfeervolle, melodieuze passages vol gelaagd gitaarwerk, technisch hoogstaand en enorm muzikaal.

Estelle Stijkel

De laatste jaren is is Estelle Stijkel vooral te zien als gitariste bij Kovacs. Daarvoor maakte ze uren bij The Jacks en Bells Of Youth. Daar trad ze op de voorgrond met

Gearshow Gitaar & Bas

Workshopfestival

Estelle Stijkel

frisse en venijnige rocksolo's, bij Kovacs is ze meer sfeerbepalend en soulful.

Valentijn Bannier

Hij is dé funkgitarrist van Nederland, speelt al vele jaren bij Koffie en Zuco 103, en zijn eigen project Cirque Valentin. Binnenkort verschijnt het eerste album van zijn nieuwe instrumentale band Cindy, een trio met drummer Martijn Bosman en bassist Xander Vrienten, met vanzelfsprekend een

Valentijn Bannier

hoofdrol voor Valentijn zelf: "Waar ik voorheen voornamelijk onderdeel van de ritmische motor was in grotere bands, zijn we nu maar met drie en is alle ruimte daar om meer dragend te spelen."

Billy Watman

De Britse gitarist Billy Watman studeerde klassiek gitaar aan het Royal College of Music, speelt net zo makkelijk flamenco als zijn versie van *Bohemian Rhapsody* en komt namens Ortega naar Amsterdam Guitar Heaven.

En zoals gezegd, onderstaande gitaristen hebben we al eerder bekend kunnen maken:

Jan Akkerman is ondanks zijn inmiddels 78 levensjaren onophoudelijk aan het touren, momenteel met zijn My Focus-tour. We zijn supertrots dat we hem voor het eerst mogen verwelkomen op Amsterdam Guitar Heaven voor een Q&A, gemodereerd door Jack Pisters.

Roy Marchbank is een ware sensatie en als op iemand het thema 'Shred's Not Dead. Just Different' van toepassing is, is het Roy Marchbank wel. Hij verlegt de grenzen van wat fysiek en technisch haalbaar is op de gitaar. Speciaal voor Amsterdam Guitar Heaven komt hij over vanuit Schotland.

Jerôme Hol staat garant voor stevig gitaarvuurwerk waarin hij de sound van metal weet te combineren met de warmte van de blues en de harmonische subtiliteit van jazz.

Richard Hallebeek is diverse keren door onze lezers tot gitarist van het jaar gekozen. Met zijn eigen fusionband Richard Hallebeek Project (RHP) bracht hij in 2023 een sensationele liveplaat uit. Hij heeft een unieke manier van hybrid-picking, die hij ongetwijfeld in zijn workshop zal laten zien.

Neem vooral ook je bassist mee naar Amsterdam Guitar Heaven! Er zijn workshops van onder anderen Jeroen Paul Thesseling, Manuel Hugas en Peter Peskens.

TICKETS

Voor een ticket van 17,50 euro kun je op Amsterdam Guitar Heaven de hele dag de Gearshow Gitaar & Bas bezoeken en ook nog alle workshops bijwonen! Amsterdam Guitar Heaven op zaterdag 22 november wordt weer een topevenement, dat we organiseren samen met onze collega's van De Bassist en Musicmaker.nl, Jack Pisters' Guitar Matrix, GitaarschoolNederland.nl en Q-Factory.

Zaterdag 22 november 2025

Amsterdam Guitar Heaven, Q-Factory, Amsterdam

Tickets kun je bestellen bij Ticketmaster

Gearshow + Workshopfestival € 17,50*
Studenten € 9,50

* Ticketprijs is inclusief service- en betalingskosten.

gitarist.nl/events

Gitarist

DE BASSIST
KWARTALEIDEND VOOR BASSISTEN

Music
maker
online magazine

Stichting
Output

GITAARSCHOOL
NEDERLAND

Guitar Summit 2025

door Co Koenen en Steven Faber

Van 26-28 september konden we genieten van de zevende editie van de Guitar Summit in Mannheim. En niet alleen wij, maar met ons 14.600 andere bezoekers, waarmee dit de best bezochte editie was van Europa's grootste gitaar- en basbeurs. Het aanbod van gitaren, versterkers en effecten was enorm met 614 merken uit vijftig verschillende landen. Dus of je nu een akoestische fingerpicker bent, een metalgitarist of een gitarist die het liefst soundscapes maakt, je kon je hart ophalen aan al het moois dat op de vier verdiepingen was te vinden. Naast gear waren er ook workshops en demonstraties van internationale bekendheden als Tosin Abasi, Dweezil Zappa, Plini en Kaki King. Gitarist is partner van Guitar Summit en onze redacteurs geven je in onderstaand fotoverslag een indruk van de beurs in Mannheims Rosengarten. Een uitgebreider verslag van Guitar Summit vind je op Gitarist.nl

1 **Beetronics'** Bee Bee Dee is een analoge delay met standen pitch, classic en lo-fi. Daarbij kan je modulatie toevoegen aan de herhalingen, waarvan je ook de EQ kan instellen met een hi-pass of lo-pass filter.

2 **Eastman** toonde de eerste zeven exemplaren van de nieuwe Kauffmann-lijn: modellen uit hun Fullertone-serie die in Nederland gerelict zijn door Albert Deinum van Kauffmann Guitars. De gitaren worden geleverd met diverse pickupcombinaties en in verschillende niveaus van veroudering.

3 De Ravanger is de eerste **Engl** die niet in Duitsland maar in Azië wordt gemaakt. 20 watt aan buizenpower die terug te schakelen is tot volledig stil en met een xlr-uitgang met IR-speakersimulatie.

4 Leendert Haaksma toonde zijn nieuwste **Hook**-ontwerp: een volledige tweekanaals buizenversterker (inclusief eindtrap en uitgangstrafo) met een interne powersoak en de IR-speakersimulatie uit de Wizard versterker. Vers van de pers waardoor alleen de naam nog ontbreekt.

5 Een nieuw gitaarmerk zie je niet elke dag en zeker geen high-end merk met modellen van de hand van bekende ontwerpers als Sheldon Dingwall en Simon Padalka. Maar dat is precies wat **Infinitia** is. Opgezet door importeur Musifacts biedt het merk drie modellen die allemaal verkrijgbaar zijn met een keuze uit diverse kleuren, snaren, stemmechanieken en elementen.

6 De nieuwe **Koch** Alfa Jnr is gebaseerd op de hybride Jupiter versterker, maar de Alfa heeft jfet-transistors in plaats de voorversterkerbuizen. Een analoge amp met buizensound.

7 De gitaren van **Larson Brothers** worden onder de nieuwe eigenaar iMusic Network in Europa gebouwd naar ontwerp van de vintage modellen die de twee Zweedse broers in Chicago maakten.

GUITAR SUMMIT

8 Marshall heeft in samenwerking met Synergy een JMP module uitgebracht. Je krijgt twee identieke kanalen met een 60s en 70s modus en verschillende bright-opties bij de twee volumeregelaars.

9 Een nieuwe model in de Delight-serie van akoestische bouwer **Dowina** is Sweet Sixteen. De naam verwijst naar de zestien vrijstaande frets van de gitaar, iets wat je niet veel ziet bij steel-strings, evenmin als een geschroefde hals.

10 De magnetische pickups op de hybride **Cole Clark** Hollow Baby lossen het probleem van moeilijk te versterken fosforbrons snaren op door de pooltjes onder de omwonden snaren sterker magnetisch te maken. Hierdoor heb je toch een goede balans tussen de snaren als je elektrische speelt.

11 Gewapend met zijn eigen 8-snarige Abasi gitaar vertelde virtuoos shredder **Tosin Abasi** dat het belangrijk is minder voor de hand liggende dingen te doen, maar wel de groove in de gaten te houden. Bijvoorbeeld door bij vreemde maatsoorten veel te herhalen. Het is een kwestie van balans.

OPTIMIZED
& FINALIZED
IN GERMANY

www.duke-guitars.de

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft

guitar shop delft

Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en elektrische (bas)gitaren en versterkers. Tevens onderhoud, modificatie en reparatie van gitaren en versterkers.

015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl

LeftyGuitars
the ultimate choice in lefthanded guitars & basses
B-2580 Peulis (Putte) - Belgium
Tel: +32 (0)473 52.69.48
E-mail: patrick@leftyguitars.be www.leftyguitars.be

DIJKMANMUZIEK
AMSTERDAM - ALKMAAR

dijkmanmuziek.nl

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Fine, vintage & rare guitars

Dedemsvaart | 0523-232205 | www.tfoa.eu

Homestead
CUSTOM-MADE

YOUR CHOICE,
YOUR SOUND, YOUR GUITAR

www.homestead-guitars.com

Mainstreet Een winkel met
uitsluitend Fender producten
Ook voor reparaties
www.gitaar.nl

de Fender shop

Voorburggracht 70, Zuid-Scharwoude, Tel 0226 31 70 45

LORD
OF THE
STRINGS

europa's online
snarenspecialist

t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com

Kees Dee
EST. 1987

WWW.KEESDEE.NL
Amersfoort 033-4655355

Gitaarles voor iedereen

Gitaarschool
APELDOORN

www.gitaarschoolapeldoorn.nl

**DUTCH
SCHOOL
OF POPULAR
MUSIC**

De leukste en beste school
voor creatief muziekonderwijs

MELD JE NU AAN VOOR

- VOOROPLEIDING TRAJECT
- SUMMERCAMP
- INSTRUMENTLESSEN
- BANDKLAS
- PRODUCTIE
- THEORIE
- SONGWRITING
- BANDCOACHING
- DJ DEVELOPMENT
- PERFORMANCE
- en nog veel meer!

Locatie

Q-Factory
Atlantisplein 1
1093 NE Amsterdam

Contact

info@dsopm.nl
www.dsopm.nl
+31 (0)6 828 124 13

Aanmelden via:

www.dsopm.nl/aanmelden

AMACK
creative learning concepts

“Als jonge linkshandige gitarist was ik aangewezen op wat er in tweedehandswinkels hing. Ik had het geluk dat ik een linkshandige haaienvingitaar vond die gebouwd was door Jaydee, John Diggins, die Tony Iommi’s gitaren bouwde. Dat wist ik destijds alleen niet. Dat is de enige gitaar uit onze begintijden die ik nog heb. De Hapas gitaar waar ik tegenwoordig live op speel is erop gebaseerd.”

“Ik luister veel naar goth uit de jaren tachtig, wat heel erg op de ritmesectie gebaseerd is. De gitaar is het glazuur. Die springt in het rond met melodien en delay. Wij dachten: dat willen wij ook doen, maar dan in metal. Aaron (*Aedy, gitarist*) en ik vielen snel in onze rollen. Ik was beter in lead-achtig spul en harmonieën, Aaron was veel beter in *choppy* slaggitaarwerk.”

“Vaak probeer ik verschillende geluiden en stijlen na te bootsen op de gitaar. Op *Salvation* op het nieuwe album probeer ik bijvoorbeeld na te bootsen hoe ik denk dat kerkklokken klinken. Of ik probeer het visueel te benaderen: doet dit me denken aan een mistige herfstavond? Op het nieuwe album vind ik sommige dingen vrij kerstachtig klinken. Rond die tijd is het ook geschreven.”

“Het slaggitaaargeluid van ‘Shades Of God’ (1992) heb ik altijd heel gaaf gevonden. Zoiets wilden we ook op het nieuwe album hebben. Veel daarvan lag echter aan de gitaren, die we niet meer hebben. Hapas heeft daarom signature-pickups voor me ontwikkeld die op oude Ibanez elementen gebaseerd zijn, met een mooie mid-hump rond 500 Hz. Als je er hoog uit draait, wordt het geluid er lekker dik van.”

“Aaron is ook linkshandig, maar hij is in de jaren zeventig op school gedwongen om met zijn rechterhand te schrijven, waardoor hij nu tweehandig is. Toen we gitaar begonnen te spelen, zei hij: ik ga wel op rechtshandige gitaren spelen, want daar zijn er meer van. Ik wou dat ik die helderheid van geest had gehad.”

“Er zijn specifieke gitaarsounds die ik mooi vind en die zijn nooit veranderd. The Edge speelde op de vroege albums van U2 met een prachtig clean geluid. En qua leadgitaar neig ik altijd naar het eerste album van Candlemass. En de eerste drie albums van Trouble, zowel qua slag- als leadgitaar. En er klinkt veel oude goth in mijn spel door. Zelfs dingen als The Cult.”

Greg Mackintosh

Greg Mackintosh stond met Paradise Lost aan de wieg van de langzame, sfeervolle metal. We spraken hem over invloeden buiten het genre, de uitdagingen voor de linkshandige gitarist en het nieuwe album ‘Ascension’. Te zien in TivoliVredenburg, Utrecht (5-11) en Trix, Antwerpen (6-11). tekst **Kevin Pasman** foto **Jack Lue**

CRUMAR^R

Burn

PROFESSIONAL ROTARY SIMULATOR

FOR GUITAR AND KEYBOARD

msrp € 279,-

EU distribution: tma-benelux.com

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

Gitarist Adverteerdersindex

Amsterdam Guitar Heaven	36/51	Gitaarschool Nederland	66	Mainstreet	64
Best Acoustics.....	63	Guitar Shop Delft.....	64	Music Store.....	02
DarkWorld	37	Guitar Specials.....	35	Muziekmagazines	67
De Bassist.....	37	Homestead.....	64	Ortega	57
De Boerderij.....	36	Interface.....	57	PRS	03
Dijkman.....	64	Kees Dee	64	Q-Factory.....	36
DSOPM	64	Lefty Guitars	64	SnarenShop	37
Fender.....	68	Lord Of The Strings.....	64	Texas & Tweed.....	37
Gitaarschool Apeldoorn	64	Mafico.....	35	The Music Alliance	09/36/66

magazines voor muzikanten

Losse nummers en abonnementen bestel je heel gemakkelijk in de webshop

muziekmagazines.nl

Gitarist

Maandblad voor de gitarist. Met tests van de nieuwste gitaren, versterkers, effecten en meer, inspirerende interviews met 's werelds beste gitaristen en workshops.

Slagwerkkrant

Magazine voor drummers en percussionisten

Interface

Voor muzikanten en producers

De Bassist

Kwartaalblad voor bassisten

Proefabonnementen € 12,⁹⁰
Jaarabonnementen vanaf € 20,⁹⁰
Losse edities vanaf € 5,⁹⁰

We sturen
alles op
zonder
verzendkosten

LIMITED EDITION VINTERA® II ROAD WORN®

Vintage style for the modern era.

Fender

The One. For All.

©2025 Fender Musical Instruments Corporation. All Rights Reserved.

Marc Scibilia plays the VINTERA® II ROAD WORN® 60s TELECASTER in Blonde.